

ஓம்
சிவாயநம

Cherished
Memory Blossoms

**Ratna-Ma
Navaratnam**

அன்பின்
நனைவு மலர்கள்

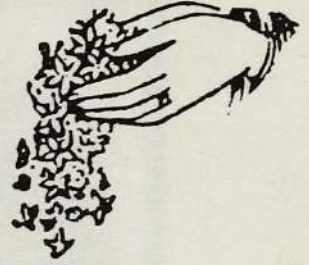

To Mrs. M. ThiruchiHambalam

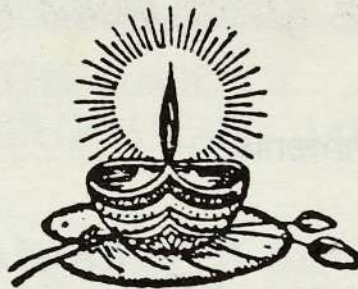

SIVAMAYAM

Dr. RATNA - MA NAVARATNAM

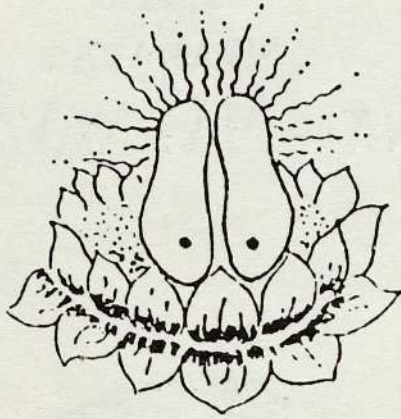

Oct. 24, 1910
JAFFNA

June 13, 1993
CANADA

"Ma" is a spiritual title conferred on Ratna Navaratnam by her Guru Siva Yogaswamigal. It means Venerable mother, Goddess Lukshmi, and Shakthy Devi who grants wishes and gives solace to all spiritual seekers.

சிவயோக சுவாமிகளால்
திரு. செல்லையா பிள்ளை அவர்கள்
சிவபதம் அடைந்த தினத்தன்று குடும்பத்தினர்க்கு
அனுப்பப்பெற்ற இரங்கற்பா.

1st June 1939

1.

சொப்பன வாழ்வு சுகந்தருமோ வெனச் சொல்வது போல்
இப்புவி வாழ்வினிற் சொக்கா திருந்திடலின்ப மன்றோ
எப்படியும் பிறப்போரிறப் பாரதி யற்கைரவி
தப்பித மின்றி யுதித்தஸ்தமிப்பது சான்றிதற்கே.

2.

மாயன் பிரமன் மணி யாரு மிந்திரன் மாதிரத்தோர்
ஆயும் விதியிலிறந்தனர் செல்லையா அண்ணலுமோர்
தோயும் நதிச் சடையானடி சேர்ந்தனர் சுற்றமனை
யாளும் மக்களுந் துயரினி நீங்கிச் சந்தோஷியுமே.

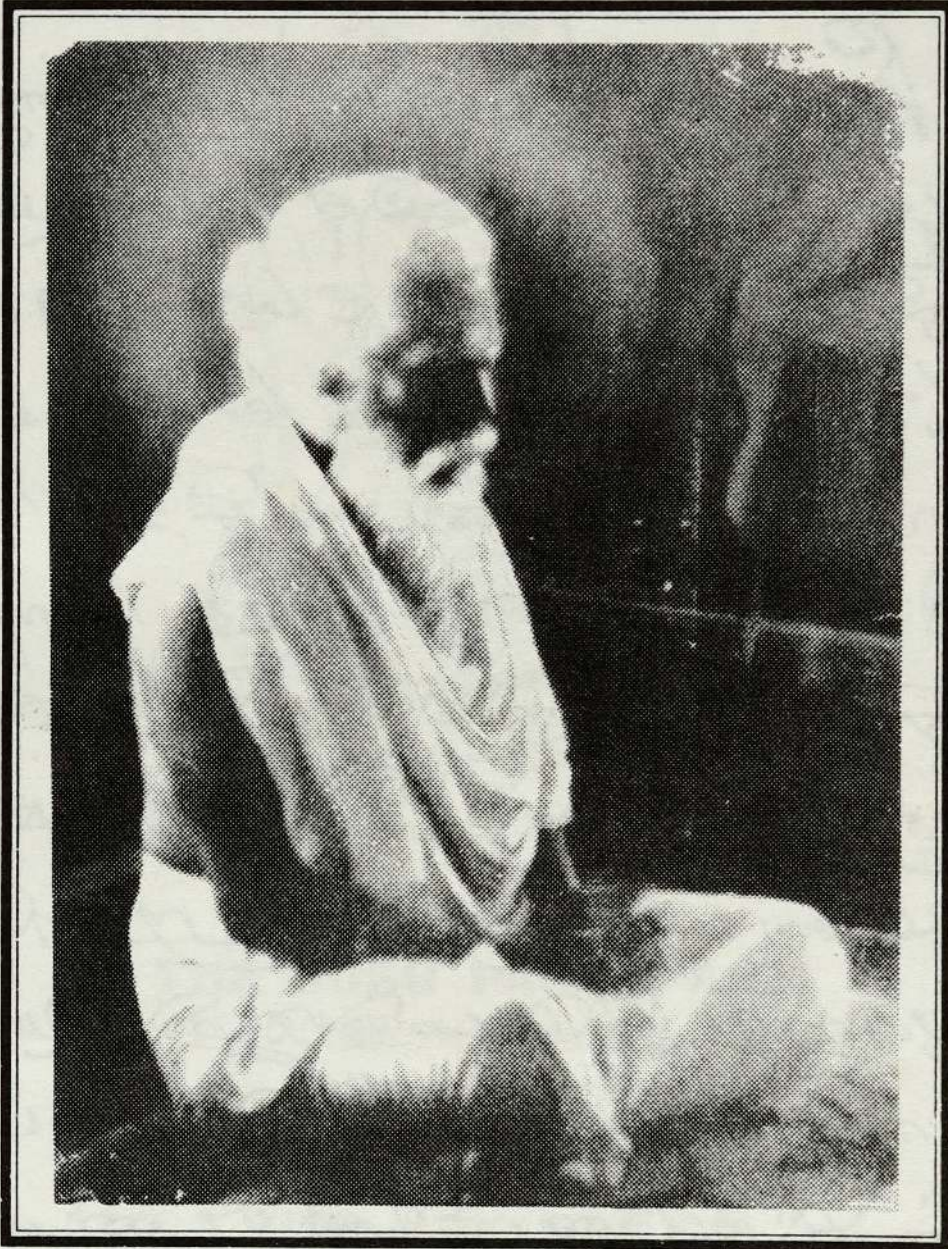
Ratna Ma's Comments:

Our Swa Yoga Gurus Mathias's இரங்கற்பா - Elegy -
written on the day our Beloved Ratna Chelliah Pillai
passed way to Eternity.
1. VI. 1939 சுவாமிநாதன்
சிவயோக சுவாமி

என்னை எனக் கறிவித்தான் எங்கள் குருநாதன்
இணையடி என் தலை வைத்தான் எங்கள் குருநாதன்.

- நற்சிந்தனை

AUM
SIVAYOGA SWAMIGAL

THE SAGE OF
COLUMBUTHURAI - JAFFNA

FOUR MAHA-VAAKIAMS OF SIVAYOGA SWAMI

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை - Intrinsic evil there is not
எப்பவோ முடிந்த காரியம் - Accomplished is His Will
நாமறியோம் - We do not know
முழுவதும் உண்மை - All that is, is Truth Absolute

சு கொண்ட

நான் பன்னா, கொண்டு,
 புத்தியார், அந்த கொண்டு
 நான் அந்த. அதன் கொண்டு
 கொண்டி. அதன் கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு
 கொண்டு கொண்டு கொண்டு

வர்
 இயா
 இயா

THE GURU PARAMPARAI

Chellappa Swami and
Sivayoga Swami

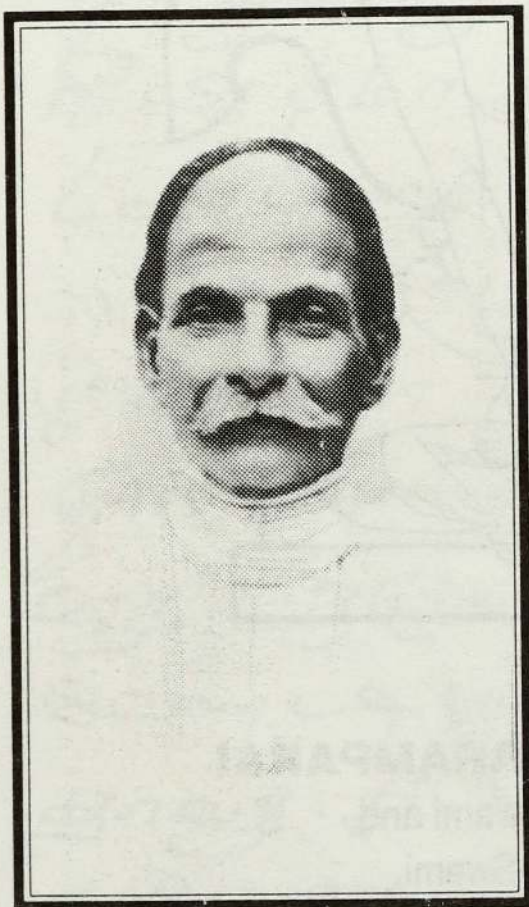
WE ARE THAT

He is my Lord
Who evokes the cherished love of
Father, mother, and teacher in one
He came and made me His own
The passing vanities vanished
I came into my own true being
And realised my eternal self

தந்தை மகற் காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்.

திருக்குறள்

What is the duty of the father to his son?
It is to make him worthy to sit in the front
rank in the assembly.

Ratna Ma's Parents

மகன் தந்தைக்(கு) ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொள்ளும் சொல்

திருக்குறள்

What is the duty of the son to his father?
It is to make the world ask, "for what austerities
of his hath he been blessed with such a son?"

**THIRU NAVARATNAM
AND
'MA' NAVARATNAM**

**GURU YOGARSWAMI BLESSED THE COUPLE:
MAY YOU LEAD THE LIFE OF A
RISHI AND RISHI PATHINI**

Listen to the primeval
 Pranava ॐ resounding
 In your heart as well as
 In the heart of the universe

OM

OM is a Primal Sound; the cosmos proliferated from It. It is composed of three parts : A (as in par) U (as in put) and M. All sounds, utterable, are subsumed by OM, for they all start with A, pass through U and end in M. So OM represents all words which describe God in all languages, at all times. OM fades in to Silence; descriptions of God have also to end in Silence. The process of reciting OM, until Silence is reached is the process of attaining the Universal Absolute, through the Contemplation of the Formful Attribute-ful God.

Ratna Ma Navaratnam

- A Biographical Note -

Thirumathi Ratna Ma Navaratnam was born in Jaffna, North Ceylon. Her parents Sangarapillai Chelliah and Katpakam were a pious couple and belonged to a long standing Saiva family noted for its observance of the norms of Saiva traditional life as exemplified in the immortal lines of Saint Thirugnanasambandar.

Thirumati Ratna Ma had a brilliant and distinguished academic record at the Presidency College, Madras, the Annamalai University and the London University Institute of Education. Early in her career she was Principal of Ramanathan College for Saiva Girls in Ceylon for over ten years. Later she joined the Educational Service of the Government of Ceylon and retired in 1968 as Director of Education, Northern Region, Ceylon. She married Thiru K. Navaratnam, Chief Accountant, Ceylon Government Railway. He retired early in 1959 at the behest of His Guru, Maha Yogar Swamigal of Columbuturai, Jaffna, to take up the honorary Secretaryship of the Sivathondan Society.

Ratna Ma was a delegate to the Geneva Conference for International Understanding in 1951. It was here that she collaborated in bringing out the syllabus for the teaching of International History in the secondary schools. She has travelled widely in India, the United Kingdom, Denmark, Switzerland, Holland, France, Italy and Malaysia.

Inheriting a deeply religious temperament from her spiritual family, Ratna Ma very early in her life came under the powerful spiritual influence of Maha Yogar Swamigal of Columbuturai, Jaffna. Sri La Sri Yogar Swamigal came in the distinguished line of saints whose filiation start from S.Thirumular and carried forward in the mid-nineteenth century by S.Kadayil Swamigal. From the latter the torch was carried on among others by S.Chellappah Swamigal of Nallur whose direct disciple was Sri La Sri Maha Yogar Swamigal. This spiritual influence sparked in Ratna a thirst to make a deep and understanding study of Saiva Siddhanta marga. She delved deep into the esoteric classics like **Thirukural**, **Thiruvagasam**, **Thirumandiram** and **Periya Puranam**. In fact her earlier thesis: **The New Approach to Thiruvagasam** was published by the Annamalai University in 1946. A second edition of this work has been brought out by the same University in 1970. An extended elaboration of the theme entitled: **Thiruvagasam: The Hindu Testament of Love** was published by the Bharatiya Vidya Bhavan in 1963. The same publishers have published in 1972 her book on **Kartikeya: The Hindu Testament of Wisdom**. This is an authentic interpretation of Skanda worship together with English translations of some of the well known Tamil and Sanskrit scriptures on Murugan. In 1972 she brought out her monumental work on **The Hindu Testament of Truth**. This is by far her **magnum opus** and embodies the significant gospel of Saivism in all its aspects. In 1959 she edited and published a collection of Siva Yoga Swamigal's Tamil songs and prose under the title of

Natchintanai, and **Siva Yoga Swamigal Pillai Thamil** as the meaningful illustrations and commentary by Vidwan Karunalaya Pandianar and Vidwan Suppiah Pillai.

A number of books for children and students had been written by Ratna Ma. Her contribution to educational Theory and Practice is enshrined in her "**New Frontiers in East-West Philosophies of Education**" (Orient-Longmans, 1958). Bharata Ratna Dr Sir S. Radhakrishnan in his foreword to this book has said: "Some of these fundamental principles of civilised living for which education has to equip us are discussed in this book with force and clarity". Dr. Louis Arnaud Reid, Professor of Philosophy of Education in the University of London, has said "that behind the Thesis (of this book) there is faith". Her two books on **Kuralin Unarchi Valam** (1959), first published by the Jupiter Press, Madras and a later edition brought out by Kalaimahal Press, Jaffna in 1973, in Tamil have been prescribed as supplementary text books in the secondary schools in Sri Lanka and her approach to the study of Kural as a Book of Life deserve special mention.

Ratna Ma was the dynamic President of the All Ceylon Saiva Mangayar Sabai and is doing excellent work with the women to revive Hindu Culture and Saiva Tenets of life and promote the study of Tamil and religious music, drama and literature. She has been the Chairman of the Pann Isai Research Council under the Ministry of Education and has had long and close association with the North Ceylon Oriental Music Society and the Dravida Oriental Studies Society, which prepares candidates for the Bala Pandit and Pandit Examinations, during her tenure of service as Director of Education in the late Sixties.

She is deeply imbued with the ideals of Hindu Culture and has translated works of Art and the Dance of Siva by Dr. Ananda Coomaraswamy. She was elected in 1974 to be the President of the Yarl Nagar Research Institute of Cultural Studies and her first paper on **Nakkirar** and his relevance today was well appreciated. Her profound knowledge of Tamil Culture and especially on the Fine Arts and metaphysical sciences have enabled her to participate in many of the significant functions in Tamil Nadu, Malaysia and Sri Lanka. She was invited in 1973 to preside at the Annual Saiva Siddhanta Conference for the Women's Day at Salem, S.India. She was invited as an honorary participant at the 25th Silver Jubilee celebrations of the Tamil Isai Mantram by Dr. Rajah Sir Muthiah Chettiar.

Ratna Ma has identified herself with zest in all cultural, educational and religious activity of note in both India and Ceylon. She was closely identified with the Tamil Cultural Society, Colombo and was a member of the Advisory Board of the **Tamil Culture**. She is the President of the Hindu Women's Association of Ceylon and the Federation of Women's Service Societies of Ceylon. She is a lucid speaker and writer in both Tamil and English.

At the Sivathondan Silver Jubilee Conference held in 1961 at Saraswathy Hall, Colombo, she made a stirring contribution on the tenth sutra of Sivagnana Botham. In 1963, her Guru enjoined her to join a five member delegation as the chief speaker to expound the tenets of Saiva Siddhanta marga to the West and in Malaysia and India, where she did commendably well and rounded off the propagation of Saiva Siddhanta by delivering her hundredth lecture at the Annamalai

University Ceylon Students Union under the presidentship of Professor T.P.Meenakshisundaram.

In 1969 she was called upon to deliver the special address on Saivam at the All India Shankara-Shanmata Conference held at Madras with the blessings of His Holiness Sri Kanchi Kamakoti Shankaracharya. In December 1970, she delivered the Inaugural Address at the Seminar on **Periya Puranam** at the Golden Jubilee celebrations of the South India Saiva Siddhanta Publishing Works Society at Madras. In the same month His Holiness the Guru Maha Sannidhanam of Thiruvavaduthurai Mutt invited her to address the Saiva Conference held at Thiruvaidaimaruthur on **Thiruvvasagam**.

Ratna Ma has had the good fortune to tour the sacred temples made illustrious by the Thevaram Saints. She has visited the sacred shrines in the North from Puri, Belur, Gaya, Benares, Tiruveni, Haridwar, Rishikesh and Elephanta and shrines in Maharashtra, Andra, Mysore Districts and met and lived in the Ashrams of many living saints and sages of modern India.

She was invited to deliver the keynote address on Atma Yajna and The Role of Women in the Promotion of Hindu Culture at Melmaruarvathur International Seminar at which Hon. C. Subramaniam Finance Minister presided in 1983. She was awarded the Honorary Doctorate of Letters by the Bharatidas University in collaboration with the Dharmapuram and Tirupanandaal Adheenams on the occasion of their inaugurating the Saiva Siddhanta Research Foundation in 1984, in recognition of her notable contributions and research in the field of Saiva Siddhantam and Tamil Culture. Her book on **Siddhanta Saivam In Essence and Manifestation** being the Annamalai University Endowment Lectures delivered by her at the Benares and Allahabad Universities in 1976, was published by Annamalai University in 1979 and released at the Saiva Siddhanta International Conference in Mayavaram in 1984. This was followed by the Research Lectures delivered at the Department of Philosophy Annamalai University on **The Luminous Eye of Siva** under the Chairmanship of Sri Chitti Babu, then Vice Chancellor of Annamalai University in July 1985.

In her retirement Ratna Ma Navaratnam exemplified the Saiva ideal of wife and seeker of perfection.

- Family

“ So many ‘yesterdays’ have flitted and I write this with the thought that not many ‘tomorrows’ remain for me on this earth. What matters is Today.

The Eternal Present - I AM

‘I live in God and God lives in me’ ”

- Ratna Ma

Family Memories

Mrs. Navaratnam, 'Kunjanty' as we call her, hailed from a distinguished family in Jaffna, Sri Lanka. Her father Mr. Chelliah, was disciple of Chellappa Swamy, the Guru of Yoga Swamigal. Mrs. Navaratnam was the fifth child. Her father was the greatest influence in Mrs. Navaratnam's education. Mrs. Navaratnam used to tell me how as a little girl, her father encouraged her to learn Thevaram, Thiruvacakam and music. It is through her father that Mrs. Navaratnam got to know her Guru, Yogar Swamigal, who inspired her very deeply throughout her life.

The other person in the life of Mrs. Navaratnam who influenced her greatly was her beloved husband the late Mr. Navaratnam, our uncle. Mr. Navaratnam himself was a great man. He was associated with great people, such as Mahatma Gandhi, Vinobhabhavay and Ramana Maharishi. Mr. Navaratnam spent more than a year at Sabarmathi Ashram with Mahatma Gandhi. Later on both Mr. and Mrs. Navaratnam participated in the Bhoomidhan movement with Vinobhabhavay. Both them have also spent quite a lot of time with Ramana Maharishi at his Ashram in Thiruvannamalai. When Ramana Maharishi attained Samathi, Mr. Navaratnam was at his sacred feet.

The greatest contribution Mrs. Navaratnam made was through her writings, teachings and lectures. This was achieved through her mastery of English and Tamil languages and her depth of knowledge of Hindu philosophy and teachings. It is believed that she was one of the few distinguished people who was able to breach the gap between Eastern and Western cultures and propagate our philosophy and culture. In connection with this, I have a little story to tell. In 1978, I met her white Catholic nun at McMaster University in Hamilton. She was doing post-graduate master's work in Hindu philosophy. Her topic of research was the Hindu doctrine Thirumoolar Thirumanthiram. During our discussion, one of the authors she mentioned was Mrs. Navaratnam. She did not know that I was related to her. Obviously Mrs. Navaratnam was well known as an author. One other thing this lady told me was that for her research she went to Jaffna. When I asked her why, she told me that she had found more learning and scholarship in Jaffna than in Tamil Nadu at the time. She also said that when she went to the temples in Jaffna, people would push her to the front, whereas in Tamil Nadu you have to pay to get into the temple.

Both Mr. and Mrs. Navaratnam travelled very extensively and have given lectures at universities and conferences. My recollection and impression of Mrs. Navaratnam, comes from my first encounter with her. As a little boy of seven or eight years old, she came to inspect our school. I can still remember the day when she came in a rickshaw and she presented a very regal figure. My next encounter with Mrs. Navaratnam was when I graduated from the University of Ceylon and I was teaching. At that time, she was the education officer in Jaffna.

Mrs. Navaratnam had a lot to do with my marriage into her family. Even

though she was the fifth child in her family, she was the leader and every one looked to her for leadership and inspiration. In fact, she was the one who named all the children of her siblings.

Another great impression of Mrs. Navaratnam I have is, the way that she recited Thevaram, Thiruvacakam and religious songs. The way that she recited them brought their meanings crystal clear. The songs and Thevaram I had learned as child were given new meaning to me when I heard her reciting them. That is one of the greatest impressions that I have of her. Another thing for which I am proud of her is the association Mrs. Navaratnam had with our Hindu Temple in Richmond Hill and the programs she recorded on behalf of the Temple for television broadcast.

The one thing that made Mrs. Navaratnam sad was that she could not spend enough time with the children here. That was something that she always wanted to do. She strongly felt that our children are not being brought up the way that she wanted them to be. She wanted them to know our language, religion and culture. She intended to spend time with the children here and take it up as a project, but it was not to be. The greatest memorial we can have for her is take up that task. We must make sure that the children who are born here get to know our religion, our language, our culture and our heritage. That would be the greatest memorial that we can have for her.

A.R. Arasaratnam

Son-in-law

“ I treasure the great inspiration and spiritual fulfilment that each fruit had imparted. Never let your love be tainted by any kind of dislike or competition or aversion. Keep the boat of life going with all taking turns rowing the boat harmoniously and you will reach the shore of Infinite Bliss. The Haven of Fulfilment - Never falter! Never forget the Lord. You may fall only to rise with added strength and faith, and reach the Goal of Love in Truth. ”

- Ratna-Ma

APPRECIATION FROM JOURNALS AND NEWSPAPERS

BHAVAN'S JOURNAL
by S. RAMAKRISHNAN

MOUNTAIN PATH AND MAHARISHI
by the EDITOR

CANADA HINDU COUNCIL
by Mr. K. VENKATARAMAN

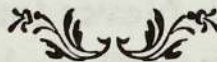
TAMIL NATION
by the EDITOR

HINDU VOICE
by Mrs. N. KASIPILLAI

VEERAKESARI (18/07/93)
by SRIMATHI KUMARASAMY

DAILY NEWS
O.G.A. RAMANATHAN - COLOMBO BRANCH

SENTAMARAI
O.G.A. RAMANATHAN - CANADA BRANCH

Ratna Ma Navaratnam

End of a Quest

To the Colosseum in the Republic of Letters Bhavan has added a few bricks during its fifty five years of service to the cause of Indian Culture. It has reason to feel gratified that it has published about a thousand titles in all fields related to life, literature and culture. It can take legitimate pride in the fact that, among it's family of authors, are women of outstanding ability and merit. Three of them stand out. Dr. Shakuntalarao Shastri, who has written on the Vedas and the Gita; Kamala Subramaniam who has rendered into English the Ramayana, the Mahabharata and Srimad Bhagavatam (a daunting task well accomplished); and Ratna Ma Navaratnam who has expounded 'Sivatattva' through 'Tiruvachakam' (1963), 'Karthikeya' (1973) 'Aum Ganesa' and 'The Vision of Siva in Periyapuram' (1987). All the three, having lit candles of their own in a naughty world, have shed their mortal cloak and joined the pilgrims to Eternity. Ratna Ma Navaratnam was the last to join the pilgrimage. She passed away in Ontario, Canada on June 13, 1993. Her death was intimated to the Bhavan by her niece, Smt. Nikhilarandhan through a cable dated the 15th June 1993, which read:"Ratna Ma Navaratnam attained Sivapadam. Invoke Divine Blessings." She was born on Oct. 24, 1910, of Sangara Pillai and Kalpagam Chelliah in Ceylon.

She had, perhaps, a premonition that her end was drawing near. In her letter dated the 9th June, 1993, addressed to 'Ever-gleaming in the sunshine of love, radiating Bharat's priceless culture far and wide, dear, dear Sri Ramakrishnan' she wrote in her characteristic neat hand.

Intellectual Life

To few are given the opportunity to lead an intellectual life deeply anchored in faith in a chosen deity - Siva - as was the case with Ratna Ma Navaratnam. Born of pious parents in Jaffna, Sri Lanka, Ratna Ma Navaratnam had a brilliant academic career - Presidency College, Madras, the Annamalai University, and the Institute of Education, London. She was the head of Ramanathan College in Ceylon for ten years (1933-1943) before joining the Sri Lanka Education Service. She retired as Regional Director of Education, Sri Lanka. While in India, she had as her classmates Prof. S.Ramaswami And Rev. Fr. Lawrence Sundaram S.J., both happily alive and devoted still to learning. She had as her teachers and guides (and to whom she has acknowledged her debt) distinguished scholars like Prof. K.Subramaniam, Prof. K.Swaminathan, Prof. T.P.Meenakshisundaram and Dr.A.Chidambaranatha Chettiar. She came early under the influence of her spiritual Guru, Maha Yogar Swamigal of Columbuturai who set her on her quest for Truth through the philosophy of Saiva Siddhanta. The great saints of Saiva Siddhanta, notably Manikkavachakar (3rd century BC or 7th century A.D.), remained for her the guide-posts on the pathway to God that is Siva.

Ratna Ma Navaratnam's books (18 of them) reflect a mind that is pure and

clear. A poetic temperament allied to spiritual inclinations, apart from a capacity to take infinite pains, gives them a touch of authenticity. Her 'Tiruvachakam' contains is a translation of the 51 cantos of the original along with seven introductory chapters which bring out the poetic merits of the work as well as the spiritual vision of the saint. Her 'Kartikeya' has an encyclopaedic sweep as far as the cult of Muruga is concerned. Similar is the case with her 'Aum Ganesa' (see extract). Her 'Periyapuranam' is comprehensive and brings to focus the kindred points of science and religion. Her 'Luminous Eye' (published by Dr. N.Mahalingam's International Society for the Investigation of Ancient Civiliations) has many scholarly insights into concepts of the 'luminous' third eye of Siva. As an author, especially devoted to a particular philosophy, Ratna Ma Navaratnam has few prejudices. She has equal reverence for all spiritual insights, be they found in Tamil, Sanskrit, or English. Her books represent a catholic approach to religion in its mystical aspect.

*A soul, pure and simple, has gone back to its source.
Blessed are they who in obeisance meek
Realise the fulness of attainment.
Beneath Siva's Feet.*

- Thiruvachakam

V.S.R.K.

Bhavan's Journal
July 1993

Ma Ratna Navaratnam and her husband Tiru Navaratnam were an ideal couple, sharing the same ideals, goals and values of life, pious, intensely religious and always lived as servants of God. They were in fact two bodies and one soul - Avibhakta Atma.

I consider yourself a living spark of the feminine principle of Energy - Maha Sakti and it is the Divine Mother Herself that has inspired you to take up this work for the benefit of humanity.

- S. Ramakrishnan

Srimati Ratna Ma Navaratnam

It is with great sadness that we announce the passing of Srimati Ratna Ma Navaratnam, beloved wife of the late Mr. Kasipillai Navaratnam. She was a distinguished scholar of Saivaitic Hindu philosophy and a former Regional Director of Education, Jaffna, Sri Lanka. She passed away peacefully early in the morning on Sunday, June, 13, 1993 at her niece's home in Oakville, Ontario, Canada.

Smt. Ratna Ma was the daughter of Sangarapillai and Katpagam Chelliah, a distinguished family known for its cultural background in Jaffna, Sri Lanka. She was born on October 24, 1910.

She had a brilliant academic record, first at the Presidency College, Madras, then at Annamalai University, Madras, and later at the University of London, England. She was the principal of Jaffna Ramanathan Girls' College from 1933 to 1943, the first Ceylonese to hold that position. She served with the Department of Education in various capacities until her retirement as the Jaffna Regional Director of Education in 1969. Smt. Ratna Ma had travelled widely in India, the United Kingdom and Europe. She was a delegate to the Geneva Conference on International Understanding in 1951.

Smt. Ratna Ma was an active member in many educational and cultural organizations. She was a life member of the Royal Asiatic Society, Bharatiya Vidya Bhavan, and co-founded Sivathondan Nilayam with her husband, Mr. Kasipillai Navaratnam, after they had come under the spiritual influence of Yogar Swami in Jaffna.

Smt. Ratna Ma was a prolific writer and authored nearly twenty books on various aspects of Saivite philosophy, beginning with *A New Approach to Thiruvachagam*, which was published by Annamalai University in 1951. She wrote several books on the works of Yogar Swami and finished her last work, titled *Call of Maha Sakthi: Mother Divine*, only days before her death. This book was dedicated to her beloved husband who passed away last year. The book will be published by Bharatiya Vidya Bhavan, India. Smt. Ratna Ma spent the last few years of her life in Canada, actively promoting Saiva Siddhanta philosophy. On behalf of the Hindu Temple Society of Canada she gave popular discourses on Hindu traditions and practices on Vision TV.

Her husband, Kasipillai Navaratnam, made his first visit to the Maharshi in 1935. After that he continued to spend his annual leave at Sri Ramanasramam. After he was married his wife naturally joined him on his visits to the ashram and consequently became an ardent devotee of the Maharshi. Smt. Ratna Ma cherished her memories of Sri Ramana and held fast to his words, as she continually searched to discover "Who am I". She is survived by her sister, Mrs. Alagaratnam Thevathasan (Oakville, Canada), predeceased by her sister's, Mrs. Rasaratnam Veerasingam, Mrs. Thangaratnam Muthukumar, her brother, Mr. Chelliah Thurairasingam, and husband. She will lovingly be remembered by her nieces, nephews and their

children, and all those sincere seekers who were touched by her long life of service.

from THE MAHARSHI
Canada

“சிவயோகமணி”
ரட்னா நவரத்தினத்தின் மறைவு
இந்து சமூகத்திற்கு பேரிழப்பு

இசைவசித்தாந்தம் - "இந்து சமயப் பழக்க வழக்கங்கள் பற்றி ஆழ்ந்த அறிவு கொண்டவரும் கனடிய தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றில் இந்து சமயம் பற்றிய உரைத் தொடர்கள் நிகழ்த்தியவருமான திருமதி. ரட்னா நவரத்தினத்தின் மறைவு இந்த சமூகத்திற்குப் பேரிழப்பாகும்" என கனடா இந்துக் கவுன்சில் தலைவர் திரு. கே. வெங்கட்ராமன் அன்னாரின் மறைவு குறித்து விடுத்துள்ள இரங்கலுரையொன்றில் தெரிவித்துள்ளார்.

இலங்கை கல்வி அமைச்சில் பல உயர் பதவிகளை வகிப்பதற்கு முன்னர் இராமநாதன் கல்லூரி அதிபராகவுமிருந்து இளைப்பாறிய திருமதி. ரட்னா நவரத்தினம் 1910ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 24ம் திகதி இலங்கையில் பிறந்தார். வாழ்நாளில் சமய-இசை கலாச்சார அமைப்புகள் பலவற்றில் அதிக ஈடுபாடு காட்டியவருமான திருமதி. நவரத்தினம், யோகர் சுவாமிகளைப் பின்பற்றி பல தொண்டர் அமைப்பு வேலைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டி வந்தார். நூல்கள் பலவற்றினையும் எழுதியுள்ள திருமதி. நவரத்தினம் "The Call of Maha Sakthi - Mother Divine" எனும் புத்தகத்தினை அவரின் மறைவுக்குச் சில காலத்திற்கு முன்னதாகவே எழுதி முடித்தார். இப் புத்தகம் விரைவில் "பாரதிய வித்ய பவன்" இனால் வெளியிடப்படவுள்ளது.

திருமதி. நவரத்தினத்தின் சமயப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக 'சிவயோகமணி' பட்டம் கனடா இந்துக் கோயில் சபையினாலே வழங்கப்பட்டது. அன்னார் கடந்த ஜூன் 13ம் திகதி Oakville நகரில் காலமானார்.

Synopsis of the speech given by
Mr. K. Venkataraman
Canada Hindu Council

Srimathi Ratna Ma Navaratnam

It is with great sadness that we record the death of Srimati Ratna Ma Navaratnam, beloved wife of the late Kasipillai Navaratnam. She was a distinguished scholar on Saivaitic Hindu philosophy and a former Regional Director of Education, Jaffna, Sri Lanka. She passed away peacefully early in the morning of Sunday, June 13 1993.

Smt. Ratna Ma was the daughter of Sangarapillai and Katpagam Chelliah, a distinguished family known for its cultural background in Jaffna, Sri Lanka. She was born on October 24, 1910.

She had a brilliant academic record, first at the Presidency College, Madras, then at Annamalai University, Madras, and later at the University of London, England. She was the principal of Jaffna Ramanathan Girls' College from 1933 to 1943. She served with the Department of Education in various capacities until her retirement as the Jaffna Regional Director of Education in 1969. Smt Ratna Ma had travelled widely in India, the United Kingdom and Europe. She was delegate to the Geneva Conference on International Understanding in 1951.

Smt Ratna Ma was an active member in many educational and cultural organisations. She was a life member of the Royal Asiatic Society, Bharatiya Vidya Bhavan, and co-founded Sivathondan Nilayam, Jaffna with her husband Mr Kasipillai Navaratnam after they had come under the spiritual influence of Yogar Swami in Jaffna.

Smt Ratna Ma was a prolific writer and authored nearly twenty books on various aspects of Saivite philosophy, beginning with **A New Approach to Thiruvachagam - The Testament of Love** which was published by Annamalai University in 1951. She wrote several books on the works of Yogar Swami; and finished her last work, **The Call of Maha Sakthi; Mother Divine** only days before her death as a dedication to her beloved husband who passed away last year. This book is to be published by Bharatiya Vidya Bhavan, India.

Smt Ratna Ma spent the last few years in Canada actively promoting Saiva Siddhanta philosophy. She gave popular discourses on Hindu traditions and practices on Vision TV, on behalf of the Hindu Temple Society of Canada. Smt Ratna Ma Navaratnam is survived by her sister, Mrs Alagaratnam Thevathasan (Oakville, Canada), and predeceased by her sisters, Mrs Rasaratnam Veerasingam, Mrs Thangaratnam Muthukumar, and her brother, Mr Chelliah Thurairajasingam. Lovingly remembered by her nieces and nephews and their children.

Ms. Ratna Ma Navaratnam

It is with deep regret that we report here the demise of a devout Hindu, Srimathi Ratna Navaratnam, on the 13th of June in Canada. As a splendorous personality she was a pioneer educationist, research scholar, orator and a prolific writer of great repute.

She was born eighty-two years ago to a pious couple Katpakam and Chelliah in Yalpanam. She and her husband Kasipillai Navaratnam, who passed away just a year ago, came under the gracious guidance of Sat Guru Yogar Swamigal, Ramana Maharishi and many other spiritual masters. They were an exemplary couple; an inspiration to each other in their spiritual journey.

Her's was an outstanding and brilliant academic record, winning the gold medal at the Presidency College Madras in B.A. Hons, English Literature and topping the award winning list in M.A. at the Institute of Education, London.

She served as the Principal of Ramanathan College, the foremost Hindu women's College at Jaffna and later as the Director of Education; Government of Ceylon.

She made it her life's mission to spread the perennial truths enshrined in the sacred Texts of the Hindus. "**Mother Divine**" her eighteenth and last book is now under publication at Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay.

To her very last breath she was tirelessly engaged in replenishing her treasure house of books and research publication, in these her memory will live forever.

May her unflinching devotion to her Sat Guru Yogar Swamigal and Lord Shiva grant her eternal Bliss.

N. Kasipillai

Sister-in-law

Former Principal of

Saiva Mangaiyar Vidyalayam

Colombo, Sri Lanka

அணைந்துவிட்ட மணிவிளக்கு

கல்வித்துறையில் தமிழ்ப் பெண்களுக்குத்
தனிப்பெருமை தேடித் தந்த பெண் கல்வியாளர்

ஐன் மாதம் 13ம் திகதி பெண்கள் உலகிற்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கும் செய்தி கிடைத்தது. "மா" என அன்பாக அழைக்கப்படும் திருமதி. இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்பதே அச்செய்தி. மாதர்குல விளக்காகத் திகழ்ந்தவர் அவர். புகழ் எடுக்கப் பிறந்து, புகழோடு வாழ்ந்து புகழுடனே மறைந்தார்.

எண்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கற்பகம் அம்மையாருக்கும் செல்வையா என்ற தவப் பெரியாருக்கும் பேரும் புகழும் ஈட்டிக் கொடுக்கவென்றே பிறந்தார். இளவயதிலேயே கல்வியில் பேருக்கம் காட்டினார். யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வி பயின்ற பின்னர் மேற்படிப்பிற்காக இந்தியா சென்று சென்னை குயீன் மேரிஸ் பல்கலைக் கழகத்திலும் பிரசிடென்சி கழகத்திலும் பயின்று B.A. (Hons.) ஆங்கில இலக்கியத்தில் சித்தியெய்தியதோடு, தங்கப்பதக்கத்தையும் தட்டிக்கொண்டார். பின்னர் இன்ஸ்டிரியூற் ஒவ் இலண்டனில் "புலமைப்பரிசில்" பெற்ற மாணவியாகச் சென்று கல்வித்துறையில் M.A. பட்டம் பெற்றதோடு, மிகக் கூடிய புள்ளியைப் பெற்ற மாணவியெனவும் கௌரவிக்கப்பட்டார். தொடர்ந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் M.A. Lit. பட்டத்தையும் பெற்றார். இந்தியப் பல்கலைக்கழகம் இவரது திறமையை மெச்சி, இவருக்கு கௌரவமாக "டாக்டர்" பட்டம் வழங்கியபோதும் அவர் அதனை பிரயோகிக்க விரும்பவில்லை.

இத்தகையக் கல்விமானாகத் திகழ்ந்தவர் பற்பல உலகச் சம்மேளனங்களில் எல்லாம் பெண்கள் பிரதிநிதியாக மார்தட்டி நின்ற பெருமாட்டி, "சர்வதேச புரிந்துணரல்" சார்பில் ஜெனீவாவில் நடந்த சம்மேளனத்தில் இலங்கைப் பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்டார். மேலும் சைவகலாச்சார மரபு ரீதியான சம்மேளனங்களிலும், கல்வி சம்பந்தமான கருத்தரங்குகளிலும் வெளிநாடுகளில் கலந்துகொண்டு தமிழ்ப்பெண்களுக்கே ஒரு தனிப்பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தார்.

சேர். பொன். இராமநாதன் சைவப்பெண்களுக்கென கன்னாகத்தில் அமைத்த கல்லூரியில் இவர் அதிபராகக் கடமையேற்றார். அதுவரையிலும் ஆங்கிலப் பெண்களே அதிபராக இருந்தனர். எனவே, இவர் அப்பாடசாலையின் முதல் இலங்கைப் பெண்மணி அதிபர் என்ற ஸ்தானத்தையும் பெறுகிறார். ஏறத்தாழ ஏழு ஆண்டுகள் (1937-1943) இங்கு அதிபராக விளங்கினார். வேம்படி மகளிர் பழைய மாணவி என்ற போதிலும் தந்தையாரது விருப்பத்திற்காக இக் கல்லூரியில் காலெடுத்து வைத்த அந்நிமிடத்திலிருந்து, அப்பாடசாலை மீது இறுதிவரை தனது உள்ளத்தைப் பதித்த பெண்மணி. தமிழ்ப்பெண்களுக்குத் தொண்டு செய்ய இது அவருக்கு நல்ல வாய்ப்பளித்தது.

பின்னர் கல்வியறிவாகியவரும் யாழ். கல்விப் பணிப்பாளராகவும்

கடமையேற்றார். இவரது செம்மையான அதிகாரத்தைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசுவார்கள். மேலும் இவர் சிறந்த எழுத்தாளராகவும் விளங்கினார். ஆங்கில மொழி அவரது கைப்பேனாவில் நடனமாடியது. ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் அவர் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். கல்வி, சமயம் இரண்டுமே அவரது நூல்களுக்குக் கருப்பொருளாக அமைந்தது. அவரது பூர்வ புண்ணியம் அவருக்குக் கொழும்புத்துறையில் வாழ்ந்த சிவயோக சுவாமிகளது தொடர்பு இளவயதிலேயே கிடைத்தது. அத்தவப் பெருந்தகையின் அரவணைப்பிலும் வழிகாட்டலிலும் வளர்ந்தவருக்கு ஞானஅறிவு புகட்டப்பட வேண்டியதொன்றா? வேதம் முதலாகப் பல சமய தத்துவ நூல்களையும் கற்றுள்ளார். அவர் வாசிக்காத நூலை இல்லை எனலாம். அவர் தமது ஆக்கங்களில் கையாளும் எடுத்துக்காட்டுகள் இதற்குச் சான்றாகும். அவர் ஒரு நடமாடும் நூல் நிலையம் எனலாம். எந்தவேளை எதைக் கேட்டாலும் அந்த நூலில் இன்ன இடத்தில் இருக்கின்றது என வழிகாட்டக் கூடியாவர். தான் எடுத்த ஒரு குறிக்கோளை விளக்கும்போது அதனுடன் ஒன்றி நின்று அதனைத் தெளிவுபடுத்தும் திறன் அவரிடம் இருந்தது. சுயமாக அனுபவரீதியாகக் கூறுவார். யாவரையும் கவர்ந்து தன்பால் ஈர்க்கும் சக்தி அவரிடம் இருந்தது. மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதிலும் கைதேர்ந்தவர். சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்களையும் தமிழ் செய்யுட்களையும் பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தனது நூலில் கையாண்டுள்ளார். இவரது ஆக்கங்களின் தொகை பதினெட்டாகும். அவற்றுட் சில "திருவாசகம்" ஒரு புதிய நோக்கு, கீழைத்தேய மேலைத்தேயக் கல்வித்தத்துவத்தின் எல்லைகள், திருக்குறள் பகுதி I, II, கல்வியும் மொழிபெயர்ப்பும், சிவயோகசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், யோகசுவாமிகளும் உண்மை விளக்கமும், கார்த்திகேயன் - தெய்வீகக் குழந்தை, ஓம் கணேசா - இறைவனின் சாந்தம், சைவசித்தாந்தத்தின் தெளிவும் சாரமும், பெரிய புராணத்தில் சிவனது தோற்றப்பாடு, ஒளிச்சுடர் கண்கள், நற்சிந்தனை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, சிவயோகாமிர்தம், தெய்வீக அன்னை-இவர் இறுதியாகத் தனது கணவரின் வேண்டுகோளைப் பூர்த்தி செய்ய எழுதிய "தெய்வீக அன்னை" எனும் நூலைப் பிரசுரிப்பாளராகிய பாாதீய வித்யா பவன் உரிமையாளருக்குச் சேர்ப்பிப்பதற்காக சகல ஒழுங்குகளும் செய்து தனது கைகளால் அதனைத் தயாலில் சேர்ப்பித்து விட்டுதான் அறிவிழந்து இறுதி மூச்சு விட்டார் என்றால், அவரது மனோதிடத்தை என்னே என்பது.

அம்மையார் ஒரு சமூகத் தொண்டர் பெண்கள் விருத்திக்காக தனது இல்லத்திற்கண்மையில் சமையற்கலை, தையற்கலை, ஆங்கிலம், குழந்தை உளவியல், சிறுவர் பாடசாலை, ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி நெறி என்பன நடாத்தினார். யாழ். இராமநாதன் கல்லூரியிலும் சமையல், வீட்டு நிர்வாகம், தையற்கலை போன்றவற்றைப் பிரத்தியேகமாக நடாத்தினார். யாழ்ப்பாணத்தில் சேர். பொன். இராமநாதன் ஆரம்பித்து வைத்த சைவ மங்கையர் கழகத்தைப் புனருத்தாரணஞ் செய்து கொழும்பு நகரிலும் அதே போன்றதொன்றை ஆரம்பித்து வைத்தார். அச் சங்கத்தின் நன்கொடையாக

யாழ். சர்வகலாசாலையில் வருடந்தோறும் லேடி இராமநாதன் ஞாபகார்த்தப் பேருரை நிகழ்த்துவதற்கு நிதி வழங்கினார். இன்னும் எத்தனையோ சேவைகளுக்கென நன்கொடையினை வகுத்து வைத்துள்ளார். தளர்வடைந்து செல்பவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டி அனுப்புவார்.

இவரது சுவாரஸ்யமான எழுத்துப் போலவே இவரது பேச்சும் இனிமையாகவும் கருத்துப் பொதிந்ததாகவும், சிறுவர் முதல் பெரியோர்களும் இரசிக்கக் கூடியதாக அமைந்திருந்தது. இவருக்கு இசையில் பாண்டித்தியம் இருந்தமையால் மேற்கோள்களாக எடுத்துக் கொள்ளும் பாட்டுக்களையும் சுலோகங்களையும் பாடியே காட்டுவார். கிள்ளை மொழியன்ன மெள்ள நடையிலே தனது சொல் வளத்தை மடைதிறந்த வெள்ளமெனக் கொண்டு செல்வார்.

"மா" சமயப்பற்றுள்ளவர். சிவயோக சுவாமிகளது அருளாசியும் ஞானநூல்களைக் கற்றதனால், ஏற்பட்ட அனுபவமும் அவரை ஆத்மீகத்தில் பற்றுக்கொள்ள வைத்தது. தனது ஞானகுருவாகிய சிவயோக சுவாமிகளைத் தவிர இரமண மகரிஷி மற்றும் பல ஞானதீபங்களது வரலாற்றினை எழுத்தில் வடித்துள்ளார். இலங்கையில் மட்டுமல்ல உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் உள்ள புனித தலங்களைத் தரிசித்த போதிலும் அவருக்கு நல்லூர் கந்தன் மீது அன்பு அதிகம். அத்துடன் "சிவதொண்டர்" நிலையத்தில் பூசை, பஜனை, அர்தர் யோகம் ஆகியன நிகழ்த்துவிப்பார். சைவசமயப் பேருரைகள் நிகழ்த்துவார். இலங்கையில் 1982ம் ஆண்டு நடந்த உலக இந்துசமய மாநாட்டில் "சைவமார்க்கமும் உலக சமாதானமும்" எனும் பொருள் பற்றிய கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். ஹவாய் நகரில் கோயில் எழுப்பிய சுவாமிகள் சுப்பிரமணியா அவர்களுடன் இவருக்கு நல்ல தொடர்பிருந்தது.

"சிவயோகாமிர்தம்" என்ற நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்குமிடத்து அவர் "ஆறுதல், நிம்மதி, மற்றும் தன்னை அறிந்தோரால் மட்டும்" கற்பிக்கக் கூடிய அறிவுச் செல்வத்தை மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்பட்டு நிற்கும் இந்த உலகிற்கு நேரம் பாராது, சுயநலமில்லாது இந்த "ஞானப்பரிசை" இரத்தினா மா நவரத்தினம் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். இதற்கு உலகம் அவருக்கு நன்றி கூறுகிறது என்கிறார். "மா" தனது நூல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதி இருப்பதால், அவரது உள்ளக் கிடக்கையை உலகம் முழுவதிலும் பரப்பக் கூடியதாக இருந்தது. தான் பெற்ற தங்கப் பதக்கதின் மதிப்பை அவர் இறுதி வரை பேணியுள்ளார். "இராமநாதன் கல்லூரி மாணவிகள் அனைவருக்கும் எனது ஞாபகார்த்தமாக நானொன்று கூறுகிறேன். நான் கூறுவது ஆதி ஸ்ரீசங்கராச்சாரியார் எழுதிய "காசி பஞ்சகம்" நூலில் இருக்கிறது எனக் கைச்சாத்திட்டு வைத்துவிட்டு போயுள்ளார். ஒரு செய்தியை அக நோக்கினாலே நான் என்பதன் தாருந் தன்மையை உணர்வாய். கங்கைதான் ஞானப்பிரவாகம், அதில் அமைந்திருப்பது காசித் தலம். சிருஷ்டி சக்தியாக விளங்கும் அன்னபூரணியும் பிரபஞ்சத்தின் தலைவனான விஸ்வநாதரும் ஒவ்வொரு தனிநபரிலும் ஞான அறிவாயும் உள்ளுணர்வாயும் தன்னை உணர்த்தி நிற்கிறார். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் காசியாகின்றனர்-அவனாகின்றனர். காசி என்றால் பிரகாசம்.

என்னை நான் உணர்ந்து கொள்ளும் இயல்பில் காசியாகிறேன்.

மனோவிருத்தியினால் மணிதாரிக்க - அதாவது சாந்தி ஏற்படுகிறது. கங்கையே ஞானத்தின் பெருக்கு. என்னை நான் உணர்ந்து கொண்டதனால் நான் காசியாகின்றேன். அந்த "நான்" தூய்மையானது, ஞானமானது, ஆனந்தமானது. அதுவே அந்த மேலானதொன்றின் இயல்புமாகும். சிந்தையை மயக்கும் மாயையின் மயக்கத்தால் உருவான இந்த உலகம் அதன் வயப்பட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது.

என்னை நான் அறிந்து கொள்ளும் இயல்பினால் நான் காசியாகின்றேன். நான் என்பது ஐந்து கோசங்களிலும் துலங்கி நிற்கின்றது. இங்கு எல்லோரிடத்தும் பரிணமித்து நிற்கும் "புத்தியே" பவானி. எங்கும் நிறைந்துள்ள சிவன்தான் அந்தராத்மன். அதுவே இறுதி உண்மையுமாகும். அனைத்தையும் ஒளியூட்டி நிற்கும் அந்தத் தனித்துவத்தை அறிந்தவன் காசியை அடைந்தவனாகிறான்.

உடம்பு "காசி" ஞான ஊற்றானது. எங்கும் பரந்து நிற்கும் கங்கையே. பக்தியும் சிரத்தையும் காயாவாகின்றது. குருவினுடைய திருவடிகளைத் தியானித்து நின்றல் பிரயாகா ஆகும். எல்லோரது தலைவனாக இருப்பவனும் எல்லோரது சிந்தனையில் சாட்சியாக விளங்குபவனும் "அந்தராத்மன்" அவ்வாறு எல்லாமே எனது உடலில் இருக்குமானால் யாத்திரை போவதற்கு வேறு இடம் எனக்கு எங்கிருக்கின்றது? "இதுவே அவரது இறுதி அறிவுரை.

இவரது இல்வாழ்வும் இனிதே அமைந்திருந்தது. அன்பும் அறனும் ஒத்த நோக்கும் பக்தியும் பணிவும் இரக்கச் சிந்தையும் தாராள மனப்பான்மையும் தளராத உள்ளமும் கொண்ட திரு. காசிப்பிள்ளை நவரத்தினம் அவர்களைக் கணவராகப் பெற இவர் புண்ணியவதியே. இவரது முயற்சிகளுக்கெல்லாமே உற்சாகமூட்டி உறுதுணையாக நின்றவர். இவர்களுக்குக் குழந்தைச் செல்வம் இல்லாவிட்டால் என்ன? அவர்கள் எல்லோரிலுமே தம் பிள்ளைப் பாசத்தை நிறைவு செய்தனர். முன்பொரு காலத்தில் கல்வியில் சிறந்த மூதாட்டி ஒளவை இருந்தார். அவரைப் போன்றே இவரும் கல்வியில் உயர்ந்த நிலையில் நின்றார்.

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" என்றும் "வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்வான் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என்று விளக்கினார் வள்ளுவர். அத்தகைய "மா" பிறந்து வளர்ந்து மறைந்து விட்டார். அவர் வானுறையும் தெய்வமாகி அவரது அன்பு உள்ளங்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒளி நட்சத்திரமாக விளங்குவார்.

திருமதி ஸ்ரீமதி குமாரசாமி
முன்னாள் அதிபர் - பழைய மாணவீ
கொழும்பு இராமநாதன் கல்லூரி

O.G.A. Ramanathan College

Colombo Branch

Mrs. R. R. Navaratnam's demise has created a void which cannot be filled by any other Hindu woman of Sri Lanka. In her, there was a majestic combination of East and West.

She was a rare individual who put into practice the finer aspects of the philosophies of her wide education. Her demise is a great loss to the women of Sri Lanka, especially to the Hindu women, to whom she was a torch bearer.

She was the youngest daughter of Mr. Chelliah and Mrs. Katpakam Chelliah of Jaffna. Two of her elder sisters were teachers; one whom was Mrs. T. Muttukumar who had been a teacher at Ramanathan College, Chunnakam and later became principal of the same college.

Having had her primary and secondary education at Vembadi Girls College, Jaffna, she proceeded to Madras for graduate studies. While at Queen Mary's College and Presidency College in Madras, she gained high distinction for her academic performance in general, and English Literature in particular.

At a time when the standard of English was identical to that in England, she excelled in English Literature by obtaining a first class honours degree in the subject from the University of Madras.

Mrs. R.R. Navaratnam had many firsts to her credit. At a time when Hindu, Tamil young women did not go for university studies, she was the first Hindu Tamil lady to have graduated in 1933.

Today when more than 40 Hindu Tamil lady graduate teachers are teaching at Ramanathan College, Jaffna, she stands on the top of the pyramid of lady graduate teachers there, as having been the first Tamil lady graduate to have taught there.

In 1937 when she assumed duties as principal of Ramanathan College, she was on record as the first Tamil lady principal of the college. It was during her tenure that the silver jubilee of the college was celebrated and her organising capacity was appreciated by the then governor of Ceylon, Sir Andrew Caldecot, who was the chief guest at the function.

In 1944 she was appointed education officer and later she became director of education, northern region. Here too, she shone in her position as the first Hindu lady director of education.

She was the first Tamil lady from Sri Lanka to have represented the country at the conference held in Geneva for Greater International Understanding. During the years '46-'47 she obtained the M. Lit degree at the Annamalai University and later she won a scholarship and did the Master of Education, second degree at the London Institute of Education.

She did not stop with her excellence in English. Her thirst for knowledge led her to do research in Sanskrit, Saiva Siddhanta Saivism and Saiva literature,

especially Thiruvvasagam.

She participated wholeheartedly at the Ramanathan College golden jubilee and diamond jubilee celebrations and contributed her valuable thoughts to the college magazines as well. One of her latest valuable contributions was in the platinum jubilee number.

Her religious guide and guru was the famous Yoga Swamigal. In accordance with her interests and ideas, she was fortunate to have a husband with the same thoughts and interests. His encouragement and help led her far in the contribution of her thoughts to journal and books; some of which are :

- New Frontiers - East West Philosophy of Education
- The Holy Kural
- A New Approach to Thiruvvasagam
- Om Ganesha
- Karthikeya - The Divine Child
- Siddantha Saivism in Essence & Manifestation
- Saint Yoga Swamy and the Testament of Truth
- Luminous Eye
- Mother Divine (under publication, was her last contribution to the Hindu world.)

Though deeply involved in education, administration and writing, she never failed in her duties to her husband and always stood out as an ideal Hindu wife. She maintained the Hindu culture in thought, word, and deed and appearance.

During the last lap of her retirement she and her husband decided to be in Canada with her only surviving sister, nephews and nieces. While in Canada Mr. Navaratnam pre-deceased her in 1992 and as in the older tales, she followed her husband within a year to reach the lotus feet of Lord Shiva.

While sharing the loss with her sister, nephews and nieces, we who have been associated with Ramanathan College will always remember her with gratitude.

May she enjoy eternal bliss at the holy feet of Lord Shiva.

Om Shanti ! Shanti ! Shanti !

- *Daily News (Aug.2.1993)*

Follow the footsteps of the great Seers and Sages and you will soon realize that not to know your self is the cause of all your unhappiness and all your miserable failures.

- Ratna Ma

நினைவுஞ்சல்

திருமதி இரத்தினா மா நவரத்தினம்

13.06.93 ஞாயிறு காலை கனடாவில் சிவபதம் அடைந்த முன்னைநாள் யாழ் இராமநாதன் கல்லூரி அதிபரும் இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்ப் பெண் கல்வி அதிபருமான திருமதி. இரத்தினா மா நவரத்தினம் அவர்களின் நினைவு நாள் 18.07.93 ஞாயிற்றுக் கிழமை கனடா வாழ் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவிகளினால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

இரத்தினா மா அம்மையார் அவர்கள்,
 இராமநாதன் கல்லூரி அதிபராய்
 மேல் மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளராய்
 வடமாநிலக் கல்வி அதிபதியாய்
 ஆத்மீக நூல்கள் பலவற்றை (18) ஆங்கிலத்தில் ஆக்கி
 உலகிற்கு அளித்த இலக்கியப் படைப்பாளியாய்
 சர்வகலாசாலைகள் சர்வதேச இந்து மாநாடுகளில்
 இந்து தத்துவப் பேருரைச் செல்வியாய்
 கனடாத் தொலைக் காட்சியில் சைவசமய விளக்கச் சொல் ஊற்றாய்
 பல்வித கலை கலாச்சாரச் சங்கங்களின் தலைவியாய்
 சிவயோகர், ரமணர் போன்ற மெய்ஞானிகளின் சிஷ்யையாய்
 தலை சிறந்த தமிழ் இலட்சியப் பெண்மணியாய்
 பெருமதிப்பிற்குரிய பேரன்புத் தாயாய், "மா இரத்தினமாய்"
 ஆற்றிய சேவைகளைப் பற்பல கோணங்களில் நயந்து,
 பேசியும் பாடியும் நினைவு கூர்ந்தனர்.

உற்றார், உறவினர், கல்விமான்கள், பண்ணிசையாளர்கள், நண்பர்கள் எனப் பலர் வந்துகலந்துபெருமை செய்தனர். அம்மையார் எழுதி அச்சில் வெளிவந்த 18நூல்களில் இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற சில அவருடைய படத்திற்கு முன்னால் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தமை அவர் பெருமையையும் சிறப்பையும் பேசின. ஈடு இணையில்லாப் பேர் இழப்பு. இவ் வெறுமையை நிறைவு செய் இனி யார்?

இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கக் கனடாக் கிளையை ஸ்தாபித்தவரும், தலைவியாக இதுவரை சிறப்பாக நடத்தியவருமாகிய இவ்வம்மையாரை இழந்த பழைய மாணவிகள் "அம்மா, அம்மா" என சகாணாவில் கூட்டாக இசைத்த அஞ்சலிக் கீதத்தின் ஒரு சில...

ஈழத்தின் இரத்தினமே! இராமநாதன் பொன் கல்லூரி
 வாழ, நீர் அதிபரென வந்தீர், எமை வளர்த்தீர்
 அந்தநாள் முதலாய்க் கண்ட நன்மைகோடி கோடி
 சந்தத் தமிழ் அணங்கோ, சொல்வதறியோம வாழி!

கல்வி, கலை, தெய்வபக்தி, சைவப்பண்புடைச் செல்விகளாய்
 பல்விதப் பெருமைக்காக்கி பயனுற வாழ்ச் செய்தீர்
 வாழும் நெறி வனிதையர்க்கே வகுத்த மா இரத்தினமே!
 வாழ்வோம் உமை மறவோம், வாழ்த்தி உம் தாள் பணிந்தோம்

ஊனொடு கலந்து விட்டீர், எங்கள் உயிருடன் ஒன்றி விட்டீர்
 பானுவாய் ஒளி பரப்பி (எம்முள்) உயர் அறிவாய்ச் செறிந்து விட்டீர்
 மானிடத் தெய்வமாளீர்! மனம் எல்லாம் கோயில் கொண்டீர்
 தேனினும் இனிய அம்மா! ஆத்மஜோதியாய் என்றும் வாழ்வீர்

யாழ் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம்
 (கனடாக் கிளை)
 நன்றி - செந்தாமரை

Sivathondu - Service of Siva

" Perform your work in a dedicated spirit of service ;
 consider it as being directed by Siva "

Keeping with his will ; you are yourself only the
 instrument of his action.

- Natchintanai

**'SPIRITUAL MOTHER'
MEMORIAL MEETING**

December 11th. 1993

Speeches : Synopsis

**INVOCATION
SWAMI PARAMATHANANDA**

**'GURU' AND 'MA'
Mrs. PUVANESWARY SATCHITHANANTHAM**

**ASSOCIATION WITH
SRI SATHYA SAI BABA
MARIANNE WARREN**

**AUTHOR AND PHILOSOPHER
NALLA SENATHIRAJAH**

**APPRECIATION FROM A COLLEAGUE
T. MANICAVASAGAR**

**ASSOCIATION WITH GANESHA TEMPLE
(RICHMOND HILL)
N. SIVALINGAM**

**RATNA MA GURU AND GUIDE
YOGALUXMY RAJARATNAM**

**APPRECIATION FROM A GREATFUL HEART
E. SANGARAPILLAI**

**A SPIRITUAL MOTHER
ELIZABETH PARNIS**

Ratna Ma Navaratnam

*Aum Bhadram karnabhii srundayama devahi;
Bhadram pasyemaṣabhir yajatrahi;
Sthirair angais tustuvamsastanubhii;
Vyasema deva-hitam yad ayuh.
Aum santih, santih, santih.*

*May we hear what is auspicious with our ears
Oh Ye, who are worthy of worship,
May we see with our eyes what is auspicious.
May we enjoy the life allotted to us,
offering praise, with our bodies strong of limb.
Aum peace, peace, peace.*

Friends, you all know we are assembled here to pay our loving homage to Mrs. Ratna Ma Navaratnam. I have been fortunate for having been closely associated with her for more than one year or so. Mrs. Elizabeth Parnis, who is here, and Ratna Ma both of them used to come to our centre to practise meditation and discuss with me for spiritual progress regularly, once a week.

Ratna Ma had a wonderful and loving nature and a capacity for sharing her knowledge and spiritual development. May her soul rest in peace.

Swami Pramathananda
(Head, Vedanta Society of Toronto)

"EKAM SAT VIPRA BAHUDHA VADANTI"

"Truth is One, Sages call it by various names."

"குரு"வும் "மா"வும்

நமச்சிவாய வாழ்க. இறைவனுக்கு முதல் வணக்கம். சிவமே போற்றி. நாதன் தான் வாழ்க. எங்கள் குருநாதன் சிவயோகசுவாமி தான் போற்றி. எங்கள் நெஞ்சில் நீங்காது இன்றைய விழாப்பொருளாகி நிற்கும் இரத்தினா மா நவரத்தினத்தின் நினைவே போற்றி. குருவும் மாவும் என்ற பொருள் அற்புதமானது. அதன் பெருமை சொற்பதங் கடந்தது. "குரு"வாகிய சிவயோக சுவாமிகளையும் "மா" வாகிய திருவாட்டி இரத்தினா மா நவரத்தினத்தையும் குறிக்கும் தலையங்கம். இருபெருங் குரவர்களும் எமது வழிகாட்டிகள். அன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்கும் வணக்கத்திற்கும் உரியவர்கள். இவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழப் பெற்றோம். அவர்கள் பிறந்த மண்ணில் அவர்கள் திருப்பாதச் சுவடுகள் பதிந்த பசிய மண்ணில் உலாவப் பெற்றோம். அவர்கள் திருவார்த்தைகளை உடனிருந்து காது குளிரக்கேட்டு, மெய்யறிவு பெறும் பேறு பெற்றோம். அவர்கள் அன்பிற்கும் ஆசிக்கும் வழிநடத்தலுக்கும் பாத்திரமாகி வாழ்வு பெற்றோம். எமக்கும் எமக்குப்பின் வரும் சந்ததியினருக்கும் மெய்யறிவை நாடி நிற்கும் ஏனைய மனித குல மக்களுக்கும் உண்மைப் பொருள் காட்டும் கருவூலங்களை முதுசொமென விட்டுச்சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களை என்றும் சிந்தையில் இருத்தி வந்தனை கூறி வாயுற வாழ்த்துவோமாக. அவர்கள் விட்டுச் சென்ற ஞானப்பணியைச் - சிவதொண்டைத் தொடர்வோமாக.

சுவாமி அவர்களின் இறுதியாத்திரையில் தாயை இழந்த கன்றெனச் சிவநாமம் கதறிச் சென்ற இரத்தினா மா அம்மையாரின் பின் பெருந்திரளாக அவர் மாணவியரும் ஆசிரியர்களும் தொண்டர்களுமாக நீண்ட நெடு வரிசைகளில் அன்று நாம் பாடிச்சென்றோம். இன்று "மா" எனும் பெருமாட்டியின் நினைவஞ்சலியில் கூடி நிற்கின்றோம்.

வடதுருவத்தின் ஓரத்திலே, காணாத கனடாச் சீமையிலே, பஞ்சவாவித் தீரத்திலே, யோர்க் பழகலைக்கழகச் சமய மன்றத்திலே வெண்ணிற மேனியரும் பொன்னிற மண்ணிற மேனியரும் கிழக்கும் மேற்குமாக ஒன்று கலந்து நின்று அவர் நினைவிற்கு பொன்மலர் தூவி நிற்கும் அற்புத நிகழ்ச்சி ஒரு புனிதமானது.

ஈழத்தின் திலகமெனும் இராமநாதன் கல்லூரியிலே திருமகள் எனவோர் தோற்றங் கொண்ட இந்தக் கலைமகளை நான் பத்து வயதுச் சிறுமியாக 55 ஆண்டுகளுக்கு முன் அதிபராய்க் கண்ணுற்றதும் ஆட்பட்டதும் வாழ்க்கை முழுவதுமே பற்பல விதத்தில் தொடர்புற்றதும் நலம்பெற்றதும் சொல்லில் அடங்காது. பேசி முடியாது. இவ்வம்மையாரின் அறிவால் அன்பால் ஆளுமையால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு உயர்கல்வியும் சீலமும் பெற்று வாழ்வில் தலைநிமிர்ந்து வாழும் செல்விகள் ஆயிரவர். இதனால் அன்றோ

"பொருள் பெருகும் ஆங்கிலமாம் மொழிச் சிறப்பைப்
புதுமை மணம் பொலிந்து தோன்ற
மருள் அற எம் மனத்திருத்தி மன்றுதொறும்
பேசவல்ல வன்மை நல்கி
அருள் அறமும் அஞ்ஞான இருள் அகலும்
பெருவழியும் போதித்து எம்மை
தெருள் செய்த செல்வியவள் செம்மைநலம்
சிந்தைதனிற் போற்றிக் காப்பாம்"

என பழைய மாணவிகள் வாழ்த்துகின்றனர். எமது குருவாகிய மா பற்றி முதலில் கூறி இனி குருவையும் மாவையும் அவர்கள் தொடர்பு பற்றியும் சிறிது சிந்திப்பாம்.

ஞான நிலையின் திருவுருவெனக் கொழும்புத்துறையில் வதிந்தருளிய சிவயோக சுவாமிகளுடைய ஞானகுருவும் மோனமுனிவரும் செல்லப்பா சுவாமிகள் ஆவர். இரத்தினாவுடைய தகப்பனாராகிய செல்லையா அவர்கள் செல்லப்ப தேசிகருடனும் பக்தியும் அன்பும் பாராட்டி வந்தார். அந்தத் தொடர்பால் பின்னர் சிவயோக சுவாமிகளின் தொடர்பும் ஏற்பட்டு செல்லையா அவர்கள் யோகரின் சிஷ்யருமானார். தந்தை செல்லையாவும் தாய் கற்பகமும் யோகரினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார்கள். சிலநாட்களின் பின் செல்லையா அவர்கள் சுகயீனமாக படுக்க நேர்ந்தது. ஒருநாள் யோகர் சுவாமிகள் வந்து பார்த்தார். நிலைமையை உணர்ந்து "எல்லாம் சரி" எனத் திருநீறிட்டுச் சென்றார். அன்று வாழ்வின் பயன் பெற்றுவிட்டது போன்று செல்லையரும் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். இந்தப் பிரிவைத் தாங்கமுடியாது தவித்தது செல்லையாவின் குடும்பம். இவர்கள் துயர் நீக்க சுவாமி அவர்கள் தம் கைப்பட "செல்லைய அண்ணலுமே தோயும் நதிச் சடையானடிச் சேர்ந்தனர், சுற்றமனையாளும் மக்களும் துயரினி நீங்கிச் சந்தோஷியுமே" என்ற செய்யுளை அன்றே எழுதி ஆறுதல் அளித்தார்.

தந்தையை இழந்த கடைசி மகள் இரத்தினா கவலைக் கடலுள் நீந்தினார். தந்தையின் விருப்பங்களின் படி நடந்து அவர் இலட்சியங்களை நிறைவேற்ற நினைத்தார். திருக்குறளை, தமிழை, திருவாசகத்தை மனமொன்றிப் படிக்கலானார். ஆறாத மனதிற்கு இவை ஆறுதலும் அறிவும் அளித்தன. மனமும் பரிபக்குவம் அடைந்தது. தந்தையின் குருவான சிவயோக சுவாமிகளே இவருக்கும் வழிகாட்டியாகவும் குரு முகூர்த்தமாகவும் வாய்க்கப்பெற்றார். பயபக்தியோடும் ஆறாத பேரன்பினோடும் குரு சிஷ்யை பந்தம் வளர்வதாயிற்று. ஆரும் அறியாமல் அந்தரங்கத்தில் ஆட்சி செலுத்தினார் குருநாதர். குருநாதரிடம் வழிகேட்டே வழி நடக்கும் மனப்பக்குவம் அம்மையாருக்கு மெல்ல வளர்ந்தது. கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தும் ஆற்றலும் வீரமும் மிளிர்ந்தும் ஒரு புதுமைப்பெண்ணாக நிமிர்ந்தார். அத்துடன் வேத சங்க புராண காலத்து தெய்வப் பெண்களின் மாட்சிமையும் ஒன்று சேர்ந்து ஒளிவீச மாதர்குல மாணிக்கமானார். முன் உதாரணப் பெண்மணியானார். அதிபராய் பிரதம வட்டாரக் கல்வியதிகாரியாய் கல்விப் பணிப்பாளராய் உத்தியோகத்துறையிலும் பொறுப்பிலும் நிறைந்து நின்றாலும் சுவாமிகளுடைய அருளாட்சியை வியந்தே மகிழ்வார். உள்நின்று நடாத்தி வைப்பவர் அவரே என உணர்ந்தார்.

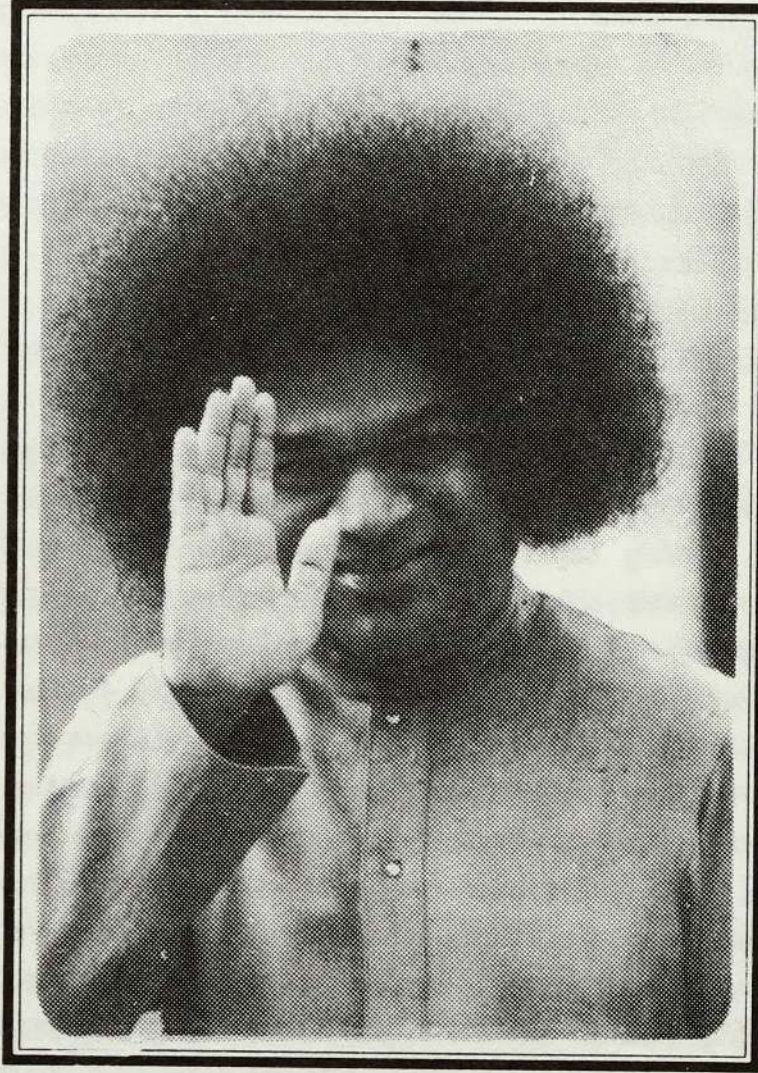
உயர் உத்தியோகத்தரும் சிவபக்தரும் நிறைந்த பண்பாளருமான காசிப்பிள்ளை நவரத்தினத்தை சுவாமிகளின் ஆசியுடன் வாழ்க்கைத் துணைவராய்ப் பெற்று இரத்தினா செல்லையா- இரத்தினா நவரத்தினமானார். சிறந்ததும் சிறந்ததும் இணைந்த சிறப்பு இவர்கள் வாழ்வின் பண்பும் பயனுமாயிற்று. எல்லா வகையிலும் ஒருமித்த தம்பதிகளாய் ஒன்றிணைந்து சேவை செய்தனர். இல்லறத்தின் இனிய பயனாம் விருந்தோம்பலில் அந்நியோன்யத்தில் குரு சேவையில் சிவதொண்டில் இவர்கள் வாழ்வு முன் உதாரணமாயிற்று. யோகர் சுவாமியின் தவ நிலையத்தைப் பார்த்தே இவர்கள் இல்லம் அமைந்தது. அதன் பெயரும் "திருவடி"தான். 1963ம் ஆண்டு ஆச்சிரமத்திலிருந்து கூப்பிடு தூரத்திலுள்ள இவர்கள் மனையிலே யோகர் சுவாமி அவர்கள் அடியார்கள் புடைசூழ பவனியாக வந்து 3 நாட்கள் தங்கியிருந்தார். தோத்திரங்கள், கீர்த்தனைகள், மந்திரங்கள், பெரிய புராண கந்த புராண படிப்புக்களாய் சூழலே ஒலிக்கலாயிற்று. சிவதொண்டுக்கு இருவரும் ஆளாயினர். சிவதொண்டன் எனும் மாத சஞ்சிகையின் வெளியீடு, பாதயாத்திரைகள், அன்னதானங்கள், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள், மௌன தியானங்கள், தேவார திருவாசக பாராயணங்கள், நற்சிறந்தனை வெளியீடுகள் போன்ற சற் கருமங்கள் என இவர்கள் எல்லாம் பயனுள்ள பணிகளாக மலர்ந்தன.

சுவாமியின் ஆஞ்சைப்படியே அன்றோ உயர் உத்தியோகத்தை உதறிவிட்டு திரு. நவரத்தினம் அவர்கள் ஓய்வு பெற்று சிவதொண்டிற்கு ஆளாகி "சிவதொண்டன்" செயலாளர் ஆனார். வடமாநிலக் கல்விப் பணிப்பாளரான இரத்தினாவும் வேளைக்கே ஓய்வு பெற்றுச் சிவப்பணிக்கு ஆளானார். உலகிற்கு இரத்தினா அளித்த விலைமதிக்க முடியாத 18 நூல்களும் சுவாமிகள் உள் நின்று பேச வெளிவந்த புத்தகங்களாயின. சுவாமி அவர்களின் "ஞானக் கடை வை" என்ற கட்டளையினால் உந்தப்பட்டு எழுதப் பெற்றன. இந்த இலட்சியத் தம்பதிகள் சுவாமி அவர்களால் "ரிஷியும் பத்தினியு"மாக உலகெங்கும் சென்று உயர் நெறி பரப்பும் வண்ணம் பணிக்கப்பட்டார்கள். பல பாகங்களுக்கும் சென்று புண்ணிய நதிகளில் நீராடியும் புண்ணிய சேத்திரங்கட்கு யாத்திரை சென்று வலம் வந்தும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் மெய்ஞ்ஞானக் கூட்டங்களிலும் பேருரைகளை ஆற்றியும் ரமண மகான், இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர், காஞ்சி காமகோடி என்பார் போன்றவர்களின் மடங்களில் வசித்தும் ஞானப் பெரியார்களைத் தரிசித்தும் தாம் பெற்ற ஆத்மானுபவங்களை ஏனையோருடன் கலந்துரையாடி அறிவூட்டியும் வாழ்வு பயனுள்ளதாய் அமைந்து ஓடியது. திருமதி இரத்தினா நவரத்தினமாய் இருந்த அம்மையாரின் உள்ளத்தில் நின்று வழி நடத்திய பேரொளி சிவயோக சுவாமிகளே என அம்மையார் வாய்விட்டு மெய் சிலிர்க்கும் பல அனுபவங்களை எமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். சிவயோக சுவாமிகள் அவர்களே இரத்தினாவை "மா" என அழைத்தார். தலையால் நடந்து கைலாயம் வந்த காரைக்கால் புனிதவதியாரை சிவபெருமான் மகிழ்ந்து "அம்மையே வா" என அழைத்தமையினால் அவர் காரைக்கால் அம்மையானார் போல், குருமாமணி அம்மையாரை "மா" என அழைத்து இரத்தினா "மா" நவரத்தினமாய் பெயர்விளங்க வைத்தருளினார். தாயாய் இருந்து வழிநடத்திய சுவாமி அவர்கள் தன் சேயாகிய இரத்தினாவைத் "தாயே அம்மா" என அழைத்து தானே சேயாயின அற்புதத்தினால் சிவயோகச் சுவாமி அவர்களைச் சேயாக மகிழ்ந்து "சிவயோக சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்" எனும் செய்யுள் நூலை வெளியிட்டார். சுவாமி அவர்கள் "மா" என அழைத்தது மட்டுமன்றி "மா"வின் பொருளையும் விளக்கினார். "மா" என்றால் இலட்சுமி, தலைவி, தாய், பெருந்தேவி, கனிந்த ரசமுள்ள பழச்சுவை, மாவிருட்சத்தின் நிழல், அடைக்கலம் புகுந்தோரை அணைக்கும் கரம், நெல் நிறைந்த வயல், அழகு. செல்வம், பொறுமைக்கு இருப்பிடமான கற்பகத் தாய் (இரத்தினாவின் தாயின் பெயரும் கற்பகம்) என்று பொருள் விளக்கி "மா எனும் அரும் பொருளை உணர்ந்து நட" என்றும் பணித்தார். அன்று தொட்டு இரத்தினா மா நவரத்தினம் என்ற நாமத்தின் பொருளுக்கேற்ப "இரத்தின"மாய், "மா"வாய், "நவரத்தினமாய்" வாழ்ந்தார். அப் பெரும் பொருளுக்குரியவர் மறைந்து விட்டாலும் என்றும் மனங்களில் வாழ்கின்றார். நற்சிந்தனையாய், யோகாமிர்தமாய், சத்தியத்தின் ஆதாரமாய் குருவும் மாவும் என்றும் வாழ்க.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
 தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
 தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
 தெளிவு குரு உரு சீந்தித்தல் தானே

புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம்

SAIRAM

Bagavan Sri Sathya Sai Baba

Jai Sai Ram Jai Sai Ram
 Jai Sai Ram Jai Jai Ram
 Bolo Sai Ram Jai Jai Ram
 Anatha Rakshaka Sai Ram
 Apad Bhandhava Sai Ram
 Prema Sivarupa Sai Ram
 Prema Avatara Sai Ram

Manasa Bhaja Rey Guru Charanama
 Dustara Bhava Sagara Taranama
 Guru Maharaja Guru Jai Jai
 Sai Natha Sat Guru Jai Jai
 Om Namah Shivaya, Om Namah Shivaya
 Om Namah Shivaya, Shivaya Namah Om,
 Arunachala Shiva, Arunachala Shiva
 Arunachala Shiva Aruna Shiva Om,
 Omkaram Baba, Omkaram Baba,
 Omkaram Baba Om Namah Baba

IN MEMORY OF MRS NAVARATNAM (RATNA-MA) AND HER ASSOCIATION WITH BHAGAVAN SRI SATHYA SAI BABA

It is my pleasure and privilege today to speak about our Sai friend whom we knew as 'Ratna-ma' and to speak about her love for Bhagavan Sri Sathya Sai Baba, her experiences with him, and also of her association with the Sri Sathya Sai Baba Centre of Toronto (Central).

She came a few years ago to our Centre with her husband Thiru when we were still meeting at the Yoga Centre, and my recollection of her then, was of a very sweet lady who was very much devoted to Swami. At Satsang, she liked to offer flower petals at the Lotus feet of Bhagavan during the singing of the Ashtotram. Over a period of time we learnt that she had had an eminent career as a teacher and writer, and on hearing about her book *Om Ganesha* we invited her to speak about it at the study circle one Friday evening. She told us the fascinating story of how she had gone to Prasanthi Nilayam to see Baba, and like many of us when we are there, went to explore the old village of Puttaparthi. This village has existed for a very long time and there are a number of old temples whose origins are in the mists of history. Ratna-ma told the story of how one day she found the old Ganesha temple and went and paid her obeisance to the murthi of Ganesha in its inner sanctum. Then, as it was a hot afternoon, she sat under the shade of a nearby tree to meditate. She experienced a powerful vision of Ganesha. The vision apparently was of the ancient deity that had been originally on this site before the more recent murthi of Ganesha was installed. She felt infused with the power of Ganesha, and, as a result of this overwhelming experience wrote her book *Om Ganesha*, and dedicated it to Sri Sathya Sai Baba, or as she put it 'The Ganesha of Puttaparthi'.

Over the years she and her husband had a number of interviews with Swami, and Sai Baba knowing she followed Yogaswami, the family Guru, respected this and told her "You have your Guru's grace in plenty". On another occasion he told her that he would take care of her physical well-being. Swami must have known what was to come for awhile later when she was in Whitefield a motor-cycle accidently ran her down. She was immediately sent to Swami's hospital, where she slowly and painfully recovered with the help of Dr. Ganesaal (who now resides in Toronto) and whom Swami had sent to help a fellow Sri Lankan. As well as administering medical help she sang Sai bhajans to her. In a subsequent interview Ratna-ma informed Swami that she was still in some pain from the accident. Swami replied "What pain, I saved your life!".

Ra Ganapati in his book *Baba: Sathya Sai Volume II* relates the story of an interview Swami had with Ratna-ma and her husband. In this section Ganapati is discussing how Sai Baba can speak to everyone in their own tongue, and that even as a youth he spoke French to some Frenchmen from Pondicherry, and when in E. Africa he spoke Swahili. Although Swami's native language is Telegu, many Sri

Lankans may have heard Swami speak in Tamil to them and generally speaking it is a colloquial Tamil. But in fact Ganapati remarks it would be very wrong to assume that Swami does not give discourses in Tamil due to the fact that he lacks grammatical Tamil. Here is the relevant section from Ganapati's book:

A well-read and sharply observant Saiva religious authoress from Sri Lanka attests to this. The Tamils of Sri Lanka talk Tamil as grammatically as the written language, unlike us, native to the soil, who have colloquialised it. When Swami called this lady and her husband for an interview in Whitefield and started His talk in pure grammatical Tamil, they were surprised and felt happy that there was at least one person in India who could talk Tamil with due regard to syntax and pronunciation. When they were wondering at this aspect, Swami called them to attention - "You are only concentrating on the manner of my speaking and not on the contents of my talk. *Vilangukirada?* - Do You understand? They thought that the grammatical style was Swami's usual mode of talking Tamil. When they mentioned this to another Tamil devotee, the surprise of the latter knew no bounds. "Did Baba really use such literary words as *vilangukirada?*" they exclaimed. "He is playing a trick on us by talking more colloquially than we ourselves do".

Ratna-ma evidently liked coming to our Sai Centre and she had just been once or twice to our new location on Merton Street, since her husband's death. So I was not surprised one Sunday morning when she rang me up and said she would dearly like to come to the Satsang that evening if it could be arranged. I told her we would be happy to arrange something as we were having a special Satsang to celebrate Easwaramba Day and we would be very happy if she would perform the Arathi. Shantadas and his wife Bavani offered to fetch her and bring her as it was a long trip from her home in Oakville. Evidently, during the trip she felt strongly that this would be her last visit to the Centre, and during Satsang felt impelled to stand up and speak before meditation. Those who know her feel that this spontaneous speech was quite uncharacteristic, but she felt inspired to tell us about her meeting with Easwaramba when Swami's mother was still alive, as this was the day named for her - Easwaramba Day, May 6th. Although we did not realize it at the time it was also Ratna-ma's way of saying farewell. She presented a number of flowers which she had brought especially, and then she offered the Arathi flame. It was very moving and in retrospect if we had known she would not be with us much longer there are many things we would have liked to say to her. On the way home in the car, she confided that, although she was close to finishing her latest book, she had been experiencing great difficulty with the ending. During the Satsang, she said, it came to her, through the inspiration of Swami, how she must end the book, and she went home happily to complete the work.

Mrs Navaratnam, or as we knew her Ratna-ma, was a great spiritual lady and even though our association with her at the Centre was brief, she taught us a

lot about humility and dedicated devotion to Swami. She obviously was a fountain of knowledge which we have come to recognise too late. She did however, leave us her books and I hope that these will be able to be published and made available in Canada. We are all blessed to have come into contact with such a great lady, and such a great devotee.

Marianne Warren

May 6th 1994

"There are four things in which every man must interest himself: Who am I? Where from have I come? Whither am I going? How long shall I be here? All spiritual inquiry begins with these questions and attempts to find out the answers."

"Education is a slow process like the unfolding of a flower: the fragrance becoming deeper and more perceptible with the silent blossoming.

"Prayer is the very breath of religion; for it brings man and God together and with every sigh, nearer and nearer."

- Sathya Sai Baba

Ratna Ma's Contribution to Philosophical and Spiritual Literature

Ratna Ma is an excellent teacher, a respected principal, an able educational administrator and above all a discerning writer, whose contributions to philosophical and scriptural literature is extensive. There have not been many philosophers of her stature in South India or in Sri Lanka. Most of her writings were done after she retired from work as the Director of Education for the Western province in Sri Lanka.

From 1971 until June 1993, Ratna Ma played many roles, she had been a visiting research scholar at Annamalai University and a lecturer for short periods at several universities. She also functioned as a delegate to various religious, cultural and women's organisations. She became well known in South India, and most of her literary activities during this period were not well known to Sri Lankans. In all she wrote 18 books which covered essentially three broad themes. Her major writings in philosophy started with her MA thesis at the Institute of Education, University of London. She wrote on the philosophy of Prof. Radhakrishnan who was a professor of educational philosophy at the University of Cambridge and later became the president of India. Ratna Ma's thesis was published as a book with the title "New Frontiers in the East and West Philosophies of Education.

The first theme is the Saiva Siddhanta philosophy as expounded by her guru Yogaswamigal and non-dualistic approach to knowing the self as expounded by Sri Ramana Maharishi. The essence of these topics is explained in her recent book, **Yogamirtham and Natchintanai the Luminous Love.**

The Second broad theme of her writings is on her spiritual visions of individual deities starting from "Aum Ganesha, Karttikeya, Vision of Shiva, Luminous Eye of Shiva to the most recent one and her posthumous publication, **The Call of Maha Shakti.** An annotated bibliography of all her publications is included in this book.

The third theme relates to the deeper philosophical meaning of great tamil scriptures Periya Puranam and Thiruvacagam. She did not merely translate them into English, she reflected and contemplated on the philosophical principles and concepts in her long hours of meditations and wrote on their deeper meanings. She wrote in such a way that most devotees, even those who are not philosophically inclined, can understand and follow them in their lives.

In recognition of Ratna Ma's notable contribution in this field particularly for her exposition of Saiva Siddhanta philosophy, and tamil culture, Bharatidasan University in collaboration with Dharmapuram and Thirupanandaal Adheenams conferred the degree of doctor of philosophy on the occasion of their inaugurating the Saiva Siddhanta Research Foundation in 1984.

Ratna Ma was referred to as Thiruvachaga Ammaiyar, Thiruvachaga Chelviyar, and Thiruvachaga Thiruvatty by scholars, and by the members of wider

spiritual community who came in contact with her through her writings and lectures. When I visited Bangalore in 1991, I noted that the devotees who established Manickavacaga Aramanai for the study of Thiruvacagam were using Ratna Ma's books. She contributed a great deal by interpreting and pointing out the relevance of these ancient scriptures to modern life. Therefore she influenced many, we do not know how many for we only know that some of her books are going into second printing. In such a large country as India if books go into reprints it is an indication of the demand and therefore their influence and their ever widening effects in years to come.

During my conversation with Ratna Ma in connection with the editing and publication of Natchintanai, I recognised that most of her writings were inspired by a perennial source of divine grace. She was continuously seeking union with God by contemplation, study and recital of scriptures and self surrender. She spoke about the nature of her self surrender to her former students who are now in Canada. She indicated that an attitude of surrendered-seeking is vital to understanding the deeper meaning of the scriptures. Ratna Ma spent long hours in meditation under the sacred banyan tree on the grounds of the Theosophical society in Adayar, India and in Ramana ashram at Thiruvannamalai before she wrote the comments on Thiruvacagam. In this respect some of her writings can be compared with the mystical writings of Sri Aurobindo of Pondichery, India.

Ratna Ma refused to autograph her books maintaining that they came from the divine source who is the ultimate author and that she was only an instrument for writing. Ratna Ma showed somewhat a mystic quality in her writings and lectures. In 1990 she was invited to give key note address at the Melmaruvathur Parashakti temple. The siddha or adigalar of the temple who usually speak on behalf of the Adiparashakti, the deity of the temple was not able to be present for the occasion. Ratna Ma spoke most of the thoughts that were on the mind of siddha. Ratna Ma herself was not fully aware or prepared to speak on those thoughts. There was a short comment on it in the local press. Ratna Ma spent most of her last twenty years not only in meditation and writing but also in meeting both spiritual aspirants and spiritual leaders and siddhas in several ashrams in India. They included senior monks of the Ramakrishna Order in south India and Sri Lanka, Siddhas at the Ramana ashramam such as Ram Surat Kumar and Guru Ananda Mayi and Kamakodi Sri Shankaracharya.

Ratna Ma had many darshans of Bhagavan Satya Sai Baba and Marianne Warren has written on her devotion to Bhagavan in an article in this volume.

Ratna Ma always acknowledged that her greatest source of inspiration was her late husband Mr Thiru Navaratnam who encouraged her at all times to be involved in spiritual writing. People who know him well in Canada recognised that he was a self-realised person, a gnani and a great devotee of Ramana Maharishi. On the day Ramana Maharishi attained Nirvana in 1950, Mr Navaratnam was called by Ramana ashram to be present with a small group of devotees in the Ramana Maharishi's nirvana room. He witnessed that two drops of tears coming from Ramana's eyes while the devotees sang his famous hymn "Atcharamani Malai".

Mr Navaratnam was the leader of Sivathondar in Jaffna and the editor of the religious journal "Sivathondan" for several years. He was one of the foremost disciples of Yogaswami and nursed his guru during the last days of his earthly existence.

I feel that Mr & Mrs Ratna Ma Navaratnam were sent by the Divine as gifts and blessings to people in Jaffna, Sri-Lanka and to all spiritual seekers in India and several parts of the English speaking world. Ratna Ma was concerned about the need for spiritual education of young children of South Asian origin who are now living in other parts of the world. On reflection one comes to the conclusion that Ratna Ma left a legacy of spiritual writings to the children of South Asian Origin who are destined to learn about their heritage through the medium of English.

In keeping with the great tradition of a spiritual teacher, Ratna Ma believed in the yagna or dana of knowledge. Commenting on her book "Yogamirtham", Sivaya Subramanya Swami of Hawaii said:

"The world thanks Ratna Ma for her time and selfless service in preparing this gift of knowledge to a world that desperately needs solace peace of mind and the wisdom that only self-realised souls can teach".

Nalla Senathirajah
Former Student of Ramanathan College

" I only want interested people to benefit and draw inspiration from our priceless heritage. The major portion of the Book was written by divine injunction at Sri Ramana Ashram and Arunachala Siva and our Gurunathan Yogar Swami really are the authors, and we are only instruments.
"

- Ratna Ma

Appreciation from a Colleague

Distinguished family of Mrs. Ma Navaratnam, Revered Swamiji, ladies and gentlemen. It gives me great pleasure to associate myself on this occasion when we organise this function in memory of a great Hindu scholar, a Tamil scholar and above all, a great educator.

I had the privilege and honour of working with Mrs. Ma Navaratnam in the Ministry of Education. Mrs. Navaratnam had her Education in the University of Madras; came first as a teacher and later as principal of a leading traditional Hindu college in Sri Lanka, Ramanathan College from where she proceeded as an Education Officer to the Ministry of Education. She was a master in English in charge of the English Department of the Ministry of Education. It was during this period I had the pleasure of knowing her personally. When I was for no reason or rhyme transferred to the Ministry of Education to a very distant place, the benevolent lady was a humanitarian in that she came home and consoled my wife and children. That was the magnanimous lady Mrs. Navaratnam, and subsequently my transfer was cancelled. I will not forget this humanitarian spirit in this venerable lady.

Her knowledge of Hindu culture and Hindu religion is so tremendous that no person can compare himself or herself to this venerable lady. She was a devoted follower of the great Hindu Saint Yogar Swami. I knew personally Yogar Swami; that Hindu Saint, always had a very special love for Mrs. Ma Navaratnam for the simple reason that Mrs. Navaratnam herself was an embodiment of Hindu culture and religion.

Then comes another aspect of the life of Mrs. Navaratnam. She was a great scholar in English, scholar of Tamil and Hindu Religion and above all a great humanitarian. I would like to conclude my speech by quoting the following:

“On Earth one gentle soul leaves and in heaven one angel more”.
May the teachings of Mrs. Ma Navaratnam live forever.

She is not dead, she has gone to the heavens. Thank you very much.

T. Manicavasagar
Former Director of Education
Northern Region

Appreciation from the Community

Ladies and Gentlemen, Swamiji, and the friends and family of Mrs. Ratna Ma Navaratnam. I had the privilege and honour of being associated with Ratna Ma for a short period, during her stay in Canada. She has been very helpful, specially to me whenever I had any problems with the way the temple was run, I looked to her and she has been very helpful. Now I miss her.

About three years back a thought came to my mind that we have to honour a person like Mrs. Ratna Ma Navaratnam for the services she has given to humanity, Hinduism and especially to Saivism.

She wrote many books and she wanted the religion, specially Saivism, to be spread all over the world. She has been a disciple of Yogar Swamigal and has been spreading Saivism. Because Ratna Ma was a staunch Saivite, we felt the title of "Sivayogamani" was appropriate to be conferred on her, to honour her for the service she has rendered to the Hindu community and the world. So on a very auspicious day, the Poongavanam day, the concluding day of Murugan festival we conferred the title on Mrs. Ratna Ma Navaratnam.

She had concerns about the youth. She asked me one day "Siva, a big temple is being built here and what is going to happen in fifty or hundred years time? Have you concerns about that and are you planning anything for that." The answer for that is, in our hands and we have to teach the values of Hinduism, religion and Tamil to our youngsters. In our Tamil magazine last month I read that our kids are refusing to take Tamil for credit courses for university entrance. The parents must encourage the children to participate in these. If we don't, we will be like the people in South Africa and East Africa. The next generation will carry the name but not the language or religion or culture. This is what she has been saying and she has been dreaming. We have to carry on this task. Thank you for inviting me.

N. Sivalingam

President

Hindu Temple Society of Canada

Toronto

RATNA MA

OUR GURU, PRINCIPAL, GUIDE AND PHILOSOPHER

I have had the privilege of having been associated with our respected Ratna Ma Navaratnam, till her last days. My closest, constant connections with her - Our Guru, Principal, Guide and Philosopher, were from 1937 to 1944 as a student and later as a teacher under her at Ramanathan College, Jaffna.

Though educated in a Christian school, she chose to work at Ramanathan College, after having graduated as a Class One student from the prestigious Queen Mary's College of Madras, mainly because of her admiration of the ideals of our Founder, Sir Pon. Ramanathan, with regards to the education of Jaffna women in pure Tamil Culture and Hindu religion.

Ratna Ma, with all her achievements in English, Tamil, Sanskrit, Hindu Religion, Oriental Music, drama, guiding, sports, and much more, personally supervised and guided the teachers and students to participate and compete actively with other schools and thus gain name, fame and glory. In fact she injected new blood and gave new life to us, as good as establishing a new Ramanathan World.

As a class teacher she was par excellence. Her English and Geography classes have found a permanent place in our memories.

Till her last, she kept alive the Saiva Mangayar Sabai - Hindu Women's Society founded by Lady Ramanathan in whose memory our Ratna Ma, single-handedly has established a Lady Ramanathan Memorial Fund, with arrangements for annual memorial lectures to be delivered by outstanding personalities at the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka.

Undoubtedly, she is the First Lady of the Jaffna Tamil Women, being second to none academically or status wise. But our Ratna Ma is special to us of Ramanathan College; hundreds and hundreds of admiring and grateful students scattered all over the world. She is extra special to us in Canada, where she was the Founder President of our Old Girls Association. We are all living monuments to prove that she is an outstanding example of Valluvar's:

தக்கார் தகலிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப்படும்

Ma, we salute you with all respect and reverence. May your soul rest in peace at the Lotus Feet of our College Deity, Nadaraja Peruman.

I would like to quote a few chosen words of Ratna Ma to Ramanathan College, in her Platinum Jubilee Message.

“Let the College foster the message of Joy of Self-Living, Self-Reverence and Self-Knowledge. May Ramanathans cleanse the impurities around them.”

“Let them realise their union with Life's Joy, Beauty and Truth.”

"Let them sing the Joy of Everlasting Life.
 'Param Param Jyothi Parama Putri'."

Yogalakshmy Rajaratnam
*Former Principal,
 Ramanathan College, Chunnagam*

Appreciation from a Grateful Heart

Revered Swamiji, members of Ratna Ma's family, Ladies and Gentlemen and friends. I owe a very big debt of gratitude to Ratna Ma and that's why I'm here to express my feelings of gratitude. I had been a teacher. To start with I like to impress that I was not a colleague, but she treated me as a colleague. I had been a teacher at Christian College for twenty years. During that period our Northern region has seen five directors of education and it's my humble, as well as unbiased, opinion that out of the five directors that I was closely associated with, Amma was the best. Undoubtedly the best in so far as so many things were concerned. She was the most conscientious, the most dedicated, the most level headed, the most productive, and the most beautiful; and above all the most popular as well as the most accepted Director of the Northern Region.

Amma would see things as they were, unlike most of the administrators. She was not a mere bookworm. She had enough courage to go to the extent of challenging the mightiest of the mighty. I'm sure she was influenced by Rabindranath Tagore's philosophical thoughts especially in Gitanjali. I want to just put before you these four lines. I'm sure as a great philosopher, a great speaker, a great thinker, and a great writer Tagore's philosophy in Gitanjali would have influenced her. These are the words:

*"This is my prayer to thee my Lord
 Strike, Strike at the root of penury in my heart.
 Give me the strength never to disown the poor,
 nor bend my knee before the might."*

She was also influenced by Appar Adigal's Thiruthandagam.

*"Namarkum Kudiyaloam Namanai Anjoam
 Narakathil Idarpadoam Namanai Anjoam"*

She will be in heaven at the feet of Lord Shiva.

Lady Ratna Ma Navaratnam. Let her great soul, greatest of great soul rest at the feet of Lord Shiva.

A Spiritual Mother

After listening to the previous speakers who knew Rathna Ma so well, I hesitate to speak now about her. I knew her as a wonderful friend for about 14 months before her death. We met in a doctor's office quite by chance. We found we had many mutual interests and that we lived very close to each other. She was so surprised that a housewife in Oakville would be interested in the Sanskrit scriptures, but she was delighted and eager to share her great knowledge with me. This was for me a great blessing.

After her husband's death I did not see her for a while because of her grief and her customs; but gradually she let me visit and then she revealed her deep spirituality, her fortitude, strength, resignation and finally her acceptance in the face of the loss of her dear husband. She came to Canada at a late age, to a cold strange country and this called forth in her, great courage to carry on.

She spoke to me about her manuscript for Maha Shakti and how her Swami had wanted her to write about the creative energy of God as Mother. She was reluctant and despondent at first to consider writing what she knew would be her last book. But her sister reminded her that her husband had also wished her to write this book. So she began the task and dedicated this book to her husband, Thiru. Now began many trips to help her find a publisher, to photocopy, to sort notes, to visit the typist. She displayed enormous energy and drive with the work and many nights was up till 3 am writing. She had a sense of urgency and a premonition that her end was near. She showed great patience with me as I proof read out loud for her, overlooking all my errors of pronunciation, etc. For me it was a great privilege to be so closely involved with the book.

One day she visited me and found that I like to draw and she asked me to do some symbolic drawings and chose a few to illustrate her book. Her writing absorbed her totally and transported her thoughts. We were in touch almost daily about this work and finally it was completed and having chosen to send the manuscript to Bharatya Vidya Bhavan in Bombay for publishing, mailed it and within that week she had left us.

About a month later an article appeared in Bhavan's Journal and I quote: "She had, perhaps, a premonition that her end was drawing near. In her letter dated 9th June 1993, addressed to 'Ever-gleaming in the sunshine of live, radiating Bharat's priceless culture far and wide, dear, dear Sri Ramakrishnan' she wrote in her characteristic neat hand: I am so relieved that I have sent you by registered air mail my manuscript on "The Call of Maha Sakti - Mother Divine" on June 7th, and mailed separately a disk-diskette also to supplement the manuscript. Do it on priority basis, dear friend, and bring it out even earlier than August, '93.

"Please do your utmost to bring out my last book, "The Call of Mahasakti" with the pictures enclosed and from the page block of Mother with cooped hands - all drawings done by my English friend Elizabeth Parris whom I discovered in the

Doctor's Clinic. The ways of God are mysterious' she ends the letter "Life is a challenge and we must pray for divine guidance at every turn. So I shall await my 'Tiruvachakam' and 'Maha Sakti - Mother Mine' at the earliest. Mortality is a Chimera. We live in Infinity."

The book is now published and I would like to read the first paragraph:-

"This book on Mother Sakthi aspires to release an in-depth understanding of the modern man's spiritual awakening, revolutionising the nuclear world of today. In the quantum leap in human evolution, the sad music of humanity can only be stilled by making each one of us turn within, and begin an inner search to know one's own self, and only thereafter to unravel the secrets of the macrocosm, as they affect the nucleus of each one's consciousness. It is only then that man can discover his role in the fast evolving universe, and develop insights to participate actively in the cosmic drama taking place in and around him."

and on the last page she writes:-

"The truth is that there is one reality which is consciousness in the abstract and also transcendental, irradiating the whole universe in all its diversity from its own being, by virtue of its self-sufficiency, which is Sakti or Energy."

In February of this year 1993, she wrote an article entitled "The Vision of Life in Thirukural" and it was published in Kisan World. In it she writes:

"Fascinating pictures of woman as the loving wife, the happy mother, the hospitable companion and dutiful friend find immortal expression in Tirukural. 'Who is she? Grace is in her steps, meekness in her eyes' in every gesture, dignity and love. 'Self she nurtures; in loving she dost well, in her thoughts and heart enlarges; hath her seat in reason and is judicious: for softness she and sweet attractive grace; He for God only and she for God in him. Such a woman has the power - the Arul-Sakti - to bring down the rains."

I believe Rathna Ma was such a woman

Elizabeth Parnis

" The moving finger writes on, and like the gurgling stream, there is no halt. I will keep on writing till the light in my eyes fade into everlasting quietude. "

- Ratna-Ma

APPRECIATION FROM INDIVIDUALS

OUR ADORED GURUMA
A STUDENT OF RAMANATHAN COLLEGE

RATNA MA NAVARATNAM
REV. FATHER LAWERENCE

A BEACON OF HINDU WOMEN
Mrs. T. YOGANATHAN

மறந்திலம் உம்மை பின் நினைப்பதற்கு
S. KANDIAH

RATNA, MY FRIEND AND COMPANION
Mrs. S. ALLIRAJAH

பெண்ணினல்லாள்
Mrs. M. THIRUCHITRAMPALAM

MY GURU "RATNA MA"
Mrs. N. NADARAJAH

அரும்பணியாற்றிய அறிவுச் சுடர்
M. SIVANANDAM

A TRUE AND GREAT VEMBADIAN
K. MANICKAVASAGAR

பெண்ணினத்திற்குப் பெருமை தரும் இரத்தினம்
THANGAMMA APPAKUTTY

Our Adored Guruma

Who doesn't know our GURUMA of Jaffna Town?
 She is our adored queen, though without a crown.
 To proclaim her name, fame and popularity,
 Advertisement is no necessity.
 To a well known family, she was a precious gift.
 Their cultural level, she did further lift.
 With her noble and lucky partner's co-operation
 Her knack of instilling knowledge and confidence, is like a game.
 And this may be the main clue, for her esteem and fame
 In abundance, children of all ages, find love and stability in her embracing care.
 But to resort to mischief and evil, they would never dare.
 Into desirable patterns, by her, youngsters are moulded,
 For the hope of the nation, to be realised
 Her reassuring look, bestows security and mental comfort,
 Forging a strong link - a never failing support.
 Hosted with discipline, has hardships and pain.
 But her embracing care freed us from many a strain.
 The impact of her leadership is profound.
 That her loving concern encircled us around.
 When firmness is tender and soft,
 It has the potentiality, to lift.
 Her soft voice and sweet smile, wiped the grind of tension
 This I don't have to mention.
 Her eyes, would ever on us descend;
 To help us, to perfection, ascend.
 In any topic, she is a mine of information,
 Being an ocean of knowledge, not reaped by formal education.
 Our lives at R.C., **without her Prema and guidance**, to so many
 Would have been the **mastery of the map, without the joy of the journey.**
 You who reformed us, is mod
 Moulding thousands, without a rod.
 We were drawn by your magnetic charisma,
 As your personality and words, overflow with Prema.
 You impressed on us that money comes and goes;
 But morality comes and grows.
 "Less the luggage of many a binding desire
 More is life a journey of pleasure".
 Knowledge and culture are easily begotten twins
 While humanity, in love and tolerance, swims.
 You have taught us, to think straight and right:

For salvation and enlightenment to be within sight.
 I am not paying lip-service, uttering words of hypocrisy.
 With ulterior motives, making others deceived and dizzy
 What knowledge do I possess
 Your gifted efficiency to assess?
 The guidance of a guru is essential for Divinity to blossom,
 When idleness and mischief try to hold us in ransom.
 Wooing virtues, independence, and respecting them in others,
 To wipe out ignorance and corruption, she bothers
 One can never miss her disarming smile, on her face.
 "Bring order out of chaos" it says.
 When man has the capacity for construction,
 Why idle and waste energy on destruction?
 You being our land's gifted wealth
 May God bless you both, with longevity and sound health.

A Student of Ramanathan College

*There is only one tonic in the world which works wonders
 and most effective at all times, all places and to all alike and
 THAT IS LOVE - LOVE IS GOD*

*So many "yesterdays" have flitted and I write this with the
 thought that not many "tomorrows" remain for me on this
 earth. What matters is **Today**.*

The Eternal Present - I AM

"I Live in God and God lives in me"

*God's Love First and Foremost. Earn Love and Save Love.
 This is the greatest Investment you can give your children.*

- Ratna-Ma

Rathna Ma Navaratnam

We knew her at College as Rathna Chelliah from Jaffna, always with a gentle smiling countenance. We had joined the English Honours Course in Presidency College, Madras in June 1929, that is sixty-four years ago. There was not much contact or conversation between us the young men and lady students, for as soon as the lectures were over, the ladies went back to their common room. But we did meet occasionally at meetings of our English Honours Association and at social events and thus came to know one another gradually. Once during the afternoon recess for lunch we spent part of our energy trying to coin apt and pithy names or phrases for each of our classmates. We hit upon "Risible Rachel" as the most suitable for Rathna. Without telling the ladies, we wrote the names on the blackboard before they returned for the next lecture. We wanted them to recognize and identify themselves in these. And they did so without much disapproval giving credit to our masculine psychological insights. This was in the second year of our course by which time we had got to know one another fairly well. Years later Rathna told me that the girls had nicknamed me "Glaxo Baby" but I was not conscious of being particularly chubby, but there it was! and I had known nothing about it.

Rathna was easily one of the best in the group from the point of view of studies although she had powerful rivals in Subur Mugaseth who was later to occupy the chair of English in the same College and also become a Member of Parliament in the Rajya Sabha. Another was in Helen Paranjothi whose husband was for many years in the UNESCO and later became Vice-Chancellor of Madras University. All these three came out with first classes in the final examinations. Those were the days when girls despite their obvious talents refrained from any public appearance and so we never had the chance of hearing them speak or debate in public even within the College. I don't remember to have seen Rathna mount the stage or platform for a speech, or a debate. When we completed our three-year course and had taken our degrees soon after, our ways parted. Rathna returned home to Jaffna.

But from time to time she had to come over to Madras or Chidambaram (Annamalai University) in connection with her doctoral thesis on education and her pursuit of Tamil studies. On those occasions she used to inform me and we met whenever possible. I was afterwards for many years mostly at St. Joseph's Trichy. Because I was there, she sent her nephew to study there and also visited me. I used to be recipient of messages from her and also of small gifts from Colombo. She showed great admiration for the life I had chosen and treated me with a respect that I felt I hardly deserved. We conversed on many topics literary and religious. I followed closely her career as an educationist and administrator in the Ceylon Government Service and her triumphs as a scholar and educationist. I cannot now recall all the times we met in Madras or Trichy. We wrote to each other

occasionally. Since she was two years older than I, I came to regard her as an elder sister for she was of the same age as my own elder sister. I now remember that when we were in the second year of our course, I told her that my sister had left home and joined the Cloistered Carmel Convent. She and my other classmates were affected by the news. By a strange coincidence, this very year my elder sister died less than two months after Rathna passed away.

I first met Rathna's husband whom she always called "Thiru", in Aikya Alayam, the Inter-Faith Dialogue Centre in Madras where I had arranged for her to stay with Thiru during a period of medical treatment. I was much impressed by the mutual devotion of Thiru and Rathna to each other. They had overcome the disappointment of childlessness by intense loving concern for each other in their old age. She felt broken when Thiru passed away last year. She was planning to bring his ashes for immersion in India according to her request I arranged for her stay in June at Aikya Alayam where the Director Fr Ignatius Hirudayam was her great friend and admirer. But the Lord willed to take her that very month for reunion with Thiru.

What I admired most in Rathna was the way in which she had integrated her deep appreciation of English Literature with her devotion to Tamil religious classics. I was miles behind her in my knowledge of these. But she, to use a French expression, "possessed" the Tamil Saivite literary riches not just academically but as part of her world-view and outlook on daily life. She lived by them and , communicated her fervour to others and in her letters to me of the last few years showed such a deep appreciation of my own religious commitment and way of life that I felt truly ennobled and found in her a kindred spirit. God-oriented, so keen on things of the spirit that between me a Catholic priest and religious and her a "married sannyasin", there was true spiritual kinship. We had also a common link and point of reference in Professor K. Swaminathan our teacher in Presidency College who now at the age of 97, continues to be an embodiment of a genuine synthesis of religion and literature both English and Tamil.

Not only do I hope but I *know* that when like her I shall have shuffled off this mortal coil, we shall meet there where all our earthly differences will have been forgotten and we shall be enjoying the Presence Divine beyond space and time.

The Reverend Father Lawrence Sunderam S.J.

" In the beginning was the word. The word was with God. The word OM is God."

A Beacon Light of Hindu Women

It is not only the nearest of Kith and Kin who mourn the death of their dearly beloved "Ratna Ma", the spiritually bent Hindu men and women scattered all over the world too bemoan the death of their much respected and revered "Ratna ma Navaratnam." She was a natural born leader among Hindu women - a beacon light to all Hindu women associated with her in her services to Saiva Religion and Education.

Hailing from a pious Hindu family known for its rich cultural, religious and educational heritage and brought up in the traditional Hindu way of life, she rose to supreme heights of glory as a lady of rare academic distinctions, a great educationist of her time, a versatile writer and a lucid and eloquent speaker both in English and Tamil. Her speeches delivered in a unique style of her own in her melodious voice often intermingled with singing of hymns at appropriate places was always spiritually elevating.

Her brilliant academic career at the Presidency College in Madras, India, with a First Class Honours degree in English and followed by Post graduate studies in Institute of Education London and at the Annamalai University in Chithambaram South India, and a serious study of Saiva Tamil Literature, Saiva Thirumurais, The Divine Thiruvacagam and the Hindu religion in its various aspects during her leisure time, inspired her in the writing and publication of excellent religious books. By her holy matrimony with the late Mr. K. Navaratnam an equally great spiritually bent scholar she found a driving spirit behind her in her creations of great religious works. She also had the blessings of her Sat Guru, Maha Muni Sivayoga Swamigal of Columbutthurai in the pursuit of her religious writings.

In all her writings she has strived to propagate the Saiva religion and spread the perennial truths enshrined in the religious texts - the Vedas, Agamas, Puranas and Thirumurais both in the East and West. A translation of Saint Manikkavasagar's Thiruvachagam in English titled "A New Approach to Thiruvachagam" is praised by many eminent scholars as a masterpiece in that it retains the Saints meaning and purport. In her book "Karthikeya the Divine Child" she unfolds the Hindu Testament of wisdom as enshrined in the cult of Lord Muruga in diverse forms. In Aum Ganesha - The Peace of God she unfolds the living traditions of the ageless divinity of Lord Ganesha a God worshipped not only by Hindus but by followers of other religions too. Her treatise on Saint Yogaswami and The Testament of Truth is a study on the life and Teachings of her Sat Guru. The Guru's songs of wisdom and truth entitled "Natchintanai" was written by him in Tamil. Through her English translation of Natchintanai she has transmitted to the English speaking world her Guru's words of wisdom.

"Ratna Ma" did not confine herself to religious and spiritual writings. She has written several books for children and on education too. She has authored about eighteen books during her life time. The last titled "Divine Mother" is

reported to have been sent to the publishers just a few days prior to her death.

Apart from writings, "Ratna Ma" has amply contributed towards Education, Social activities and the Welfare and upliftment of Hindu women. As Principal of Ramanathan College for seven years she moulded the life style of young Hindu girls and was instrumental for their greatness in life in their public and private lives. As Regional Director of Education she exhibited her talents as an administrator and as an educationalist of distinction. She was personally responsible for the revival of Saiva Mangayar Sabhai (The Hindu Women's Association) in the 1970's, a society which was founded by Sir Ponnambalam Ramanathan. She widened the activities of the Sabhai and brought in new members who were not old girls of Ramanathan College. She was chiefly instrumental in the Sabhai setting up two endowment trusts with the University of Jaffna, Sri Lanka. One was to hold the lady Leelawati Ramanathan memorial lectures annually at the University, the other to grant scholarships annually for post graduate research work in Hindu Civilization. It was by her untiring efforts that a statue for Sir Ponnambalam Ramanathan was erected in the front of Jaffna Town Hall by the Saiva Mangayar sabhai.

"Ratna Ma" had travelled widely in India and Europe to propagate the ideals that were dear to her heart. She attended many religious conferences at a National and International level and delivered lectures. In the year 1951 she was a delegate to the Geneva Conference for International Understanding and brought glory to womanhood.

"Ratna Ma"'s different roles in life is worthy of emulation by Hindu women. Her death though at the ripe age of 82 years is a loss to the Hindu community and to those intimately associated with her. It is my good fortune to have moved with her intimately during my young days when members of my family and the Navaratnams were closely knit by their passion in Saiva Siddhantam and other Hindu Scriptures. Our bonds tightened and blossomed into a more closer and happy relationship when she invited me to be a member and serve as Joint Secretary of the Saiva Mangayar Sabhai during the time of it's revival and peak of activity under her leadership and share her burdens in infusing a new lease of life to the Sabhai.

May the Navaratnams who jointly found bliss in Sivathondu in their lifetime find Eternal bliss together at the lotus feet of Lord Shiva.

Mrs. Thilagawathy Yoganathan

*178 Brown Road
Jaffna, Sri Lanka*

“ Regard wealth simply as a power to be won back for the Mother and placed at her Service ”

மறந்திலம் உம்மை பின் நினைப்பதற்கு

கீற்றவர் காமுறும் கல்விச் செழுமை, மற்றவர் வியப்புறும் செஞ்சொற் செறிவு, தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதமெனப் பன்மொழிப் புலமை, தமிழ் இலக்கியத்துறை, கல்வித்துறை, ஆங்கில ஆராய்ச்சித் துறை என முத்துறை மேம்பாடு, நயம்பட உரைக்கும் நா, கொள்கை இறுக்கம், இறை உணர்வு, நிமிர்ந்த நன்நடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் எனப் பாரதி கண்ட புதுமைப்பெண், வேதம் வியக்கும் பழம்பெரும் வித்தகி இரத்தினா மா நவரத்தினம இன்று எம்மிடையே இல்லை. மிக மகத்தான இழப்பு. இவரது அரவணைப்பில் வளர்ந்த இவர் மாணவிகட்கு மட்டுமல்ல இவரது முழுமையான ஆளுமையின் நிழலில் ஒதுங்கிய யாவர்க்குமே "ஓ, மா இல்லை" என நெஞ்சை நித்தம் குடையும் ஒரு மகத்தான இழப்பு. கல்வியுலகுக்கோ "இனியாருளர்" எனும் விஸ்வரூப இழப்பு.

சைவ சீலர் செல்லையா தம்பதிகளின் பஞ்சரத்தின பெண் மாணிக்கங்களில் மாசிலாமணியாம் இம்மணியின் மகிமையை முன் கூட்டியே உய்த்துணர்ந்த இவரது தந்தை பஞ்சரத்தினமென இவருக்குப் பெயரிட்டு வைரம் போல் கூர்மையும், முத்துப் போல் தண்ணொளியும், மரகத இறை உணர்வும் நீலத்தின் விரிவும் இரத்தினத்தின் பிரகாசத்தையும் இந்த மணியே கொண்டு விளங்குமெனத் தீர்க்கதரிசனமாக வாழ்த்தவும் செய்தனர். தந்தை தாயார் மேல் இவர் கொண்ட பாசத்தை இவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர் நன்கறிவர்.

கொழும்புத்துறையுறை யோகர் சுவாமிகள் இவர் குடும்ப சற்குரு. தந்தையார் கடைப்பிடித்த நெறியில் நின்ற அம்மையார் பிள்ளைப் பராயந் தொட்டுக் குருநாதனையே தஞ்சமென ஒழுகிய சீலமும் தவமும் உடையவர். குருநாதனின் திருவருள் நோக்கை நித்தம் பெற்றுய்ய 'திருவடி' எனப்பெயரிட்ட தன்மனையை பொழும்புத்துறையில், யோகர் சுவாமிகள் கோயில் கொண்ட வீதிக்கருகாமையில் அமைத்துக் கொண்டார். சிவயோக சுவாமிகளைப் பணிந்து இவர் எழுதிய கட்டுரைகள், நூல்கள் அளப்பரியன. Testament of Truth என இவர் எடுத்திய முதன்மை ஆக்கத்தைப் பாராட்டிய மேலைத்தேயக் கற்றோர் காலத்தால் அழியக் கூடாத இச்செல்வத்தை பேழையில் இட்டுக் காப்பாற்ற வேண்டுமென (சத்திய ஜித்ரேயின் சர்வதேச விருதுகளைப்பெற்ற "பதர் பாஞ்சலி" எனும் முதற் படம் இங்ஙனம் பாதுகாக்கப்படுவது நாமறிந்ததே) கூறினார்கள். இவ்விதந்துரையை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது உண்மையில் அவர் மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து புளங்காங்கிதமடைந்தமை இன்றும் எம்கண்முன்னே நிழலாடுகிறது. சிவதொண்டர் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கி லண்டன், அமெரிக்கா என மேலைத்தேய சுற்றுலா வந்து சமயச் சிந்தனைகளை ஆங்கிலத்தில் சிறப்பாக எடுத்தியம்பி புகழ் சேர்த்தனர். நற்சிந்தனை ஊற்றெடுத்த திருவாயால் குருபரன் மா (வங்கமொழி அம்மா) என அழைத்த பேறு இவரொருவற்கே உண்டு.

என் பெற்றோர் சிறுபிள்ளையான என் கைகளைப் பிடித்து

மிஸ்.செல்லையா என இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரியர், உப அதிபர் எனப் பாடசாலையின் ஜீவநாடியான இவர் கைகளில் ஒப்படைத்த நாள் முதல் இவர் மாணவியாய் பின் கல்வியதிகாரியான காலப்பகுதியில் ஆசிரியராய், சைவமங்கையருக்கென லீலாவதி இராமநாதன் சீமாட்டியால் தொடக்கப்பட்டு அவர் பின் இவர் தலைமையேற்ற காலத்தில் இவருடன் செயற்பட்டு, பின் இல்லம் சென்று பலமுறை இவரைச் சந்தித்தும் ஏற்பட்ட நீண்ட அன்பான தொடர்பில் நான் இவர் கல்வி விரிவைக் கண்டு அஞ்சியதுண்டு, பேச்சுவன்மையை வியந்ததுண்டு. ஆனால் என்னை மிகவும கவர்ந்த அம்சம் இவர் இல்லறமாண்பு - கலையம்சமும், கைவண்ணமும், பக்திமனமும், விருந்தோம்பற் சிறப்பும் கலந்த சுகந்த மணங்கமழும் இவர் மனையகம். உயர் பதவியும், கல்விச் சிறப்பும், கல்வியால் வந்த சீலமும் ஒருங்கமைந்த திரு. நவரத்தினம் அவர்களும் இவரும் வாழ்ந்த வாழ்க்கை பல பிறப்புத் தொடரால் ஏற்பட்டது போலும். மாவின் பொதுநலச்சேவைகள் சைவமங்கையர் சபை ஒழுங்குகளுக்கு என கால்நோவை புன்சிரிப்பால் மறைத்துக் கொண்டு கார் ஓட்டும் திரு, நோயுற்ற காலத்தில் திருவின் நலங்கள் பேணி, ஓய்வாக கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன், பின் ரமண ஆச்சிரமமென பலமாதங்கள் பக்திச் சூழலில் இருந்து இலங்கை திரும்பிய பொழுது உடன் பயணம் செய்த பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்புத் தான். இரத்தினா நவரத்தினம் கையசைவில் ஒரு முச்சக்கர வண்டி வந்து திருவை விமானத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது. சுறுசுறு நடையில் இவர் நீண்ட பாதையைக் கடந்து உடன் விமானத்தில் ஏறிக் கொள்கிறார். நான்கு ஆங்கில வார்த்தையில் சுங்கப் பரிசோதகர் திணறி முதன்மை கொடுத்து வெளியே அனுப்பி விடுகிறார். இவ்வளவிற்கும் இவர் வயது எண்பது. சிரித்துக் கொண்டே திரு மகிழ்ந்து வெளியே செல்கிறார். கருங்கற் பிள்ளையாரைச் சுமந்து உதவிய எனக்கும் ஒரு புன்சிரிப்பைச் சிந்த அவர் மறக்கவில்லை.

இராமநாதன் திருநோக்கை உள்வாங்கி அவர் காட்டிய நெறி நின்று இராமநாதன் கல்லூரியை வழிநடத்திய மிஸ்.செல்லையா, கல்வித்துறையில் பல்வேறு நிலைகளில் ஆற்றிய பணிகள், சென்னையில் சித்தாந்த மாநாடுகளில் தலைமை தாங்கியமை, மேலைநாடுகளில் நற்சிந்தனைச் சுற்றுலா, சைவமங்கையர் சபைத்தலைவி, லீலாவதிச் சீமாட்டி நினைவு அறக்கட்டளை அமைத்த பெருமாட்டி எண்ணற்ற நூல்களை யாத்த கல்விக் களஞ்சியமென ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரு கட்டுரை வரைய வேண்டிய மிகப் பரந்த கல்விப் பெருக்கும் செல்வ ஆக்கமும் கொண்ட அம்மையாரின் பரந்த ஞான ஊற்றின் சிறு நுண் சிதறல்களே இங்கு சுவைக்கப்பட்டன. கனடா வாழ் என் நண்பர்கள் பேறுடையோர். இறுதி வரை உடன் இருந்தனர்.

மா உங்களை நாம் நினைப்பதில்லை ।

(ஏனெனில்)மறந்திலம் உம்மை, (பின்) நினைப்பதற்கு.

சுகிதேவி கந்தையா

இளைப்பாறிய ஆசிரியை

Ratna - My Friend and Companion

Ratna, my dearest friend and companion - a priceless gem of purest ray serene!

Born of a religious family and very religious herself, she used to insist that children should be brought up in a religious atmosphere.

As a teacher, she was able to tackle the most stubborn and rebellious children by love and kindness. Parents had implicit confidence in her and never hesitated to entrust their children to her loving care.

Children enjoyed her company as she used to bring herself down to the level of these kids. They used to be thrilled listening to her interesting stories she related to them. My dear children loved her deeply and were very attached to her!

My very dearest friend Ratna was a model of patience and tolerance. I have never known her to lose her temper even under the most trying circumstances.

In my association with her over a period of nearly half a century I have never come across a more gentle, humble and kind hearted soul like my dearly beloved friend, Ratna.

She helped the needy and gave of her wealth generously. In fact, her left hand did not know what her right hand did. She believed in the saying, "Give and thou shalt receive", the more she gave, she received a hundred fold from the Almighty. She was a source of solace and comfort to the down-hearted and also a tower of strength to them. She made an indelible mark on my life and if I possess any good qualities, I owe this to my friend Ratna.

She was always humble and soft spoken and whatever the occasion when she delivered a speech, there was perfect silence and the audience used to be spell-bound listening to her.

During her sojourn in this world, she was an instrument of peace. Where there was hatred she sowed love, where there was doubt, faith, where there was despair, hope, where there was sadness, joy.

My beloved friend, Ratna, was a genius and erudite scholar. Always serene, calm and collected and never perturbed over whatever untoward happened.

She had a marvellous power of intuition and would give us timely warning of impending events.

She was a God sent soul, always ready to give of her very hand to those who needed her help to solve their problems. I am at a loss for words to describe her sterling qualities.

My dearest Ratna - the priceless gem has left her earthly abode and us. I who am left behind will always love and cherish her memories as long as I live.

May the Almighty grant her Eternal Rest is my sincere prayer!

*A grief stricken and faithful friend
of a life time*

Sarada Allirajah

“பெண்ணினல்லாள்”

புன்முறுவல் பூத்த முகம், அமைதியான இனிமையான பேச்சு, அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகும் சுவாவம், உயர்ந்த சிந்தனையுடன் எளிமையாக வாழும் தன்மை. தமிழ் சைவப் பண்பாடடை பிரதிபலிக்கும் தோற்றம் என்பன அண்மையில் காலமான திருமதி, இரத்தினா மா நவரத்தினம் அவர்களின் சிறப்பியல்புகள் ஆகும். அம்மையார் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் புலமை பெற்றுச் சிறந்து விளங்கினார். அவருடைய ஆற்றல், திறமை காரணமாக பல உயர் பதவிகள் அவரை நாடி வந்தன.

கொழும்புத்துறை சிவயோக சுவாமிகளை தனது குருநாதராகக் கருதி வாழ்ந்தார். குருவருள் துணை நிற்க இறையருள் பெற்று அவர் மேற்கொண்ட சகல முயற்சிகளும் வெற்றிகரமாக நிறைவேறின. சுவாமிகளின் திருவாக்கின் பிரகாரம் கருமமாற்றுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து சுவாமிகளுடைய நற்சிந்தனைப் பாடல்களை மெய்மறந்து பாடி மகிழ்வார். சுவாமிகளைப் பற்றி “Saint Yogaswami & The Testament of Truth” என்ற நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார். இந்நூல் சுவாமிகளைப் பற்றி மேலை நாட்டவர் அறிய வழிவகுத்தது. சுவாமிகளுடைய திருவடியை தினம் தோறும் வழிபாடாற்றி “திருவடி” என்ற இல்லத்தில் இல்லறத்தை இனிதே நடாத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சேர். பொன். இராமநாதனின் இலட்சியங்களுக்கு ஏற்ப முதல் தமிழ் அதிபராக இராமநாதன் கல்லூரியில் கடமையாற்றிய பெருமைக்கு உரியவர். அவர் அதிபராக இருந்த காலத்தில் கல்லூரி சகல துறைகளிலும் முன்னேறியது. அவர் காலத்திலே கற்ற மாணவிகள் கல்லூரியின் புகழை உலகின் பல பாகங்களிலும் நிலை நாட்டியுள்ளனர். இராமநாதன் கல்லூரியின் பொன்விழா, வைரவிழா என்பன சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு உதவியாக இருந்தவர்களில் அம்மையாரும் ஒருவராவார். இராமநாதன் கல்லூரியின்பால் மிக்க அபிமானம் கொண்டு தனது பணிகளை கல்லூரியை மையமாக வைத்துச் செயற்பட்டார்.

அமரத்துவமடைந்த இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்களுடைய புகழ் சர்வதேச ரீதியில் மக்கள் மத்தியில் நன்கு பரவியது. இந்தியாவிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலும் சைவ, தமிழ், கல்வி மாநாடுகளிலும் வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் அவராற்றிய உரைகள் அவருடைய ஆழமான, பரந்த அறிவுக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. அவருடைய ஆங்கிலச் சொற்பொழிவுகள் மேலை நாட்டவரை கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களால் 1942ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட சைவ மங்கையர் சபையை மீண்டும் இயங்கச் செய்து இராமநாதன் கல்லூரியில் திருக்குறள், ஆங்கிலம், மனையியல், சமையற்கலை ஆகிய வகுப்புகளை

சனி, ஞாயிறு கிழமைகளில் நடாத்தி இளம் பெண்கள் இவற்றில் விசேட பயிற்சி பெற உதவினார். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர். பொன். இராமநாதனின் துணைவியார் பெருமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் அவர்களின் நினைவாக இரு அறக்கட்டளைகளை சைவ மங்கையர் சபை சார்பில் நிறுவிியுள்ளார். வருடம் தோறும் பெருமாட்டி லீலாவதி இராமநாதனின் நினைவுப் பேருரை அங்கு நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. 1970ம் ஆண்டு முதல் சைவமங்கையர் சபைத் தலைவியாகவும் கனடா சென்றபின் அங்குள்ள இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவிகள் சங்கத் தலைவியாகவும் அவர் ஆற்றிய சேவை பல. அவருடைய பெயருக்கும் புகழுக்கும் உறுதுணையாக விளங்கியவர் அவருடைய துணைவர் திரு. க. நவரட்ணம் ஆவார்.

அமரர் திருமதி. இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்கள் எனக்களித்த ஆக்கமும் ஊக்கமும் காரணமாக நானும் சில பொதுப் பணிகளில் ஈடுபடலானேன். இவருடைய தலைமையில் சேலத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் பெருவிழாவில் சொற்பொழிவு ஆற்றும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. சைவ சமய பாடப்புத்தகக் குழுவிலும் ஒருவராக நான் கடமையாற்றிய பொழுது அவருடைய சமய ஈடுபாடு, கடமையுணர்ச்சி, செம்மையாகச் செய்யும் பண்பு என்பவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

அம்மையார் அவர்கள் மறைவினால் சைவ, தமிழ் மக்கள் தன்னிகரற்ற ஒரு பெரும் தலைவியை இழந்துவிட்டனர். நண்பர் இடுக்கண் களையும் உற்ற தோழியைப் பிரிந்து விட்டனர். இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவிகள் தாய்க்கு நிகரான ஒரு அன்னையை இழந்து கலங்குகின்றனர். அன்னார் ஆற்றிய தொண்டுகளைத் தொடர்ந்து இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவிகள் ஆகிய நாம் பணியாற்றுவதுதான் நாம் ஆற்றத்தக்க கைம்மாறு.

சாந்தி !

சாந்தி !

சாந்தி !

திருமதி. மங்கையர்க்கரசி சிற்றம்பலம்
முன்னாள் அதிபர் - இராமநாதன் கல்லூரி
இணைச் செயலாளர் - சைவமங்கையர் சபை

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர் கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத தன்மையும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்

- பாரதி

My Guru "Ratna Ma"

Salutations! Adorations! Satha Kodi Pranam to my Guru Ratna Ma!

I came to my Guru when I was only twelve years old, now I am seventy four years yet she is my "Eternal Divine Guide." Since my parents were in the outstations in Sri Lanka - I was boarded at Ramanathan College. I was very homesick at that stage, I missed my parents and sisters and I cried very often, but my Guru will speak to me with very sweet voice and comfort me. She gave me all the comfort of my mother. Even after I left school she will write to me very loving and spiritual letters, and when I am in difficulties I drew immense strength from her letters to manage my life in this world. My unconditional Divine Love for her, was deep and most sacred relationship, grew up in me from the age of twelve.

English Literature was my favourite subject, and I will sit with deep love and attention and listen to my Guru explaining the beauty of Shakespeare, Milton, Wordsworth, Browning and various other authors and poets. I wished I could listen to her teaching English Literature even after leaving school. I became so interested in English Literature that I was given "The Complete Works of Shakespeare" as a present at the London Matriculation Examination.

Slowly my Guru introduced me into the spiritual life as well. When your heart cries constantly for God, when you have convinced the Lord of your desire for Him, He will send someone to teach you how to know Him. Only one who knows God, can show others how to know Him. When I found my Guru, Ratna Ma, I realized that God doesn't teach through mystery, but through illumined souls. God is invisible but He becomes visible through the intelligence and spiritual perception of one who is in constant communion with Him. Ratna Ma, my Guru, was like that. When she speaks, she speaks about God and religion to me always. So profound and immense was the flowing spiritual longings created in me by my Guru, that I wanted to become a Sannyasi at the age of twenty.

I was blessed to be in charge of her room at Ramanathan College. When she goes home for the weekends I clean her room and keep it ready for her when she comes back to school after the week ends. Cleaning her room, I felt that I was cleaning a temple, so strong were the spiritual vibrations emanating from her room by her profound Sadana. I can visualize in my mind very vividly how much she cried for her father. I used to take her meals to her room and very often I found her weeping in front of her father's photo. She adored her parents as "Ammai-Appan" Shiva and Parvathi. I too cried often when I saw her cry. This left a deep impression on my mind and I too started to adore my parents even when they are no more in this world. I cry for them and long to meet them atleast in one birth. My "Ma" refused food for several days after her father's transition. I used to plead with her to have her meals but she refused to be comforted by me. Only the Lord Shiva could comfort her. Very often I hear her playing the Veena in very soft music,

perhaps to soothe her aching heart. I often find her all alone in our temple, perhaps finding comfort in Lord Nadaraja and Goddess Parvathi. I could see the sorrow in her face during that time. When her stately figure passed through the corridors of Ramanathan College all the students admire her majesty and the peace which always accompanies her appearance among the students.

She introduced me into the Divine Love for Lord Nadaraja at Chithamparam. Under her guidance I always go to see the Thillai Nadarajar, the Cosmic Beloved that my Guru, Ratna Ma, and I adored. I enjoy the Paramjothi, the Bliss that my "Ma" enjoyed when on a visit to Chithamparam. I am very deeply grateful to her for this the Supreme Bliss of the Cosmic Dancer.

Whenever I call her on the phone she sings to me always, mostly Thiruvagasam, in her own sweet voice, it was celestial music to me. I felt very happy to hear her sing. She drew my sisters also close to her by her love and affection. If we are to reincarnate, I wish yet to be her student and enjoy her teachings. OM TAT SAT. Fragrant flowers of Love and Bhakti unto the Lotus Feet of my Guru.

In ever loving memory of my Guru, "Ratna Ma"

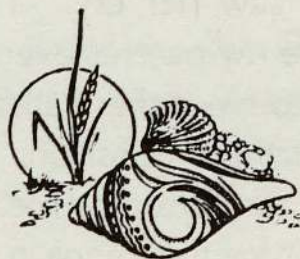
Nageswary Nadarajah
Columbus, Ohio, USA

"Do not Meditate - be
Do not think that you are - be
Don't think about being - you are"

- **Bhagavan Ramana** quoted in
Sereet of Arunachala

"Arunachala, Thou Form of Grace Itself.
Heaven of my refuge."

- **Bhagavan Sri Ramana Maharishi**

அரும்பணி ஆற்றிய அறிவுச் சுடர் இரத்தினா அம்மையார்

யாழ் மண்ணிற்குப் பெருமை சேர்த்த மாமணிகளில் ஒருவர் திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்கள்.

வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் உயர்கல்வி கற்றபின் சென்னை குயின்மேரிஸ் கல்லூரி, பிரசிடென்சி கல்லூரி ஆகியவற்றில் பட்டப்படிப்பைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தில் விசேட புலமை பெற்றார். தங்கப் பதக்கம் பெற்று ஈழத்தமிழர்கள் எதிலும் வல்லவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய கல்வி ஆர்வம் அதனோடு முற்றுப்பெறவில்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் M.A.Lit. பட்டம் பெற்றார். இலண்டனில் ஆங்கிலத்திலும் கல்வி அறிவிலும் பட்டங்கள் பெற்றார்.

இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரிக்கு ஆங்கிலேய நாட்டுப் பெண்மணிகளே அதிபர்களாகப் பணியாற்றி வந்த நிலையை மாற்றி முதல் தமிழ்ப் பெண் அதிபராகப் பதவி ஏற்று 1937 முதல் 1943 வரை கடமையாற்றினார். மகளிர்க்கு விசேட திறன்களை வளர்ப்பதற்காகக் கல்லூரியிலும் வெளியிலும் பல புதிய பாடத்திட்டங்களை அறிமுகம் செய்தார். கல்வியதிகாரியாகப் பணியாற்றி, யாழ் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பதவியுயர்வு பெற்று ஆற்றிய சேவையை கல்வியுலகு என்றுமே மறக்காது. நிர்வாகத்தில் கண்டிப்பாக இருந்தாலும் கல்விப் பிரச்சினைகளைக் கருணையோடு அணுகினார். தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகியவற்றில் பெற்ற புலமை பல நூல்களை ஆக்கவும் மொழிபெயர்க்கவும் உதவியது.

அரச பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின் அவரது ஆத்மீகப் பணி புதிய உத்வேகம் பெற்றது. யோகர் சுவாமிகளின் பிரதான சீடர்களில் ஒருவராகி ஆச்சிரமத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டார். குருவினது கட்டளைப்படி ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்று இந்து சமய விளக்கங்களைக் கொடுத்தார். தெளிவான ஆங்கிலத்தில் வேதாந்தக் கருத்துக்களை எளிமையாக்கி ஐரோப்பியரை இந்து மதத்தின் உண்மைகளை விளங்கச்செய்தார். அதுமாத்திரம் அல்லாமல் தென்னிந்தியாவில் நடைபெற்ற சமய மாநாடுகளில் பங்குபற்றி ஆற்றிய உரைகள் பலராலும் போற்றப்பட்டன.

கொழும்பிலிருந்த போது சைவமங்கையர் கழகத்தைப் புத்துயிர் பெறச் செய்தார். கனடா சென்றும் கூட அவர் பொழுது தவப் பொழுதாகவே கழிந்தது. இறுதி மூச்சுவரை சமய நூல்களை ஆய்வதிலும் நூல்களை எழுதுவதிலும் அவர் நாட்டம் இருந்தது.

பல பணிகளை ஆற்றிய அம்மையாரின் ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக!

மு. சிவானந்தம்
ஆசிரியர் - ஈழநாடு

A TRUE AND GREAT VEMBADIAN

The demise of Mrs. Ratna Navaratnam is indeed an irreparable loss to the lineage of Vembadians. Her command of the English language, and her eloquence with appropriate accent are still ringing in our ears, though we did not hear her for more than a decade.

Vembadi has produced several doctors, teachers and alike, but not very many of the administrative ability coupled with scholarship and authorship of the calibre of Mrs. Ratna Navaratnam.

Her exposition of Thiruvachakam and that too in her English was a delight to the audience and food for thought. Her treatise on the mystic saint Yogar Swamikal of Columbuturai, in her Testament of Truth, may be said to be the magnum opus of this great devotee Ma Ratna Navaratnam. Although she was an ardent Hindu by religion her devotion to her Guru had elevated her to a spiritualist; thereby at Vembadi, before the school was taken over by the State, she moved freely with the Christians; and after the take over, when Nationalism dominated, she maintained that the traditions and heritage of Vembadi Girls' High School should be maintained.

Records of Vembadi reveal that she tried her utmost to preserve the majestic frontage of the good old Vembady Hall which was similar in architecture to that of the hall of Uduvil Girls' College, but much more majestic than that. Very unfortunately she had to pass away with the saddest news that this edifice which she loved most had been razed to the ground by those who did not have a knowledge of the history and archaeology of Vembadi and of the fact that Srila Sri Arumuga Navalar the great, studied and taught at this site had known Christianity and the Christian Missionaries and without all these that he would not have been able to revive our own Saivism in this country.

Mrs. Ratna Navaratnam was an active Old Girl and attended the meetings and functions of the Vembadi Old Girls' Association and its Alma Mater. Her demise is a great loss to Vembadians.

K. Manickavasagar
Vice-President
Vembadi O G A

2
தேவி துணை

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் தெல்லிப்பளை

Sri Durga Devasthanam, Tellippalai, Sri Lanka

12.10.1993

செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
தலைவர்

பெண்ணினத்திற்கும் பெருமைதரும் இரத்தினம்

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" என்பார் வள்ளுவர். ஆனால் எல்லோர்க்கும் இப்பேறு கிடைப்பதில்லை. எமது நாட்டில் ஒருசிலரே புகழோடு வாழ்ந்து, புகழோடு மறைகிறார்கள். எமது அனுபவத்தில் ஒருசிலரை எம்மால் மறக்க முடியாத நிலையுண்டு. அவர்களில் ஒருவர்தான் திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்கள்.

யாழ் நகரில் பிறந்து கல்வி கற்று உயர்ந்து இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியில் அதிபராகப் பணிபுரிந்து கல்வி உயர் அதிகாரியாக உயர்வு பெற்று வாழ்ந்தவர் இவர். ஓய்வு பெற்ற பின்பும் யாத்திரைகளாலும் நூலாக்கங்களாலும் சற்சங்கச் சேர்க்கையினாலும் இவருக்கு தெய்வீகநிலை வளர்ந்தது. உண்மையிலேயே ஒரு இல்லறஞானி ஆனார். இதற்கெல்லாம் குருவாக வாய்க்கப் பெற்றவர் கொழும்புத்துறை யோகர்சுவாமிகள் அவர்களே. குருமூர்த்தியிடம் தன்னை முற்றாக அர்ப்பணித்த அம்மையார் தனது இறுதிக் காலத்தை கனடாவில் கழிக்கலானார். அங்கேயும் இவருடைய பணி தொடர்ந்தது. ஆனால் மூப்புக்குரிய தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு இறுதியில் இறைவனின் திருவடிகளை அடைந்த செய்தி எமது செவிகளுக்கு எட்டியது. அம்மையாரின் பூதவுடலைத் தரிசிக்க முடியாவிட்டாலும் புகழ்பூத்த அவர் வரலாற்றைப் பேசி பேசி ஆனந்தித்து அஞ்சலியும் செலுத்தினோம்.

அன்னையின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தனை செய்துகொள்வதே எமது கடன்.

செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் வழங்க ஆங்கிலங் கற்று அடையாறு ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்து "மெய்தான் அரும்பி" என்று ஒரு பாட்டை ஆங்கிலத்தில் வழங்க நூறு முறைக்கு மேல் திருத்தித் திருத்தித் தெளிவு பெற்று வழங்கிய அம்மையார்,

திருவாசம் உலகத்து உயர்ந்த புலவர் எல்லாம் பேசும் உயர்ந்த பாடல் நெறிக்கு இலக்கியமாவதை உணர்த்திய அம்மையார்,
திருவாசகத் திருவாட்டி இரத்தினா மா நவரத்தினம் அம்மையார்,

இன்று 13.06.93 திங்கட்கிழமை மாணிக்கச் சிவபதம் எய்தினார்.

அன்னார் பூதவுடல் கனடா ஒன்ராரியோவில் இருந்தாலும், அறமனையில் அடங்கியதே ஆவியோடு. அங்கு அடக்கம் செய்தாலும் என்றாவது ஒருநாள் நம் அறமனைக்கோ யாழ்ப்பாணத் திருவடிக்கோ மாற்றுப்பெறும் என்பது எம் நம்பிக்கை.

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றல் நூல் வழங்கிய கெம்பு அவர்கள் திருவுடல் அவ்வாறு பல்லாண்டு கடந்து மாற்றுப் பெற்றதை உணர்ந்து The Hindu Testament of Love - Thiruvachakam வழங்கிய அம்மையாருக்கு அதைகய அடக்கம் இன்றியமையாதது, வேண்டத்தக்கதென்றறிதல் நம் கடமை. அம்மையார் பூதவுடல் எரியூட்டப்பெற்றால் சாம்பல் அறமனைக்கும் திருவடிக்கும் என்று அனுப்புதல் வேண்டும்.

அம்மையார்க்கு ஈமக்கடன் ஆற்ற எண்ணரிய திருவாசகப் பிள்ளைகளில் அறமனையின் கடையூழியன் ஒருவனும் உண்டு. மாணிக்கச் சிவபதத்தில் மா என்றும் இன்ப அமைதி பெற்று எல்லோர்க்கும் இனிப் பெரும் அளவில் வழங்குவார் என்பது திண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ந. ஸ்ரீநிவாசன்

This letter was written by N. Srinivasan who was a very close and dedicated friend of Ratna Ma.

திருமதி "மா" இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்களுக்கு

பல்லவி

திருவருள் நிறைவே வருக - நம் கலைக்கோயில்
பெருஅருள் பொலியவே வருக (திரு)

அனுபல்லவி

சிவயோக சுவாமிகள் சேவடி தொழுதே
தவயோக "மா"தாவாய் திகழும் புகழுடைய (திரு)

சரணம்

முன்னொரு காலத்தே அதிபராய் அமர்ந்திங்கே
எண்ணருஞ் சேவைகள் ஆற்றியே பெயர்கொண்டு
கன்னியர் நலம்பெற தொண்டுகள் தொடர்ந்தாற்றி
பண்ணிய புண்ணியம் கணக்கில் அடங்குமோ (திரு)

வடநில கல்வி பணிப்பாளராகி நின்று
கடமைகள் பலவும் கண்ணியமாய் புரிந்து
உடல்நிலை நோக்காது உத்தமி நீ புரிந்த
கடல் போலும் செயலதை மதிப்பிட யாருளரோ (திரு)

தவமகன் வரலாறு திறம்பட உரைத்திட்டாய்
சிவமகன் கார்த்திகேயன் தத்துவம் உணர்த்திட்டாய்
பவவினையறுக்கும் வாசகம் மொழிந்திட்டாய்
நவமாக குறள் தன்னை நயமாக விளக்கி வைத்தாய் (திரு)

கல்வித் தத்துவத்தின் இருதிசை நோக்குத் தந்தாய்
சொல்வித்தை கொண்டே சித்தாந்தம் கூறவந்தாய்
நல்லதோர் புதிய வழி வாசகத்திற் கண்டாய்
வல்ல கணபதிக்கு வளமான இடமளித்தாய் (திரு)

செந்தமிழ் மொழியிலே பைங்கிளி மழலையிலே
சொந்த நம்நாட்டிலும் மற்றும் அந்நிய தேசம்
இந்திய கழகங்கள் மேடைகள் தோறும் நீர்
சிந்திய செம்மை உரைதனை கூறுவோமோ (திரு)

மாதர்க்கு அரசியாய் தத்துவ வித்தகியாய்
"மா" எனும் அருமைகொள் நாமமும் கொண்டினிதாய்
வான்புகழ் ஓங்கவே மாண்பு கலாநிதியாய்
நாமும் நின்புகழ் பேசி பல்லாண்டு வாழ்த்திடவே (திரு)

இராமநாதன் கல்லூரியினரால் 1985ம் ஆண்டு பரிசளிப்பு விழாப் பிரதம விருந்தினராக வந்த அம்மையாரை வரவேற்று அன்றைய தினம் பாடிய பாடல். அவர் உருவப்படமும் கல்லூரி மண்டபத்தில் திரைநீக்கம் செய்யப்பட்டது.

கனடா இந்து ஆலயம் - றிச்மண்ட்ஹில்
அறங்காவலர் சபை

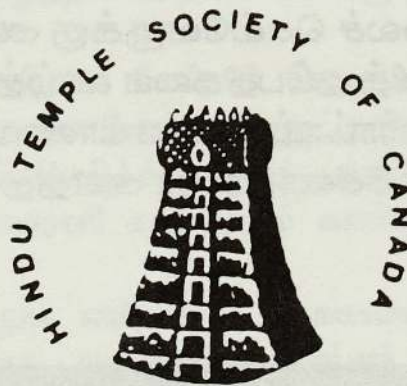
இலங்கையில் கல்விப்பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றி
 பெரும் புகழ் பெற்றவரும்
 தற்போது கனடாவில் சமயப்பணியாற்றுபவருமான
திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம்
 அவர்கள்

தமிழ் வளர்ச்சியிலும் இந்துசமய ஆய்விலும்
 ஆற்றிவரும் பெருந்தொண்டினைப் பாராட்டி

சிவயோகமணி

என்னும் சிறப்புப்பட்டத்தை
 1991 ஆகஸ்ட் மாதம் 10ம் திகதி
 ஆலய பூங்காவன உற்சவத்தின்போது
 வழங்குவதையிட்டு
 ஆலய அறங்காவலர் சபை
 பெருமகிழ்வடைகிறது

ஆகஸ்ட் 10, 1991

HINDU TEMPLE SOCIETY OF CANADA
CONFERS THE TITLE OF

“SIVAYOGAMANI”

ON

SMT. RATNA MA NAVARATNAM

IN APPRECIATION OF
YOUR DEDICATION
IN THE FIELD
OF
HINDU RELIGIOUS EDUCATION

AUGUST 10, 1991
BOARD OF TRUSTEES

நவரத்தினம் தம்பதிகள் கனடா வந்தமையை வரவேற்று றிச்மண்ட்ஹில்
 ஆலயத்தில் கனடாவாழ் இராமநாதன் கல்லூரி பழைய
 மாணவிகள் இரத்தினா மாவின் பிறந்த நட்சத்திரத்தில்
 ஒன்றுகூடிச் செல்வமலைச் செவ்வேளுக்கு அபிடேகம் அர்ச்சனை
 ஆராதனை செய்து வணங்கித் தம்பதிகளை வாழ்த்தினர். இரத்தினாமாவின்
 சேவையைப் பாராட்டிப் பழைய மாணவிகள் சார்பில்
 திருமதி நல்லம்மா சேனாதிராஜா அளித்த வீருதுப்பலகை

OM SHIVAYA NAMA

MOST ESTEEMED

RATNA MA NAVARATNAM

IN APPRECIATION FOR SETTING STANDARDS OF
 EXCELLENCE FOR JAFFNA WOMANHOOD AND
 PROVIDING A TREASURE OF SPIRITUAL &
 DEVOTIONAL LITERATURE
 WITH REVERENTIAL LOVE

**RAMANATHAN COLLEGE ALUMNI
 OCTOBER 29, 1991. TORONTO**

ஆதியில் அவரைக் கண்டேன் அம்மா அழகுத் தெய்வமோ கலைமகளோ?
 சோதியாய் கடரொளிவீச நிற்கும் அவர் மிஸ் செல்லையா கல்லூரித் தலைவி என்றார்
 ஓதிய கல்வி உயர் ஒழுக்கம் நீதி தவறா நெறிமுறைகள்
 போதித்துப் பெண்குல விளக்கேற்றிப் புண்ணியச் சைவநெறி காத்தார்

வெள்ளைக் கலை தான் உடுத்திடுவார் வேறேதும் பணிகள் பூண்டறியார்
 வள்ளல் இராம் உயர்சிந்தையிலே உதித்த நினைவிற்கு உயிர் கொடுத்தார்
 மெள்ளப் பேசும் இனிமையினார் மேதினி போற்றும் பெருமையினார்
 உள்ளங்களிற் பொற்சிலையானார் உலகுள்ளளவும் கைலை மலையானார்

அதிபர் பதவிச் சேவையினால் ஆயிரம் பெண்கள் புதுமை கண்டார்
மதியுடைப்பலர் உயர் பதவி கொண்டார் மற்றையோர் லட்சிய மனைகள் கண்டார்
எதிலும் எங்கு நின்றாலும் இறைவணக்கம் ஒழுக்கம் பண்பு தவற விடா
அதிபர் அடிகளை ஒற்றிவாழ்ந்தார் அதனால் உலகுக்கு உயர்வு தந்தார்

யாழ்நகர் வளர்த்த அம்மையினை மேல்நகர் கொழும்பார் அழைத்து நின்றார்
மேல்மாகாண கல்வியகத் தலைவியாய் முடிசூட்டிவிட்டார்
ஆல் தழைத்தது போற் செந்தமிழ்க்கலைகள் ஆங்கிலத்தோடங்கு வளர்த்துவிட்டார்
காலத்திற் கல்விப் பணிப்பாளராகி கடமையில் கண்ணியமாய் உயர்ந்தார்.

பதவிகள் உயர்வுகள் போதும் என்றார் - ஞானவாயிற்
கதவுகள் திறந்திட சிவயோக அருளை நாடிநின்றார்
வேத புராணம் ஒதி நின்றார் இதமுறத் தியானத்தில் ஆழ்ந்து நின்றார்
மதம் - 'சிவமதம்' என ஓர்ந்து நின்றார் உலகுக்கிவ்வழுது ஊட்டலானார்

கற்றதன் பயனாய்க் கடவுளை அறிந்தார் மற்றவர் அறிய மகிழ்ந்து பகிர்ந்தார்
பற்பல நூல்கள் பிறந்தன குவிந்தன அத்துறை ஆர்வம் விரிந்தது தொடர்ந்தது
அற்புதம் அற்புதம் எனப்பார் வியந்தது மகிழ்ந்தது வித்தகியேற்றிய ஞானம் பரந்தது
நிறைந்தது
கற்பக 'மா'வைக் கந்தனே காத்திடு பல்லாழி வாழத் திருவருள் தந்திடு வந்திடு

Composed by *Shivanarayana*
Satchidanandan and sung
at the Richmond North Temple
on my 99th Birthday 29.11.91
after the felicitation of *Abheke*
and *Arjunai* to *Govindarajan* by
my devoted old girls of *Ram. College*

29.11.91

Letter from Ratna - Ma —

Colombo.

To

6.X.1990

Ammini, Here are some musings of Kuriyamma for your consumption, when you find the time :

The purpose of life, as I see it on the 30th pillar of ascent is to seek the Will of God and to accept it gladly in the incidents and occurrences of life. In all the happenings of life, let me learn to pray sincerely : " This is what God wills for me. In this, He sends His Love.

He who seeks refuge in the Lord, becomes a servant of the Divine Will. He accepts all that comes to him as a gift from the Lord.

செய்யும் மனம் தருவாய் நான், அன்பின் மீ, அன்பு மூலம்
 அன்பின் கையாள்வியை உணர்வாய்

Ammini, This is a beautiful prayer of the heart from Tiruvazhagam, my life-tonic.

I find life is the great Guruv. Life is the great Teacher. Every experience has enriched my life, and lead me towards the True, Good and the Holy. Music is the balm of my soul, that soothes all aches, and pains.

In all that awaits me for the rest of the short span of life ahead of me, let me pray that His Will may work uninterrupted in and through me. I now find time to sit still in the morn and at night, and allow the light & Love of God to possess me, as I keep chanting His Holy Name or I close my eyes in Dhyanam & hear the still, me small voice of God, *Shikha Amunni Appar of Swami nara*

Every experience that comes to us is the right experience, occurring at the right time to train us in the right way, and keep our mind and heart fixed on the Anma Guru, who resides as the Self of Self in the inner core of our heart centre. Awaken Him and seek His Guidance at every turn.

Turn inward and be at peace with your own true Self, feeling God's presence at every split second. *Ḍoḱḱai Ḍuḱḱo Ḍoḱḱo Ḍoḱḱo*
 The Feet (*ḑḱoḱḱ - uḱḱo - ḑḱoḱḱ*) stands for God/Guru's Grace: *ḑḱoḱḱo ḑḱoḱḱo*.

We are all, all safe and secure under His protecting gracious Eye. *Anamini*, devote some time each day when all the loved ones are around you, or you alone to read my "Siva Yogamisthano - Chapters on' aistatine dialogues and In the Lap of the Divine Mother and also my "Luminous Eye" Book. You'll love it, and become illumined as if you had done a dozen pilgrimages to Kuttaparthie or Kasi Kuswarath or Thillai. Did I not take you to all these abodes of peace and made you participate in the offerings of love we made, and in return enjoyed fully His gifts of marvellous love. Be humble and patient and invoke the Lord's Blessings at every turn. The AnmaGurus will lead you to light *Kemj Kijeh - Kemj Anma* bless you & your family.

— written to her niece Jayanthi Nikhilanandhan

Some of
Ratna Ma's
Favourite Devotional Songs

இரத்தினா மா
விரும்பிப் பாடும்
சில திருமுறைகளும்
பக்திப் பாடல்களும்

Let noble thoughts come to
us from every side.

- Rigveda 1-89-1

உ
சிவமயம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்னமருங்கில் வளர்ந்து அழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மாப்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன!

இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்து அருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்தே
திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து

குருவடி வாகிக் குவலயம் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்து எனக்கருளிக்
கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக்கு அருளிக்

கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்து இருள்கடிந்து

தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பதுவாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்

பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்து அறிவித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்து அறிவித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சுமம்
எண்முகமாக இனிதெனக்கு அருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தனில் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிது எனக்கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தி என்செவியில்

எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூடி
அஞ்சக்கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை
நெஞ்சக்கருத்தின் நிலையறிவித்துத்

தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே!

- தேவாரங்கள் - திருஞானசம்பந்தர் அருளிய முதலாந்திருமுறை

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே(று)
ஒன்றுடையானை யுமையொருபாக முடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறவென்னுள்ளங் குளிரும்மே.

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

இரண்டாந்திருமுறை

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழன்வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு பிகவே

மூன்றாந்திருமுறை

இடரினும் தளரினும் எனது றுநோய்
தொடரினும் உன்கழல் தொழுதெழு வேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடரினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்றெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத நாமம் நமச்சி வாயவே.

திருநாவுக்கரசர் அருளிய நாலாந்திருமுறை

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேமிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

ஐந்தாந்திருமுறை

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

ஆறாந்திருமுறை

வாயாணை மனத்தாணை மனத்துள் நின்ற
கருத்தாணைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத்
தூயாணைத் தூவெள்ளை யேற்றான் தன்னைச்
கடாத்திங்கட சடையாணைத் தொடர்ந்து நின்றென்

தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத்
 தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும்
 சேயானைத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
 உருவேஎன் னுறவேஎன் ஊனே ஊனின்
 உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 கருவேஎன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
 கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
 அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
 கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
 ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

சுந்தரர் அருளிய ஏழாந்திருமுறை

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானையரு ளாளா
 எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
 வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
 அத்தாவுனக் காளாயினி அல்லெனென லாமே.

மற்றுப் பற்றெனெக் கின்றி நின்திருப்பாத மேமனம் பாவித்தேன்
 பெற்ற லும்பிறந் தேனினிப்பிறவாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
 கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக்கொடுமுடி
 நற்ற வாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளும்தரு வானைப்
 போக மும்திரு வும்புணர்ப் பானைப்
 பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்
 பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பானை
 இன்ன தன்மையன் என்றறிய வெண்ணா
 எம்மா னைஎளி வந்தபி ரானை
 அன்னம்வை சும்வ யற்பழ னத்தணி

அரு ளானை மறக்கலு மாமே.

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவிடின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ஞரீர் வாழ்ந்து போதீரே.

மாணிக்கவாசகர் அருளிய எட்டாந்திருமுறை திருவாசகம் திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம்ஆகி நின்றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உண்மகிமுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன்அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன்அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லையிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்
வல்லசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா மினவெல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்கடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்ப்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்களிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்க்கு நல்கி

நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்க்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சம்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆராஅமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும்ஒளியானே
நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும்வரவும் புணர்வுமி லாப்புண்ணியனே
காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உன்னார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனையோ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நல்லிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

திருச்சதகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதித் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டு கொள்ளே.

சிந்தனைநின் தனதாக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பன்றே.

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனைக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

ஒன்பதாந்திருமுறை

திருமாளிகைத்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
 உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நடடம் பயிலவல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பத்தாந்திருமுறை

திருமுலர் அருளிய திருமந்திரம்

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
 அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
 அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந்தாரே.

ஒன்றே குலமு மொருவனே தேவனு
 நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
 சென்றே புகங்கதியில்லை நுஞ்சித்தத்து
 நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந்துய்மினே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
 சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
 சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

பதினோராந்திருமுறை காரைக்காலம்மையார் அருளியது

காண் பார்க்குங் காணலாந் தன்மையனே கைதொழுது
காண் பார்க்குங் காணலாங் காதலாற் - காண்பார்க்குச்
சோதியாய்ச் சிந்தையுளே தோன்றுமே தொல்லுலகுக்
காதியாய் நின்ற அரன்.

பன்னிரண்டாந்திருமுறை சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணம்

உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக வுலக மெல்லாம்.

துய்யதோர் மறைகளாறுந் துதித்திடற்கரிய செவ்வேள்
செய்யபேரடிகள் வாழ்க சேவலும் மயிலும் வாழ்க
வெய்யசூர் மார்பு கீண்டவேற் படைவாழ்கவன்னாள்
பொய்யிலை சீரடியார் வாழ்க வாழ்க வாழ்கவிப்புவனமெல்லாம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே

மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
 ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமானே.

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தரலங்காரம்

நாளென் செய்யும்வினை தானென் செய்யெனை நாடிவந்த
 கோளென் செய்யங்கொடுங் கூற்றென் செய்யங்கும ரேசரிரு
 தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
 தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மைகுன்றா
 மொழிக்குத் துணைமுரு காவென்னு நாமங்கள் முன்புசெய்த
 பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
 வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே.

கந்தரனுபூதி

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
 தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
 செஞ்சொற் புனைமா லைசிறந் திடவே
 பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்.

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
 பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்
 தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
 சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே.

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
 ணேசா முருகா நினதன் பருளால்
 ஆசா நிகழந் துகளா யினபின்
 பேசா வனுபூ திபிறந் ததுவே.

என்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
 சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
 கந்தா கதிரவே லவனே யுமையாள்
 மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
 கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே.

அபிராமி அந்தாதி

தனந்தரும் கல்வி தரும்ஒரு நாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாள்அபி ராமி கடைக்கண்களே.

தாயுமானவர் திருப்பாடல்கள்

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது? தன்னருள் வெளிக்குள்ளே
அகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிரக் குயிராய்த்
தழைத்ததெது? மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றதெது? சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெய்வம் எந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது?
எங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமாய்
என்றைக்கு முள்ளதெது? மேல்
கங்குல்பக லறநின்ற எல்லையுள தெது? அது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவும்
கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம்.

கந்தன்பாமாலை

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
உள்ஒன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவுகலவாமவேண்டும்
பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை
பேசா திருக்கவேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்
பிட்யா திருக்கவேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில்நான் வாழவேண்டும்
தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு தந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

கல்லாப் பிழையும் கருதாப்
 பிழையும் கசிந்துஉருகி
 நில்லாப் பிழையும் நினையாப்
 பிழையும்நின் அஞ்செழுத்தைச்
 சொல்லாப் பிழையும் துதியாப்
 பிழையும் தொழாப் பிழையும்
 எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்
 வாய்கச்சி ஏகம்பனே.

என்செயல் ஆவது யாதுஒன்றும்
 இல்லை இனித்தெய்வமே
 உன்செய லேஎன்று உணரப்பெற்
 றேன்இந்த ஊன்எடுத்த
 பின்செய்த தீவினை யாதுஒன்றும்
 இல்லைப் பிறப்பதற்கு
 முன்செய்த தீவினை யோஇங்ங
 னேவந்து மூண்டதுவே.

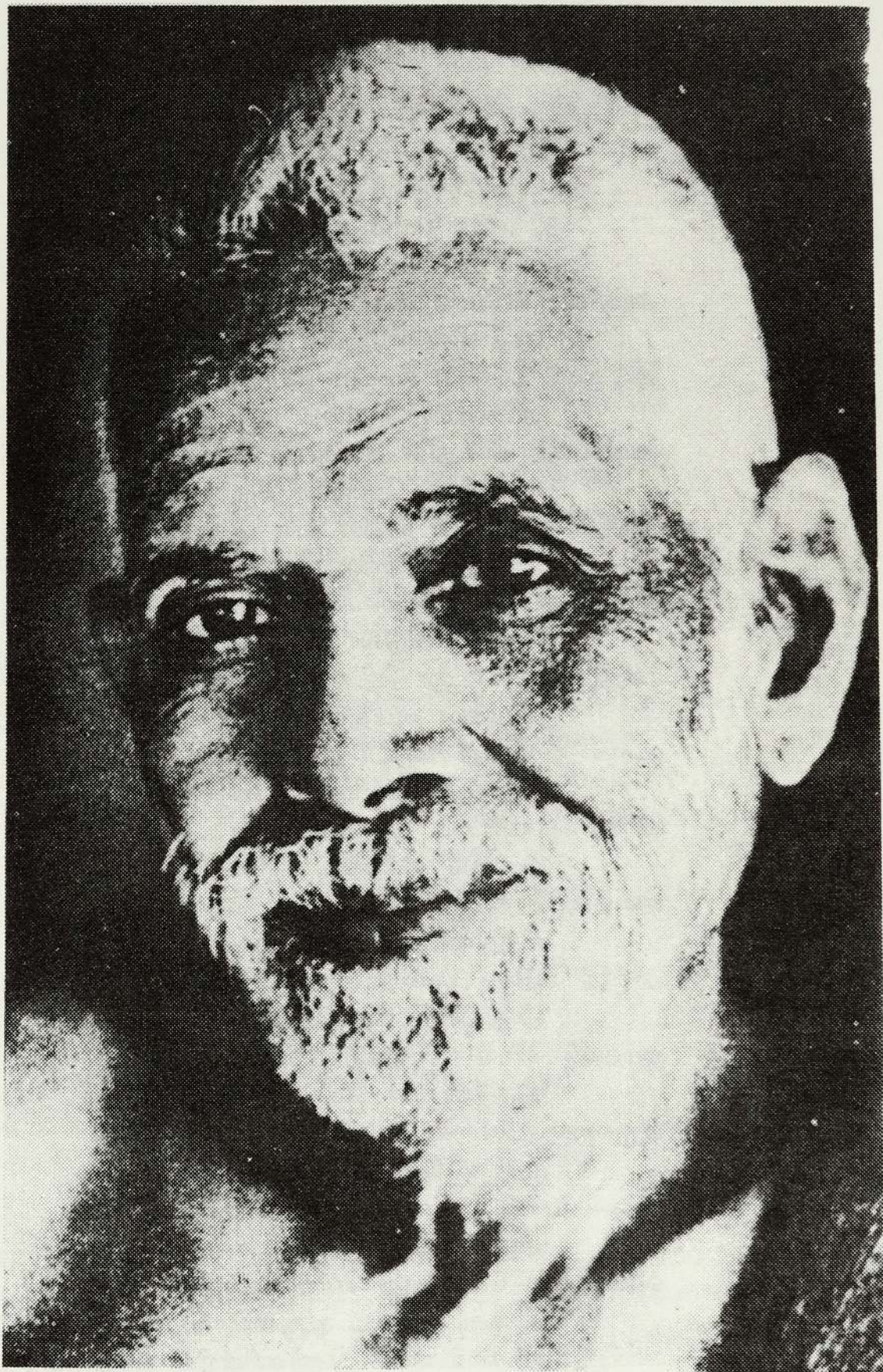
திருமங்கையாழ்வார் திருமொழி

குலந்தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார்
 படுதுய ராயின எல்லாம்
 நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும் பருளும்
 அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்
 வலந்தரும் மற்றுந் தந்திடும் பெற்ற
 தாயினும் ஆயின செய்யும்
 நலந்தரும் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணா வென்னும் நாமம்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண கீர்த்தனமாலை

ஆதியாம் பரம அனைத்தினும் உறைவோய்
 அசைவிலாய் குணங்களைக் கடந்தோய்
 ஓதினார் உளத்தில் ஒளிதரும் சுடரே
 உயர்வற உயர்நலம் உடையாய்
 காதலார் மோகம் களைந்திடும் கருணைக்
 கழலிணை பகலிராக் கருதேன்
 ஆதலால் உனையே சரணென அடைந்தேன்
 அலந்தவர்க் கருள்பொன் கழலோய்.

OM NAMO BHAGAVATHE
SRI RAMANAYA

ஸ்ரீ
அருணாசல அக்ஷரமணமாலை
 காப்பு

அருணாசல வரற்கேற்ற வக்ஷரமண மாலைசாற்றக்
 கருணாகர கணபதியே கரமருளிக் காப்பாயே.

நூல்

அருணா சலசிவ அருணா சலசிவ
 அருணா சலசிவ அருணாசலா!
 அருணா சலசிவ அருணா சலசிவ
 அருணா சலசிவ அருணாசலா!

அருணா சலமென வகமே நினைப்பவ
 ரகத்தைவே ரறுப்பா யருணாசலா
 அழகுசந் தரம்போ லகமும் நீயுமுற்
 றபின்னமா யிருப்போ மருணாசலா
 அகம்புகுந் தீர்த்துன் னககுக்கை சிறையா
 யமர்வித்த தென்கொ லருணாசலா
 ஆருக் காவெனை யாண்டனை யகற்றிடி
 லகிலம் பழித்திடு மருணாசலா
 இப்பழி தப்புனை யேனினைப் பித்தா
 யினியார் விடுவா ரருணாசலா
 ஈன்றிடு மன்னையிற் பெரிதருள் புரிவோ
 யிதுவோ வுனதரு ளருணாசலா
 உனையே மாற்றி யோடா துளத்தின்மே
 லுறுதியா யிருப்பா யருணாசலா
 ஊர்கற் றுளம்விடா துனைக்கண் டடங்கிட
 வுன்னழ கைக்காட் டருணாசலா
 ஏனையழித் திப்போ தெனைக்கல வாவிடி
 லிதுவோ வாண்மை யருணாசலா
 ஏனிந்த வறக்க மெனைப்பிற ரிழுக்க
 விதுவுனக் கழகோ வருணாசலா
 ஐம்புலக் கள்வ ரகத்தினிற் புகும்போ
 தகத்தினி யிலையோ வருணாசலா
 ஒருவனா முன்னை யொளித்தெவர் வருவா
 ருன்கு தேயிது வருணாசலா.
 ஓங்கா ரப்பொரு ளொப்புயர் வில்லோ
 யுனையா ரறிவா ரருணாசலா
 ஓளவைபோ லெனக்குன் னருளைத் தந்தெனை
 யாளுவ துன்கட னருணாசலா
 கண்ணுக்குக்கண்ணாய்க் கண்ணினிற் கண்ணுனைக்
 காணுவ தெவர்பா ரருணாசலா

காந்த மிரும்புபோற் கவர்ந்தெனை விடாமற்
 கலந்தெனோ டிருப்பா யருணாசலா
 கிரியுரு வாகிய கிருபைக் கடலே
 கிருபைகூர்ந் தருளுவா யருணாசலா
 கீழ்மே லெங்குங் கிளரொளி மணியென்
 கீழ்மையைப் பாழ்செய் யருணாசலா
 குற்றமுற் றறுத்தெனைக் குணமாய்க் பணித்தாள்
 குருவுரு வாயொளி ரருணாசலா
 கூர்வாட் கண்ணியர் கொடுமையிற் படாதருள்
 கூர்ந்தெனைச் சேர்ந்தரு ளருணாசலா
 கெஞ்சியும் வஞ்சியாய்க் கொஞ்சமு மிரங்கிலை
 யஞ்சலென் றேயரு ளருணாசலா
 கேளா தளிக்குமுன் கேடில் புகழைக்
 கேடுசெய் யாதரு ளருணாசலா
 கையினிற் கனியுன் மெய்ரசங் கொண்டு
 கைவெறி கொளவரு ளருணாசலா
 கெடியிட் டடியரைக் கொல்லுனைக் கட்டிக்
 கொண்டெங் வாய்வே னருணாசலா
 கோபமில் குணத்தோய் குறியா யெனைக்கொளக்
 குறையென் செய்தே னருணாசலா
 கௌதமர் போற்றுங் கருணைமா மலையே
 கடைக்கணித் தாள்வா யருணாசலா
 சகலமும் விழுங்குங் கதிரொளி யினமன
 சலச மலத்தியி டருணாசலா
 என்போலுந் தீனரை யின்புறக் காத்துநீ
 யெந்நாளும் வாழ்ந்தரு ளருணாசலா
 என்புரு கன்பர்த மின்சொற்கொள் செவியுமென்
 புன்மொழி கொளவரு ளருணாசலா
 பொறுமையாம் பூதர புன்சொலை நன்சொலாப்
 பொறுத்தரு ளிஷ்டம்பின் னருணாசலா
 மாலை யளித்தரு ணாசல ரமணவென்
 மாலை யணிந்தரு ளருணாசலா

அருணா சலசிவ அருணா சலசிவ
 அருணா சலசிவ அருணாசலா!
 அருணா சலசிவ அருணா சலசிவ
 அருணா சலசிவ அருணாசலா!

அருணா சலம்வாழி யன்பர் களும்வாழி
 அக்ஷர மணமாலை வாழி.

" Mother Ma-Navaratnam's devotion to Sages and Saints and Spiritual cause was exemplary, indeed: She is now rested at the Lotus Feet of our Master, Bhagavan Ramana. My prostrations to the departed soul. "

- V. Ganesan (Editor of *The Mountain Path*)

நற்சிந்தனை

எங்கள் குருநாதன்

என்னையெனக் கறிவித்தா நெங்களுக்குரு நாதன்
 இணையடியென் தலைவைத்தா நெங்களுக்குரு நாதன்
 அன்னைபிதாக் குருவானா நெங்களுக்குரு நாதன்
 அவனியெல்லா மாளவைத்தா நெங்களுக்குரு நாதன்
 முன்னைவினை நீக்கிவிட்டா நெங்களுக்குரு நாதன்
 மூவருக்கு மறியவொண்ணா நெங்களுக்குரு நாதன்
 நன்மைதீமை யறியாதா நெங்களுக்குரு நாதன்
 நான்தானாய் விளங்குகின்றா நெங்களுக்குரு நாதன்.

வாசியோகந் தேரென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 வகாரநிலை அறியென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 காசிதேசம் போவென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 கங்குல்பக வில்லையென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 நாசிநுனி நோக்கென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 நடனந்தெ ரியுமென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 மாசிலோசை கேட்குமென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 மற்றுப்பற்றை நீக்கென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்.

தேடாமல் தேடென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 சீவன் சிவனென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 நாடாமல் நாடென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 நல்லவழி தோன்றுமென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 பாடாமற் பாடென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 பத்தரினஞ் சேரென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 வாடாமல் வழிபடென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 வையகத்தில் வாழென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்.

நாமேநா மென்றுரைத்தா நெங்களுக்குரு நாதன்
 நமக்குக்குறை வில்லையென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 போமேபோம் வினையென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 போக்குவர வில்லையென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 தாமேதா மென்றுரைத்தா நெங்களுக்குரு நாதன்
 சங்கற்ப மில்லையென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்
 ஓமென் றுறுதிதந்தா நெங்களுக்குரு நாதன்
 ஊமையெழுத் தறியென்றா நெங்களுக்குரு நாதன்.

என்குருபர புங்கவ சிங்கமே கட்டளைக் கலிப்பா

தன்னைத் தன்னால் அறிந்திட வேண்டுமே
தானா யெங்குஞ் செறிந்திட வேண்டுமே
பொன்னை மாதரைப் போக்கிட வேண்டுமே
புவியி னாசையை நீக்கிட வேண்டுமே
கண்ணைப் போலறங் காத்திட வேண்டுமே
கமல பாதந் தொழுதிட வேண்டுமே
எண்ணம் யாவு மிறந்திட வேண்டுமே
என்கு ருபர! புங்கவ சிங்கமே!

கசடு தீர்த்தறங் கற்றிட வேண்டுமே
கல்வி யாற்பயன் பெற்றிட வேண்டுமே
அசடர் நட்பை அகற்றிட வேண்டுமே
அந்திசந்தி அடிதொழ வேண்டுமே
நிசசொ ரூபம றிந்திட வேண்டுமே
நீங்கா தென்று மிருந்திட வேண்டுமே
அசலு னக்கிலை யென்ற குருபர!
ஆண்மை விஞ்சிடும் அற்புதச் சிங்கமே!

மூன்று மொன்றாய் முடிந்திட வேண்டுமே
முனையின் வாசல் திறந்திட வேண்டுமே
ஊன்று பாதத் துறங்கிட வேண்டுமே
உள்ளே யானந்தம் பொங்கிட வேண்டுமே
தூண்டு சோதி விழுங்கிட வேண்டுமே
தூய நிர்க்குண அற்புத பொற்பதம்
ஈண்டு தந்த இனிய குருபர!
என்னை யாண்டவ! இங்கித சிங்கமே!

இருளை நீக்கி இருந்திட வேண்டுமே
எங்குந் தெய்வத்தைக் கண்டிட வேண்டுமே
பொருள றிந்தினிப் போற்றிட வேண்டுமே
பொய்ய முக்கா றகற்றிட வேண்டுமே
மருளைத் தந்து மயக்கும் பொருள்களை
மாற்றி யேயரு ளாக்கிட வேண்டுமே
பெருமை யிற்பிறர் பேசங் குருபர!
பெத்த னென்னையும் பேணிய சிங்கமே!

அஞ்சம் மூன்றும் அறிந்திட வேண்டுமே
ஆண வத்தை ஒழித்திடல் வேண்டுமே
இஞ்சி சூழும் இலங்கையில் ராவணன்
ஏத்திப் போற்றி இசைத்த முதல்வனே!
நஞ்சு கண்டத்திற் கொண்ட! நம்பனே!
நம்மை யாளுவான் நண்ணும் முதல்வனே!
பஞ்சின் மெல்லடிப் பரம குருபர!
பாவி யேனையு மாட்கொண்ட சிங்கமே!

வேண்டில் வேண்டாமை வேண்டிட வேண்டுமே கட்டளைக் கலிப்பா

வேண்டில் வேண்டாமை வேண்டிட வேண்டுமே
மிக்க அன்பருள் வாழ்ந்திட வேண்டுமே
மாண்டு மாண்டு பிறந்திட நேரினும்
மாத வமனம் மற்றொரு பற்றின்றி
ஊன்று பாதத் துறங்கிட வேண்டுமே
ஓம்சி வாய நமவென வேண்டுமே
ஈண்டெ னக்கொரு சொல்லா லுணர்த்திய
என்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே!

மண்ணி னாசை மறந்திட வேண்டுமே
மதியி லேரவி சேர்ந்திட வேண்டுமே
விண்ணி னோசை விளங்கிட வேண்டுமே
வேறொன் றின்றித் துலங்கிட வேண்டுமே
பண்ணும் ஓசையும் போன்ற பரமனைப்
பாடி யாடிப் பணிந்திட வேண்டுமே
என்னு ளேயருள் காட்டிய அண்ணலே
என்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே!

காலைக் கட்டித் தவஞ்செய்ய வேண்டுமே
காமன் றன்னை யெரித்திட வேண்டுமே
மேலை வாசல் திறந்திட வேண்டுமே
வெளியி லேநடங் கண்டிட வேண்டுமே
மூல மந்திட மோதிட வேண்டுமே
முத்தி சேர விரும்பிட வேண்டுமே
ஞால மெங்கும் புகழ்ந்திடு தெய்வமே
நற்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே!

நல்லூரான் திருவடி

நல்லூரான் திருவடியை
நான் நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனெடி - கிளியே!
இரவுபகல் காணெனெடி.

ஆன்மா அழியாதென்று
அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான்மறந்து போவேனொடி - கிளியே!
நல்லூரான் தஞ்சமெடி.

தேவர் சிறைமீட்ட

செல்வன் திருவடிகள்

காவல் எனக்காமெடி - கிளியே!
கவலையெல்லாம் போகுமெடி.

எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கர்த்தன் திருவடிகள் - கிளியே!
காவல் அறிந்திடெடி.

பஞ்சம்படை வந்தாலும்
பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சுவமோ நாங்களெடி - கிளியே!
ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி.

சுவாமி யோகநாதன்
சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியிற் சொன்னானெடி - கிளியே!
பொல்லாங்கு தீருமெடி.

செல்வக் குருநாதா!

செல்வக் குருநாதா! செல்வக் குருநாதா!
சிந்தைதடு மாறுதெடா! திருவருளைத் தந்திடெடா.

அல்லலெல்லாம் நீக்கி யாளாக்க வேண்டுமெடா
எல்லையில்லா விற்பத்திலே யெனையிருத்தி வைத்திடெடா.

கல்லை நிகர்த்தமனங் கரையவரந் தந்திடெடா
தொல்வினை நீக்கிச் சுகமெனக்கே யீந்திடெடா.

நீயேநா னென்னும் நிச்சயத்தைக் காட்டிடெடா
பேயேபோல் நானிருந்து பிரமைகொள்ள வைத்திடெடா.

எனக்குள்ளே நீயிருக்கும் எழிலைத்தான் காட்டிடெடா.
உனக்குள்ளே நானிருக்கு முண்மையிலே மாட்டிடெடா.

எல்லாம் நீயே

அப்பனும் அம்மையும் நீயே அரிய சகோதரர் நீயே
ஒப்பில் மனைவியும் நீயே ஓதரும் மைந்தரும் நீயே
செப்பில் அரசரும் நீயே தேவாதி தேவரும் நீயே
இப்புவி யெல்லாம் நீயே என்னை யாண்டதும் நீயே.

ஆறு வைத்ததும் நீயே அம்பிகை பாகனும் நீயே
கூறும் வேதமும் நீயே குற்றங் குணமெல்லாம் நீயே
நீறு பூசினோன் நீயே நெற்றிமேற் கண்ணனும் நீயே
பேறு பெற்றவன் நீயே பின்னென்னை யாண்டதும் நீயே.

கூத்தாடுதே மனமென்ன கொடுமை

பல்லவி

கூத்தாடுதே மனமென்ன கொடுமை
கும்பிட்டேன் குருநாதா உன்னடிமை.

அநுபல்லவி

தீர்த்தங்க ளாடினேன் யாத்திரை செய்தேன்
சித்தந் தெளியவில்லை என்னநான் செய்வேன்.

சரணங்கள்

பார்த்த விடமெங்கும் நீயல்லா தில்லை
பாராமல் நானும் பட்டேன் தொல்லை
காத்தெனை யாள்வ துன்றன் கடமை
கருணைக் கடலே நானுன் உடைமை.

பத்திசெய் யோக சுவாமி பாட்டைப்
பாடிப் படிப்பவர் பல்லாழி காலம்
உத்தம ராக உலகினில் வாழ்ந்து
வித்தகன் சேவடி விரவிநிற் பாரே.

எல்லாஞ்சிவமே

அப்பனும் அம்மையுஞ் சிவமே
அரிய சகோதரருஞ் சிவமே
ஒப்பில் மனைவியுஞ் சிவமே
ஓதரும் மைந்தருஞ் சிவமே
செப்பில் அரசருஞ் சிவமே
தேவாதி தேவருஞ் சிவமே
இப்புவி யெல்லாஞ் சிவமே
என்னை யாண்டதுஞ் சிவமே.

அரகர சிவசிவ மறையோனே

அன்பர்தஞ் சிந்தையில் உறையோனே
அரகர சிவசிவ மறையோனே.

காணுங் கண்ணிற் கலந்தவனே
கதிரொளி போலெங்கும் நிறைந்தவனே.

கோணிய பிறையை முடித்தவனே
கொல்புலித் தோலை யுடுத்தவனே.

தில்லையில் ஆடிய சிற்பரனே
சிவசில சிவசிவ தற்பரனே.

எல்லையில் லாவருள் தந்தவனே
என்போல் நல்லையில் வந்தவனே.

திங்கட் சடையாய் எங்களை யுடையாய் சிவனே ஓம்

திங்கட் சடையாய் எங்களை யுடையாய் சிவனே ஓம்
சீரிய அடியார் சிந்தையி லுறையுஞ் செல்வா ஓம்
மங்கையை யுடையாய் மழவிடை யானே மாதவனே ஓம்
மண்ணும் விண்ணும் ஒன்றாய் விளங்கும் மணியே ஓம்
அங்கையி லங்கி தங்கிய பரனே யரனே ஓம்
ஆருயி ரெல்லாம் நீயே யாகி யமர்ந்தாய் ஓம்
கங்குலும் பகலும் இல்லாக் காட்சி தருவாய் ஓம்
கருதும் நல்ல வடியரை யென்றுங் காப்பாய் ஓம்.

கல்லாப் பிழையுங் கருதாப் பிறையும் பொறுப்பாய் ஓம்
காலனைக் காலாற் றாக்கிய பரனே யரனே ஓம்
எல்லாஞ் செய்ய வல்லபம் உடையாய் எந்தாய் ஓம்
எழில்சேர் நல்லை வாழும் குருவே யிறைவா ஓம்
பொல்லா வினைகள் போகும் வண்ணம் புரிவாய் ஓம்
பூவார் மலர்கொண்டடியார் போற்றும் பொருளே ஓம்
எல்லா முன்செய லாமெனும் எண்ணந் தருவாய் ஓம்
ஏத்தும் நல்ல வடியரை யென்றுங் காப்பாய் ஓம்.

போற்றியென் வாழ்முத லாய் பொருளே யருளே ஓம்
புண்ணியர் நண்ணும் பூரண வடிவே புகலே ஓம்
தோற்ற மறைக்குங் காரண மாகிய தொல்லோய் ஓம்
சோதிச் சுடரே தோகைக் கிடமீ துணையே ஓம்
நீற்றொடு பொலியும் நெற்றிக் கண்ணா நிமலா ஓம்
நீதி வழுவா தாதவர் தங்கள் நெறியே ஓம்
ஆற்றொடு தும்பை யம்புலி குடிய யரனே ஓம்
அன்புசெய் யடியரை யென்றும் ஆளக் கடவாய் ஓம்.

காயமே கோயில்

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

காயமே கோயில் கடிமன மடிமை
 நேயமே பூசை நீயிதை யறிந்தே
 உபாயமாய் நடந்தா லுனக்கொரு குறைவிலை
 ஆயநான் மறையும் இப்படி யறையும்
 எள்ளள வேணும் பிரியா இறைவனைக்
 கள்ள மனத்தவர் காண மாட்டார்
 உள்ளமே கோயில் உயிரே விளக்கு
 உள்ள வுள்ள உண்மை யுதிக்கும்
 பகைவ ருறவோ ரென்று பகரும்
 வகையை நீக்கிச் சிவசிவா வென்ன
 உவகை யுன்னை விழுங்கிக் கொள்ளும்
 தகைமை யிதுவே சாதனை செய்யே
 சாதனை செய்வோர் தன்னை யறிவார்
 பேதபுத் தியைப் பெம்மா னருளால்
 நீர்மேற் குமிழியிவ் வாக்கை வாழ்வே
 ஆதலா லன்பர் பணியே யறமாம்
 பணியப் பணியப் பாவ மகலும்
 அணிமா வாதியாம் சித்திக ளெய்தும்
 பிணியு மகலும் பேரின்பம் வாய்க்கும்
 துணிவுண் டாகும் சொல்லொணாச் சுகமே
 எல்லா வுயிரையுஞ் சிவனென வெண்ணி
 நல்லறம் புரிவோர் நாடுவார் பரகதி
 அல்ல லறுப்பார் ஆனந்தம் பெறுவார்
 தில்லை நடேசனைச் சேருவார் திண்ணமே
 உடல்பொரு ளாவியுன் னடைக்கல மென்றே
 திடமுட னொப்புக் கொடுப்போர் தமக்கு
 நடராஜ வள்ளல் நளினபொற் பதத்தை
 உடனே கொடுக்கு முண்மை யிதுவே
 ஓடவும் வேண்டாம் உலரவும் வேண்டாம்
 பாடவும் வேண்டாம் பணியவும் வேண்டாம்
 தேடவும் வேண்டாஞ் சிந்திக்க வேண்டாம்
 ஆடகப் பொன்னடி சூடிய காலை
 ஒழுக்க முயிரினு மோம்பப் படுமென
 வழுத்திய பெரியவன் மறைமொழி தன்னை
 அழுத்த வழுத்த ஆனந்த வீசுரன்
 வழுத்தொணா மலரடிநாடிவாழ் வோமே.

அத்துவிதப் பொருள் காப்பாம்

அத்துவி தப்பொருள் காப்பாம் - எனக்
கடியார்க ளென்றென்றுங் காப்பாம்
சித்தருந் தேவருங் காப்பாம் - என்றன்
சித்தத் திலங்குந் திருவருள் காப்பாம். (அத்து) 1

அட்ட வசுக்களுங் காப்பாம் - எனக்
கானந்த மான பராபரன் காப்பாம்
எட்டுத் திசைகளுங் காப்பாம் - எனக்
கெங்கும் நிறைந்த சிவசக்தி காப்பாம். (அத்து) 2

பிராண னபானனுங் காப்பாம் - என்னைப்
பிரியா திருக்கும் பிரணவங் காப்பாம்
அராவணி வேணியன் காப்பாம் - எனக்
கருளை யளிக்குங் குருபரன் காப்பாம். (அத்து) 3

பஞ்சப் புலன்களுங் காப்பாம் - என்னைப்
பரவு மடியவ ரனுதினங் காப்பாம்
குஞ்சர முகத்தவன் காப்பாம் - நல்ல
குழந்தை வடிவேலன் என்றென்றுங் காப்பாம். (அத்து) 4

சந்திர சூரியர் காப்பாம் - எங்குந்
தங்கு முயிர்க ளனைத்துமென் காப்பாம்
மந்திரந் தந்திரங் காப்பாம் - நான்கு
மறைகள் சிவாகமம் மாநிலங் காப்பாம். (அத்து) 5

குருநாதன் அருள்வாசகம் ஒரு குறைவுமில்லை

நமது உயிருக்குமிராய் இருப்பவர் கடவுளே.

ஆகையால் நாம் அவருடைய உடைமை.

அவருடைய அடிமை.

நம்முடைய அசைவெல்லாம் அவருடைய அசைவே.

நாம் அவரை ஒருபோதும் மறந்திருக்க முடியாது.

நமக்கு ஒரு குறைவுமில்லை.

நாம் என்றும் உள்ளோம்.

எங்குமிருக்கிறோம்.

எல்லாமறிவோம்.

இப்படியே நாம் இடையறாது சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கீழ்மையான குணங்களைப்
போக்கி மேலான தெய்வ தத்துவத்தை அடைவோமாக.

"சந்ததமும் எனது செயல் நினது செயல் யானெனுந் தன்மை
நினையன்றி யில்லாத்
தன்மையால் வேறல்லேன் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சபாவமிதுவே."

சிவதொண்டு

நாங்கள் சிவனடியார்கள் எங்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. சிவதொண்டு செய்வதே எங்கள் தொழில். அதற்காகவே நாங்கள் பூமியில் வாழுகிறோம்.

சந்திரன் சிவதொண்டு ஆற்றுகின்றது. சூரியனும் ஏனைய கிரகங்களும் அத்திருப்பணியையே செய்கின்றன. தேவர்களும் அசுரர்களும் கின்னரர், கிம்புருடர், வித்தியாதர்களும் அப்படியே தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

அனைத்தும் சிவன் செயல். அவனன்றி அணுவும் அசையாது. நாம் இழந்து போவதும் ஒன்றுமில்லை. ஆதாயமாக்கிக் கொள்வதும் ஒன்றுமில்லை. இருந்தபடியே இருக்கின்றோம்.

நமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் ஒருவரும் இல்லை. நமக்கு இதம் அகிதம் இல்லை. மரணம் பிறப்பில்லை. வேண்டதல் வேண்டாமை இல்லை. மண்ணாதி ஆசை இல்லை. மனமான பேய் இல்லை. கால தேச வர்த்தமானம் நமக்கில்லை. நாம் அனைத்திற்கும் சாட்சியாக விளங்குகின்றோம்.

ஓம் தத் சத் ஓம்

நாங்கள் சிவனடியார்கள். எங்களுக்கு ஒருகுறைவும் இல்லை. சிவதொண்டு ஆற்றுவதே எங்கள் தொழில். அதற்காகவே நாம் உயிரோடு இருக்கின்றோம்.

உண்பதும் உறங்குவதும் அதற்காகவே. எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலும் எல்லாம் அதற்காகவே செய்கிறோம். நமக்கு ஆதியுமில்லை அந்தமுமில்லை. பிறப்பும் இல்லை இறப்பும் இல்லை. நாம் விளையாட்டுக்காகினும் பிறர் பொருளைக் கவரோம். பிறர் வசை உரையோம். எல்லாம் சிவன் செயல் என்பதை மறவோம். பசித்தாற் புசிப்போம். பிறர் செய்யும் நிட்டுரத்தையாவது கிருபையையாவது பொருளாகக் கருத மாட்டோம். எப்பொழுதும் தூய்மை உடையோம். துன்பத்திலும் இன்பத்திலும் கவலையடையோம். முழுதும் உண்மை.

ஓம் தத் சத் ஓம்

நாங்கள் சிவனடியார்; நாங்கள் சிவனடியார்; நாங்கள் சிவனடியார்; நாங்கள் சிவனடியார்; இது சரியை. இது கிரியை. இது யோகம். இது ஞானம். இது மந்திரம். இது தந்திரம். இது மருந்து.

இந்தத் தியானத்தில் நிலைத்தலே நிட்டை. இந்த நிட்டை உடையோர்க்குச் சீலமில்லை, தவமில்லை, விரதமில்லை, ஆச்சிரமச் செயல் இல்லை.

இவர்கள் தாம் விரும்பிய வண்ணம் மண்ணில் வாழ்ந்தார்கள். வாழ்கிறார்கள். வாழ்வார்கள். இவர் பெருமை யாவருமறியார். கற்கண்டின் இனிமை கற்கண்டை உமிபவர்க்கே தெரியும்.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.
எப்பவோ முடிந்த காரியம்.
நாமறியோம்.
முழுதும் உண்மை.

மங்களம் ஜெய மங்களம்

அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் மங்களம்
 அத்துவித வஸ்துவுக்கு மங்களம்
 ஒப்பில்குரு நாதனுக்கு மங்களம்
 உத்தம பத்தருக்கு மங்களம்
 முப்பொழுதுந் தொழுவார்க்கு மங்களம்
 மூவாசை வென்றவர்க்கு மங்களம்
 முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும் மங்களம்
 முனிவர்க்கும் இருடிகட்கும் மங்களம்
 தன்னைத்தன்னா லறிந்தவர்க்கு மங்களம்
 ஐயமிட் டுண்பவர்க்கு மங்களம்
 ஐயமில்லாச் சாதுகட்கும் மங்களம்
 ஆதியந்த மில்லாத ஆன்மாவுக்கு மங்களம்
 சீர்காழித் தேவருக்கு மங்களம்
 திருநாவுக் கரசருக்கு மங்களம்
 சீர்பெருகு சுந்தரார்க்கு மங்களம்
 திவ்விய மாணிக்கர்க்கு மங்களம்
 எங்குந்தங்கும் உயிர்களுக்கு மங்களம்

மங்களம் ஜெய மங்களம்
 மங்களம் ஜெய மங்களம்

HAIL NAMASIVAYA

Thou who art non-pareil
 The consort of UmaDevi
 Whose temple is Thy devotee's heart
 Hail Namasivaya

'Ye art not the body', said he
 And gave me strength divine
 To purge me of my fearful bonds
 Oh Primal One, Namasivaya

That Tattvas ninety six are unreal
 I realised through Thy grace
 And transcended their barriers
 Oh Siva, Namasivaya

In the void of silence that I may
 Attain peace Thou willeth
 Thou source of Vedas and God of Devas
 Thou sovereign Ruler, Namasivaya

THE MATCHLESS MAHA VAK

The flawless Vak that 'All that is, Truth Absolute'
 Will show you the way to bliss
 Meditate on it and live in felicity

The matchless Vak that 'It is what It is'
 Will inspire lucid insight
 Worship with petals of love and live well

The Guru's Vak of 'who doth know'
 Will enhance your wisdom
 Prosper in its unfailing light

The goodly Vak that 'we know not'
 Will endow the beatitude of eternal life
 Pause not but reflect on it and live

The Seer's Vak that 'All is His Will'
 When enshrined in the heart will shed blessedness

Offer they blooms at dawn and live nobly
 These dulcet words in chaste Tamil of the lowly votary
 Who forgets not the fragrant Feet of the Guru
 Will ensure liberation from earthly pangs

SATGURU VACHAGAM

I

We are the servitors of Siva-Sivanadiyar.

No harm will befall us, if without forgetting, we mediate on the holy mantram that we have neither beginning nor end, neither birth nor death, neither day nor night, neither happiness nor sorrow.

What you contemplate, that you become.

Persistent spiritual effort is necessary. Do not become discouraged.

Those who fail to toil will not reap any reward.

No pains, no gains is a familiar saying in the world.

Persevere until you succeed. Why do you constantly ponder on unworthy pursuits? Banish these futile intents and worship God with a full heart. Accept joyfully and carry out whatever is dispensed to you. In the end everything will lead you to success.

Perform cheerfully whatever work and duties are assigned to you, and be convinced that everything that happens is for the best. It is so.

You may even ignore these things altogether. Both courses are acceptable.

Your liberation does not depend on action or on inaction. Do not desire to be free of action. Do not become attached to action. Devote yourself to that which naturally befalls you, whether it involves action or inaction.

II

Greater than life itself is right conduct. Those who conduct themselves with rectitude possess everything that is worthwhile. Non-killing, non-stealing, non-slandering, non-covetousness, truthfulness and humility - these are the essential assets for virtuous living.

In whatever pursuits you are engaged, you should train yourself to work with zeal, devotion and delight. Such a discipline will lead you to acquire steadfastness of the mind. It is then that the mind develops the power of one-pointedness, which in turn will lead you to enjoy an abundance of anma-sakti. Thenceforth everything will be bright, and you will not be disturbed by the agitations caused by seeing the differentiation in objects, as friends and foes, light and darkness.

Become suffused with positive thoughts.

Everything originates in me; everything finds permanency in me; in me everything revolves in dissolution. Nothing do I lack; everyone loves me and I too love all. Meditating thus, one should also endeavour to live up to this ideal. If one can practise spiritual sadhana in this way, the capacity to know everything and the power to do anything will develop spontaneously.

III

We are the servitors of Lord Siva-Sivanadiyar. We lack nothing. Our duty is to serve the Lord. It is the fundamental goal of our life in this world.

The moon performs the holy service of Siva. The sun and other planets also carry out His bidding.

The gods and demons, and all other beings are also engaged in the performance of the Lord's work.

In everything do we see the will of Siva at work. Not an atom moves but His will - nothing gained and nothing lost. We continue to be ever the same.

There is no one equal to us nor superior to us; good and evil cannot affect us. There is no beginning and no end for us. We have no likes or dislikes; we have no desire for material goods. The spectre of the mind does not haunt us; neither are we bounds by the limitations of place, time or causation. We simply bear witness to everything around us.

IV

We are the servitors of Siva-Sivanadiyar.

We are Sivanadiyar

Sivanadiyar are we.

This is Sariyai - moral excellence

This is Kriyai - service

This is Yoga - harmony

This is Gnana - wisdom

This is the sacred mystery. In this Truth lies the sovereign remedy.

Steadfast contemplation leads to the bliss of serenity.

A contemplative is not swayed by rules of conduct. An ascetic life of fasting and norms of discipline have no impact on these ardent servitors of Siva.

These noble legion have so lived, and do live and shall continue to live in the world ever so spontaneously. No one can fathom their greatness. The sweetness of sugar-candy can only be relished by those who have tasted it.

Oru Pollappumillai - Intrinsic evil there is not.

Eppavo Mudintha Kaariyam - Accomplished is His Will.

Naamariyom - We know not.

Muluvathum Unmai - All that IS, is Truth Absolute.

Appadiye Ullathu - It is what It is.

2
ஸ்ரீ கணேசாய நமஹ
ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பூஜ்ய பாதக்ருத

கணேச பஞ்சரத்னம்

முதா கராத்த மோதகம் ஸதா விழுக்கி சாதகம்
கலாதராவதம்சகம் விலாசி லோக ரக்ஷகம் !
அநாயகைக நாயகம் விநாசிதேப தைத்யகம்
நதாசபாச நாசகம் நமாமி தம் விநாயகம் !!

நதேதராதி பீ கரம் நவோதிதார்க்க பாஸ்வரம்
நமத் சுராரி நீர்ஜரம் நதாதிகா பதுத்தரம் !
சுரேஸ்வரம் நீதீஸ்வரம் கஜேஸ்வரம் கணேஸ்வரம்
மஹேஸ்வரம் தம் ஆஸ்ரயே பராத் பரம் நிரந்தரம் !!

ஸமஸ்த லோக சங்கரம் நிரஸ்த தைத்ய குஞ்சரம்
தரேதரோதரம் வரம் வரேப வக்தரம் அக்ஷரம் !
க்ருபாகரம் கூமாகரம் முதாகரம் யசஸ்கரம்
மநஸ்கரம் நமஸ்க்ருதாம் நமஸ்கரோமி பாஸ்வரம் !!

அகிஞ்சனார்த்தி மார்ஜநம் சிரந்தனோக்தி பாஜநம்
புராரி பூர்வ நந்தநம் சுராரி கர்வ சர்வணம் !
ப்ரபஞ்ச நாச பீஷணம் தநஞ்ஜயாதி பூஷணம்
கபோல தாந வாரணம் பஜே புராண வாரணம் !!

நிதாந்த காந்த தந்த காந்திம் அந்தகாந்தகாத் மஜம்
தவசிந்த்ய ரூபம் அந்தஹீநம் அந்தராயக்ருந்தநம் !
ஹ்ருதந்தரே நிரந்தரம் வஸந்த மேவ யோகிநாம்
தம் ஏகதந்தம் அத்புதம் விசிந்தயாமி ஸந்ததம் !!

மஹா கணேச பஞ்சரத்னம் ஆதரேண யோஸ்ந்வஹம்
ப்ரஜல்பதி ப்ரபாதகே ஹ்ருதி ஸ்மரன் கணேஸ்வரம் !
அரோகதாம் அதோஷதாம் ஸுஸாஹிதீம் ஸுபுத்ரதாம்
ஸமாஹிதாயுர் அஷ்டபூதிம் அப்யுபைதிசோஸ்சிராத் !!

தியான சுலோகம்

சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத்
ஸர்வ விக்நோப சாந்தயே

குருஸ்துதி

குருர்ப்ரம்மா குருர்விஷ்ணு:
குருர் தேவோ மஹேச்வர:
குரு: ஸாஷாத் பரப் பரம்ம
தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம:

தையல் நாயகித் தாயே இது
நல்ல தருணம் அம்மா
வையம் புகழும் வண்ணைமாநகரில்
வாழும் வாணியே சிவகாமியே
கந்தகவாமியைத் தந்த - தையல்

லிங்காஷ்டகம்

ப்ரஹ்மமுரளி - ஸுரார்சித லிங்கம்
நிர்மல - பாஷித - சோபிதலிங்கம் !
ஜன்மஜதுக்கவிநாசக - லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!
தேவமுனி - ப்ரவார்சித - லிங்கம்
காமதஹம் கருணாகர - லிங்கம் !
ராவணதர்ப - விநாசன - லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!
ஸர்வஸூகந்தி - ஸுலேபித - லிங்கம்
புத்தி - விவர்த்தன காரண லிங்கம் !
ஸித்த - ஸுராஸூர - வந்தித - லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!
கனகமஹாமணி - பூஷித - லிங்கம்
பணிபத - வேஷ்டித - சோபித - லிங்கம் !
தக்ஷஸூயஜ்ஞ - விநாசன - லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!
குங்கும - சந்தன - லேபித - லிங்கம்
பங்கஜஹார - ஸுசோபித லிங்கம் !
ஸஞ்சிதபாப - விநாசன - லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!
தேவகணார்சித - ஸேவித - லிங்கம்

பாவூர் - பக்திபி - ரேவச லிங்கம் !
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தினகரகோடி - ப்ரபாகர - லிங்கம்
 தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!
 அஷ்டதலோபரி வேஷ்டித - லிங்கம்
 ஸர்வ - ஸமுத்பவகாரண - லிங்கம் !
 அஷ்டதரித்ர - விநாசக - லிங்கம்
 தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!
 ஸூரகுரு - ஸூரவர - பூஜித - லிங்கம்
 ஸூரவன - புஷ்ப - ஸதாசித லிங்கம் !
 பராத்பரம் பரமாத்மக - லிங்கம்
 தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ - லிங்கம் !!

ஓம் சக்தி !

ஓம் சக்தியே ! பராசக்தியே !
 ஓம் சக்தியே ! ஆதிபராசக்தியே !
 ஓம் சக்தியே ! மருவூர் அரசியே !
 ஓம் சக்தியே ! ஓம் விநாயகா !
 ஓம் சக்தியே ! ஓம் காமாட்சியே !
 ஓம் சக்தியே ! ஓம் பங்காரு காமாட்சியே !

ஓம் சக்தியே
108 போற்றிக் திருவுரு

1	ஓம்	ஓம்சக்தியே	போற்றி	ஓம்
2	ஓம்	ஓம்கார ஆனந்தியே	போற்றி	ஓம்
3	ஓம்	உலகநாயகியே	போற்றி	ஓம்
4	ஓம்	உறவுக்கும் உறவானவளே	போற்றி	ஓம்
5	ஓம்	உள்ளமலர் உவந்தவளே	போற்றி	ஓம்
6	ஓம்	ஓதரிய பெரும் பொருளே	போற்றி	ஓம்
7	ஓம்	உண்மைப் பரம் பொருளே	போற்றி	ஓம்
8	ஓம்	உயிராய் நின்றவளே	போற்றி	ஓம்
9	ஓம்	மருவத்தூர் அமர்ந்தாய்	போற்றி	ஓம்
10	ஓம்	மனமாசைத் துடைப்பாய்	போற்றி	ஓம்
11	ஓம்	கவலை தவிர்ப்பாய்	போற்றி	ஓம்
12	ஓம்	ககனவெளி ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
13	ஓம்	புற்றாகி வந்தவளே	போற்றி	ஓம்
14	ஓம்	பாலாகி வடிந்தவளே	போற்றி	ஓம்
15	ஓம்	பாமரர் துயர் துடைப்பாய்	போற்றி	ஓம்
16	ஓம்	பண்ணாக இசைந்தாய்	போற்றி	ஓம்
17	ஓம்	பாமலர் உவந்தாய்	போற்றி	ஓம்
18	ஓம்	பாம்புரு ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
19	ஓம்	சித்துரு அமைந்தாய்	போற்றி	ஓம்
20	ஓம்	செம்பொருள் நீயே	போற்றி	ஓம்
21	ஓம்	சக்தியே தாயே	போற்றி	ஓம்
22	ஓம்	சன்மார்க்க நெறியே	போற்றி	ஓம்
23	ஓம்	சமதர்ம விருந்தே	போற்றி	ஓம்
24	ஓம்	ஓங்கார உருவே	போற்றி	ஓம்
25	ஓம்	ஒருதவத்துக் குடையாய்	போற்றி	ஓம்
26	ஓம்	நீள்பசி தவிர்ப்பாய்	போற்றி	ஓம்
27	ஓம்	நிம்மதி தருவாய்	போற்றி	ஓம்
28	ஓம்	அகிலமே ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
29	ஓம்	அண்டமே விரிந்தாய்	போற்றி	ஓம்
30	ஓம்	ஆன்மீகச் செல்வமே	போற்றி	ஓம்
31	ஓம்	அனலாக ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
32	ஓம்	நீராக நிறைந்தாய்	போற்றி	ஓம்
33	ஓம்	நிலனாகத் திணிந்தாய்	போற்றி	ஓம்
34	ஓம்	தூறாக வளர்ந்தாய்	போற்றி	ஓம்
35	ஓம்	துணிபொருள் நீயே	போற்றி	ஓம்
36	ஓம்	காராக வருவாய்	போற்றி	ஓம்
37	ஓம்	கனியான மனமே	போற்றி	ஓம்
38	ஓம்	மூலமே முதலே	போற்றி	ஓம்
39	ஓம்	முனைச்சுழி விழியே	போற்றி	ஓம்
40	ஓம்	வீணையே இசையே	போற்றி	ஓம்
41	ஓம்	விரைமலர் அணிந்தாய்	போற்றி	ஓம்

42	ஓம்	தத்துவங் கடந்தாய்	போற்றி ஓம்
43	ஓம்	சகலமறைப் பொருளே	போற்றி ஓம்
44	ஓம்	உத்தமி ஆனாய்	போற்றி ஓம்
45	ஓம்	உயிர்மொழிக் குருவே	போற்றி ஓம்
46	ஓம்	நெஞ்சம் நீ மலர்வாய்	போற்றி ஓம்
47	ஓம்	நீள் நிலத் தெய்வமே	போற்றி ஓம்
48	ஓம்	துரிய நிலையே	போற்றி ஓம்
49	ஓம்	துரியா தீத வைப்பே	போற்றி ஓம்
50	ஓம்	ஆயிர இதழ் உறைவாய்	போற்றி ஓம்
51	ஓம்	அகிலமெலாம் ஆட்டுவிப்பாய்	போற்றி ஓம்
52	ஓம்	கருவான மூலம்	போற்றி ஓம்
53	ஓம்	உருவான கோலம்	போற்றி ஓம்
54	ஓம்	சாந்தமே உருவாய்	போற்றி ஓம்
55	ஓம்	சரித்திரம் மறைத்தாய்	போற்றி ஓம்
56	ஓம்	சின்முத்திரை தெரிப்பாய்	போற்றி ஓம்
57	ஓம்	சினத்தை வேற்றுப்பாய்	போற்றி ஓம்
58	ஓம்	கையிரண்டு உடையாய்	போற்றி ஓம்
59	ஓம்	கரைபுரண்ட கருணை	போற்றி ஓம்
60	ஓம்	மொட்டுடைக் கரத்தாய்	போற்றி ஓம்
61	ஓம்	மோனநல் தவத்தாய்	போற்றி ஓம்
62	ஓம்	யோகநல் உருவே	போற்றி ஓம்
63	ஓம்	ஒளியென ஆனாய்	போற்றி ஓம்
64	ஓம்	எந்திர திருவே	போற்றி ஓம்
65	ஓம்	மந்திரத் தாயே	போற்றி ஓம்
66	ஓம்	பிணி தவித்திடுவாய்	போற்றி ஓம்
67	ஓம்	பிறவிநோய் அறுப்பாய்	போற்றி ஓம்
68	ஓம்	மாயவன் தங்கையே	போற்றி ஓம்
69	ஓம்	சேயவன் தாயே	போற்றி ஓம்
70	ஓம்	திரிபுரத்தாளே	போற்றி ஓம்
71	ஓம்	ஒருதவம் தெரிப்பாய்	போற்றி ஓம்
72	ஓம்	வேம்பினை ஆள்வாய்	போற்றி ஓம்
73	ஓம்	வினையெலாம் தீர்ப்பாய்	போற்றி ஓம்
74	ஓம்	அஞ்சனம் அருள்வாய்	போற்றி ஓம்
75	ஓம்	ஆருயிர் மருந்தே	போற்றி ஓம்
76	ஓம்	கண்ணொளி காப்பாய்	போற்றி ஓம்
77	ஓம்	கருத்தொளி தருவாய்	போற்றி ஓம்
78	ஓம்	அருள்ஒளி செய்வாய்	போற்றி ஓம்
79	ஓம்	அன்பொளி கொடுப்பாய்	போற்றி ஓம்
80	ஓம்	கனவிலே வருவாய்	போற்றி ஓம்
81	ஓம்	கருத்திலே நுழைவாய்	போற்றி ஓம்
82	ஓம்	மக்களைக் காப்பாய்	போற்றி ஓம்
83	ஓம்	மனநோயைத் தவிர்ப்பாய்	போற்றி ஓம்
84	ஓம்	எத்திசையும் ஆனாய்	போற்றி ஓம்
85	ஓம்	இதயமாம் வீணை	போற்றி ஓம்
86	ஓம்	உருக்கமே ஒளியே	போற்றி ஓம்

87	ஓம்	உள்ளுறை விருந்தே	போற்றி	ஓம்
88	ஓம்	மலப்பிணி தவிர்ப்பாய்	போற்றி	ஓம்
89	ஓம்	மனங்கனிந்து அருள்வாய்	போற்றி	ஓம்
90	ஓம்	நாதமே நலமே	போற்றி	ஓம்
91	ஓம்	நளின மலர் அமர்வாய்	போற்றி	ஓம்
92	ஓம்	ஒற்றுமை சொல்வாய்	போற்றி	ஓம்
93	ஓம்	உயர்நெறி தருவாய்	போற்றி	ஓம்
94	ஓம்	நித்தமுங் காப்பாய்	போற்றி	ஓம்
95	ஓம்	நேரமும் ஆள்வாய்	போற்றி	ஓம்
96	ஓம்	பத்தினி பணிந்தோம்	போற்றி	ஓம்
97	ஓம்	பாரமே உனக்கே	போற்றி	ஓம்
98	ஓம்	வித்தையே விளக்கே	போற்றி	ஓம்
99	ஓம்	விந்தையே தாயே	போற்றி	ஓம்
100	ஓம்	ஏழையர் அன்னை	போற்றி	ஓம்
101	ஓம்	ஏங்குவோர் துணையே	போற்றி	ஓம்
102	ஓம்	காலனைப் பகைத்தாய்	போற்றி	ஓம்
103	ஓம்	கண்மணி ஆனாய்	போற்றி	ஓம்
104	ஓம்	சத்தியப் பொருளே	போற்றி	ஓம்
105	ஓம்	சங்கடந் தவிர்ப்பாய்	போற்றி	ஓம்
106	ஓம்	தத்துவச் சுரங்கமே	போற்றி	ஓம்
107	ஓம்	தாய்மையின் விளக்கமே	போற்றி	ஓம்
108	ஓம்	ஆறாதார நிலையே	போற்றி	ஓம்

ஓம் சக்தி-ஓம் சக்தி-ஓம் சக்தி-ஓம்
 ஓம் சக்தி-ஓம் சக்தி-ஓம் சக்தி-ஓம்
 ஓம்! ஓம்! ஓம்!

SLOKAMS

GANESA - GAYATRI MANTRAM

Om Gam Ganapataye Namaha
 Eka dantaye Vidhmahe
 Vakra dhundaya dhimahi
 Tanno Dhandi Prachodayat
 Om Gam Ganapataye Namaha

SANTIPATHAH

Sahana vavatu saha nau bhunaktu
 Saha Vayam Karavaham.

Tejasvi nava dhitamastu
 Ma vid visha vahai
 Aum Santi, Santi, Santih

THE GAYATRI MANTRA

Om Bhur Bhuvah Svah
 Tat Savitur Varenyam
 Bhargo Devasya Dhimahi
 Dhiyo Yonah prachodayat
 Om Shanti Shanti Shantih

MAHA MRITYUNJAYA MANTRA

Om Tryambakam yajamahe
 Sugandhim pushti Vardhanam
 Urvaruka miva bhandhanat
 Mrytyor muksheeya maamritat.
 Om NamaSivaya!

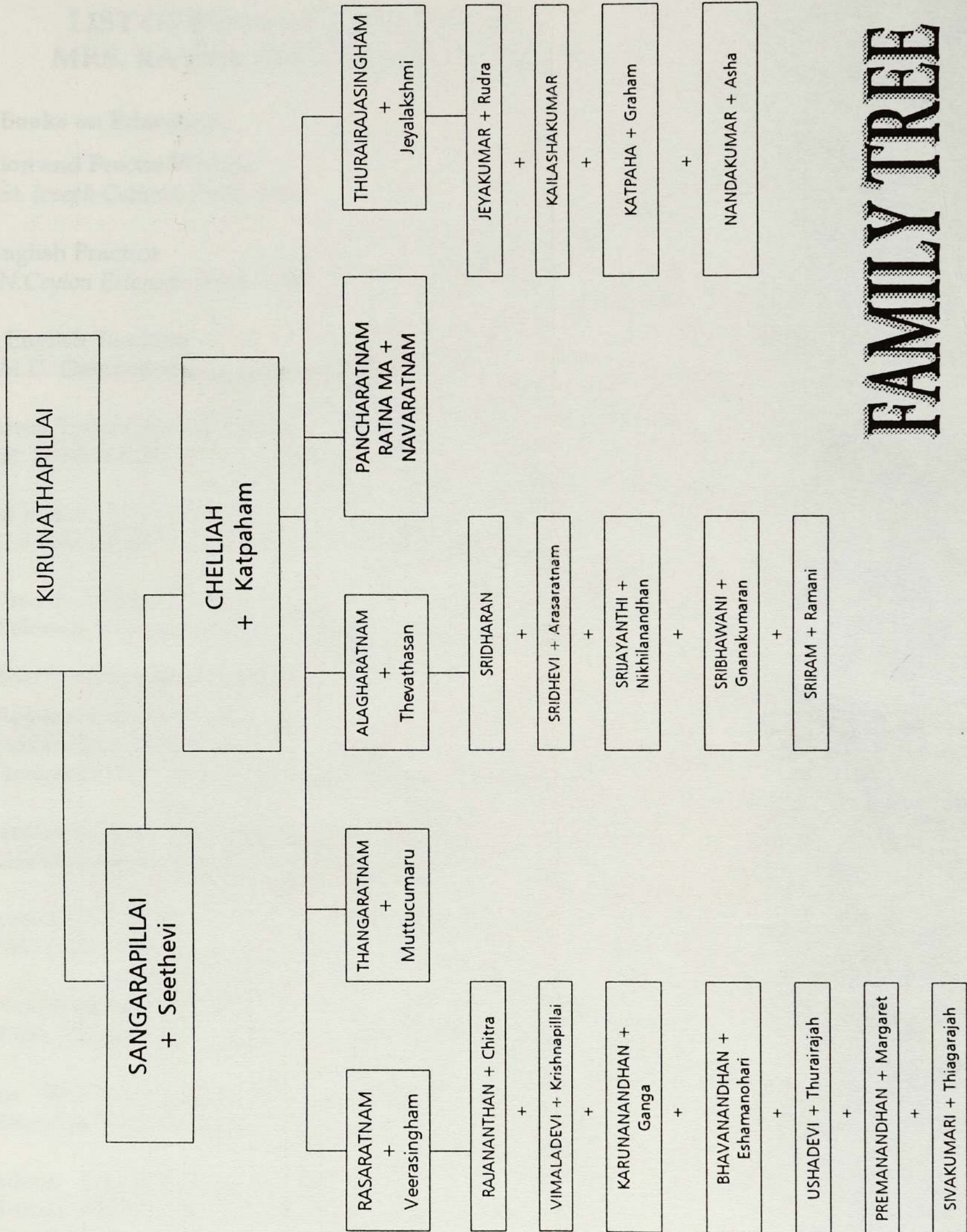
UPANISHADIC PRAYER

Asato ma sat Gamaya
 Tamaso ma Jyothir gamaya
 Mrytyor ma amrtam gamaya

CONCLUDING PRAYER

Aum Purna madha, Purna Mitham
 Purnath Purna mudash yate
 Purnasya Purna mathaya Purna
 Meva Shishyate - Aum Santi, Santi, Santih.

FAMILY TREE

LIST OF BOOKS PUBLISHED BY MRS. RATNA MA NAVARATNAM

Books on Education :

Translation and Precise Writing

St. Joseph Catholic Press, 1946

Senior English Practice

N.Ceylon Eelanadu Press, 1947

Brighter English Teaching

M.D. Gunasena & Co., Colombo, 1954

Suvaitharum Tamil Part I & Part II

St. Joseph's Catholic Press, 1947

Chintanai Malai - Intelligence Test Manual - 1956

Colombo Apothecaries Co. Ltd., Sri Lanka

Kuralil Unarchi Valam - Part I & Part II

Eelanadu Publishers N.Ceylon, 1956

Books on Religion & Philosophy :

A New Approach to Tiruvachagam

published by the Annamalai University,

Annamalainagar, S.India 1st Edition 1951. 2nd Edition 1971

New Frontiers in East - West Philosophies of Education

Orient Longmans Publishers, New Delhi, 1958

Siva Yogaswami's Intimations of Childhood

New Leela Press, Colombo, 1965

St. Yogaswami and the Testament of Truth - 1972

Times of Ceylon Ltd., Colombo

Karttikeya - The Divine Child - Hindu Testament of Wisdom

Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1973

Tiruvachakam - Hindu Testament of Love

Bhavan's Book University - 106 - 1963, Bombay

Second Edition 1975

Aum Ganesa - The Peace of God - 1978
Aseervatham Press Jaffna, Sri Lanka

Siddhanta Saivam in Essence and Manifestation - 1979
published by Annamalai University, Annamalainagar, S.India

The Vision of Siva in Periyapuranam - 1987
Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, India

Siva Yogamirtam - Ambrosial Siva Yoga - 1988
Starline Printers Colombo 14, Sri Lanka

Luminous Eye - 1989
*published by International Society for the Investigation of
 Ancient Civilizations - Madras Branch*

Natchintanai - The Treasury of Luminous Love - 1991
Venus Printers, Madras, India

The Call of Maha Sakthi - Mother Divine - 1993
Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, India

THE VISION OF
SIVA
 IN PERIYAPURANAM

RATNA MA NAVARATNAM

BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY-400 007

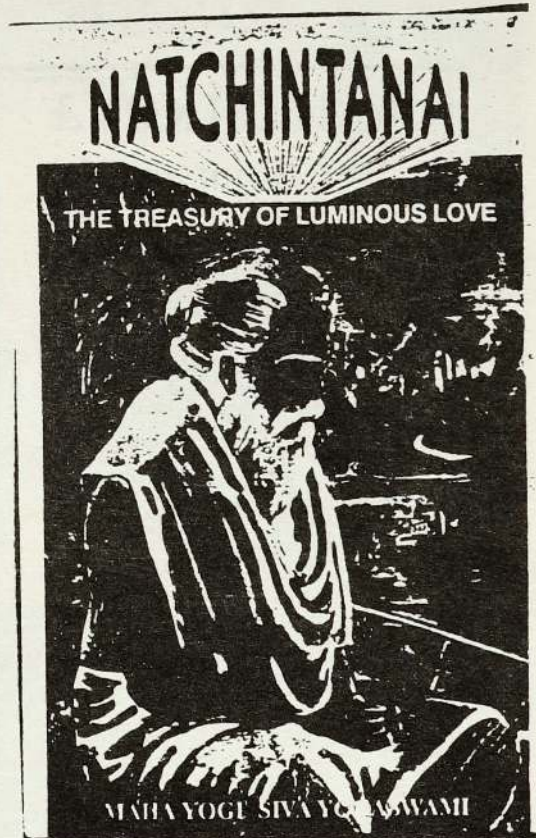
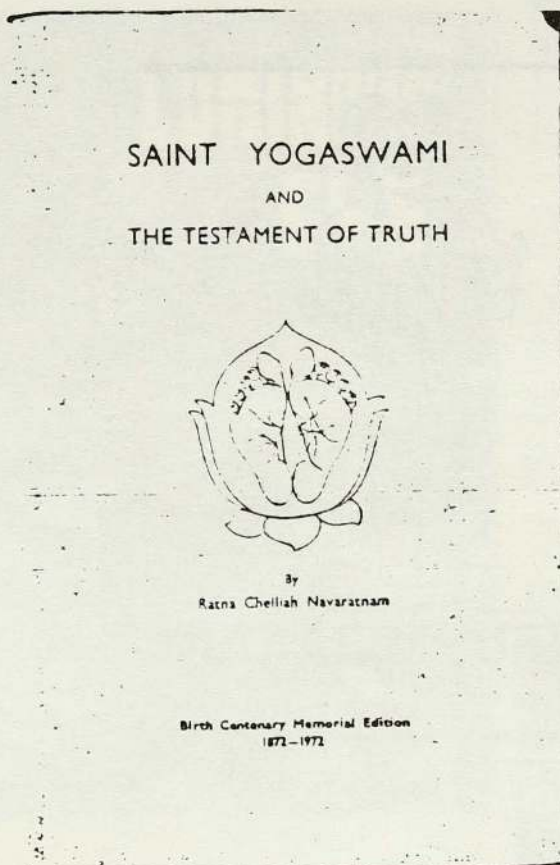
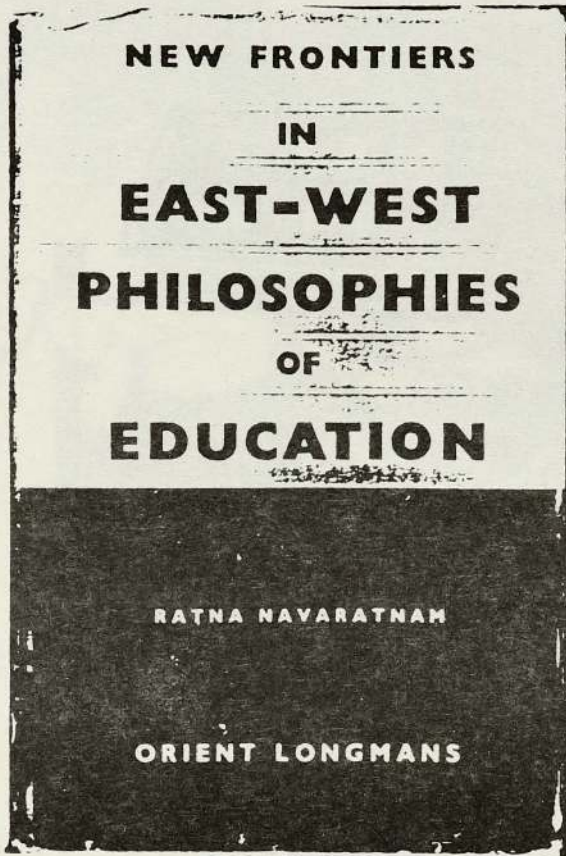

RATNA MA NAVARATNAM

BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY-400 007.

The above book was dedicated
 to Thiru Navaratnam

**Ratna Ma is the Author of
following books**

ANN GANES
THE PEACE OF GOD

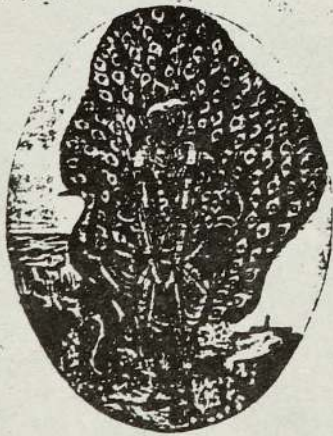
VIDYA BHAVAN JAFFNA

நம்பராமாயணம்

திருக்குறள்

Karttikeya
the divine child
The Hindu testament of wisdom

Ratna Navaratnam

BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY-7

TIRUVACHAKAM
The Hindu Testament of Love

RATNA NAVARATNAM

BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY-7

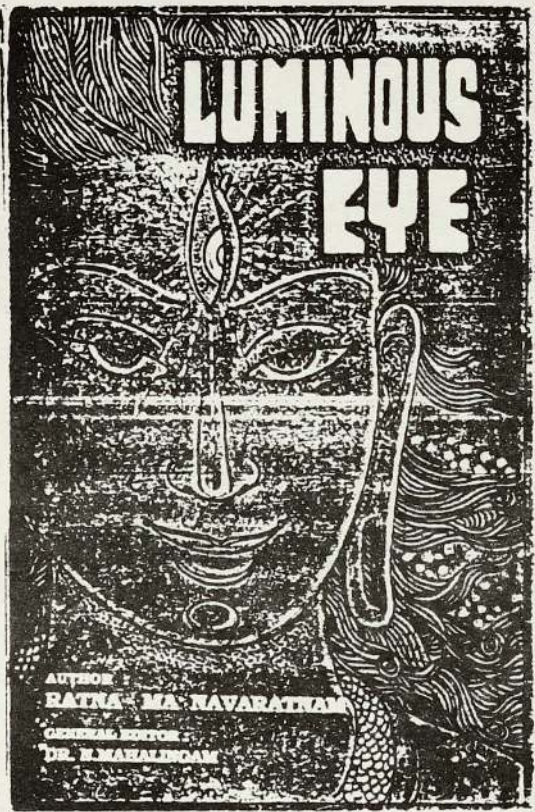
சுவ யோக சுவாமிகள் பிள்ளைக்கமிழ்

SIVA YOGAMIRTAM Ambrosial Siva Yoga

Ratna Ma Navaratnam

Thanks To :

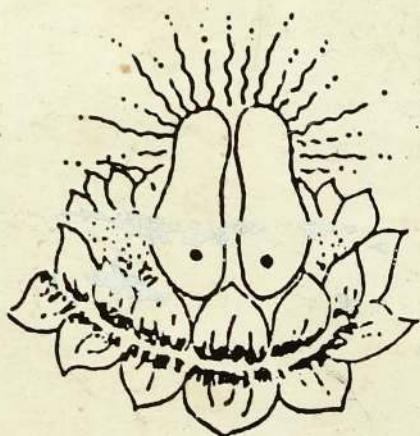

- ❶ All those who participated in the funeral services, memorial meetings and sent messages of sympathy and appreciation related to RATNA MA MERGING WITH SIVA.
- ❷ Sri Sivaya Subramuniaswamikal of Hawaii for performing special pooja for Ratna Ma and Sri Navaratnam and sending prasadam
- ❸ Ramanasram, Thiruvannamalai, for lighting the "Moksha Deepam" at the Sacred Samadhi Shrine of Sri Ramana and also for performing Athma Shanti Pooja.
- ❹ The journals and newspapers which published articles of appreciation.
- ❺ Those who wrote letters of appreciation
- ❻ Miss. Yogeswary Vinasithamby for all the help given in Jaffna, for collecting articles, and sending them to Canada.
- ❼ All those who contributed to the preparation of this memorial booklet - நினைவு மலர்
- ❽ Nalla Senathirajah and Puvaneswary Satchithanatham for the preparation of the manuscript for printing Sister Alagaratnam Devadasan and nieces and nephews of Ratna Ma

*This memorial volume was compiled and designed by
Jayanthi Nikhilanandan*

Canada - June 1994

SAFELY HOME

*I am home in Heaven, dear ones;
Oh, so happy and so bright!
There is perfect joy and beauty
In this everlasting light.*

*All the pain and grief is over,
Every restless tossing passed;
I am now at peace forever,
Safely home in Heaven at last.*

*There is work still waiting for you,
So you must not idly stand;
Do it now, while life remaineth -
You shall rest in the Lord's land*

*When that work is all completed
He will gently call you Home;
Oh, the rapture of that meeting,
Oh, the joy to see you come!*

